

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • HUHTIKUU 2013

Liahona

**Jeesus Kristus – Lunastaja
ja Esikuva, s. 18, 26**

Ystävät ovat ihmisiä, jotka..., s. 52

**Oletko kokenut kääntymyksen?
10 tapaa tietää, s. 56**

**Puhu lastesi kanssa
temppeleistä, s. 62, 64**

*“Kristuksen
valo on se
jumalallinen
voima eli
vaikutus, joka
tulee Juma-
lalta Jeesuksen
Kristuksen
kautta. Se
antaa kai-
kille valon
ja elämän.”*

Vanhin Richard G. Scott
kahdentoista apostolin
koorumista, “Omantun-
nonrauha ja mielenrauha”,
Liahona, marraskuu 2004,
s. 15.

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Hän on noussut kuolleista**
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** **Kotikäyntiopetussanoma: Tempeliliitot**

ERIKOISARTIKKELIT

- 12** **Kuolema ja elämä – pioneerien näkemyksiä ylösnousemuksesta**
Pioneerit ja varhaiset profeetat todistavat ylösnousemuksen tuomasta toivosta.

- 18** **Jeesuksen Kristuksen tehtävä ja palvelutyö**
Vanhin Russell M. Nelson
Me voimme omaksua viisi Vapahtajan elämän piirrettä, kun pyrimme seuraamaan Häntä ja ymmärtämään Hänen sovitustaan.
- 26** **Pääsiäisviikko**
Elämänsä viimeisellä viikolla Vapahtaja teki ihmisistä kaikkein suurimman.
- 30** **Auttakaamme lapsia valmistautumaan kasteeseen**
Jessica Larsen ja Marissa Widdison
Mitä vanhemmat voivat tehdä, jotta heidän lapsensa kaste olisi merkityksellisempi?
- 34** **Temppelein vetovoima**
Vanhin Jairo Mazzagardi
Opi, kuinka temppelellä voi osaltaan saada aikaan kääntymyksen.

OSASTOT

- 8** **Huhtikuun konferenssin muistikirja: Tutkimme yhdessä konferenssipuheita**
Greg Batty
- 9** **Nuorten voimaksi -kirjasesta opettaminen: Hyvien ystävien tärkeys**
- 10** **Mihin me uskomme: Pyhä Henki lohduttaa, innoittaa ja todistaa**
- 36** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 74** **Kirkon uutisia**
- 80** **Kunnes taas kohdataan: Juo lähteestä**
Aaron L. West

KANNESSA

Edessä: valokuvakuviitus Tim Taggart © IRI.
Takana: valokuvakuviitus Matthew Reier. Kansilehden sisäsivu: valokuva Kristine Šumska.

40

40 Valitsin paremman osan

Matthew D. Flitton

Koska Zoltán halusi olla täysin sitoutunut Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, hänen täytyi luopua joistakin hyvistäkin asioista.

52

42 Kysymys ja vastaus

Kuinka selitän ystävälleni, miksi siveyden lain rikkominen on huono ajatus?

44 Kuinka palvella pappeuden tehtävissä

Presidentti Thomas S. Monson
Opi, kuinka voit tavoittaa ne, joita palvelet, opettaa heitä ja koskettaa heidän elämäänsä.

45 Meidän palstamme

46 Miksi me tarvitsemme Mormonin kirjaa?

Neljä syytä, miksi Mormonin kirja on elintärkeä.

48 Kasvaa hedelmällisessä maaperässä: uskollisia nuoria Ugandassa

Cindy Smith
Näitä nuoria miehiä ja nuoria naisia vahvistavat ne uhraukset, joita he tekevät evankeliumin vuoksi.

52 Nuorten voimaksi: Millainen on tosi ystävä?

Elaine S. Dalton

54 Mistä tiedän: Kutsuni pelastukseen

Emerson José da Silva
Kun lopulta otin vastaan ystäväni kutsun, tiesin löytäneeni jotakin tärkeää.

56 Kymmenen keinoa tietää, oletko kokenut kääntymyksen

Tyler Orton
Se, mitä opin kääntymyksestä, auttaa minua seuraamaan edistymistäni evankeliumissa.

59 Juliste: Kova työ kannattaa

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Käytä supersankarin näkökykyä.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Käytä supersankarin näkökykyä.

61

60 Mummi Denyn pieni lähetyssaarnaaja

Emília Maria Guimarães Correa
Vītorin rakkaus evankeliumiin antoi kipinän hänen mumminsa kääntymykseen.

61 Erityinen todistaja: Miksi kirkolla on niin pitkä nimi?

Vanhin M. Russell Ballard

62 Temppeleitä juhlistamassa!

Darcie Jensen
Kautta maailman lapset juhlistavat sitä, että temppeli on heitä lähellä.

64 Temppeleitä koskevia kysymyksiä ja vastauksia

Vastauksia sellaisiin kysymyksiin kuten Miksi meillä on temppeleitä? Mitä niissä tapahtuu?

65 Laulu: Perheeni mulle rakas on

Ruth Muir Gardner ja Vanja Y. Watkins

66 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Jeesus Kristus palautti kirkkonsa myöhempinä aikoina

68 Matkan varrella: Missä kirkko perustettiin

Jan Pinborough

70 Pienille lapsille

81 Profeetan henkilökuva: Wilford Woodruff

HUHTIKUU 2013, 65. VUOSIKERTA, NUMERO 4
LIAHONA 10784 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden jr., Anthony D. Perkins

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Perhe- ja jäsentuen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt
Julkaisuavustaja: Mellissa Zenteno
Toimittajat: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen
Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson
Suunnittelut: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare
Intellectual Property -koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters
Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gysi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty
Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:
Irina Riihakoski
Siltapellonkuja 2 L 110
00740 HELSINKI
Puhelin: 044 343 4424
Sähköposti: irina.riihakoski@gmail.com

Jakelu:
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:
Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuositilauksinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.
Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
April 2013 Vol. 65 No. 4. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Perheitaideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä.
Seuraavassa on muutamia esimerkkejä.

VALOKUVAKUULUTUS CODY BELL © BRI

”Jeesuksen Kristuksen tehtävä ja palvelutyö”, s. 18: Vanhin Russell M. Nelson mainitsee viisi Jeesuksen Kristuksen elämän piirrettä, jotka me voimme omaksua. Harkitse keskustelua näistä piirteistä ja siitä, kuinka voitte käyttää niitä elämässänne. Voitte kenties lukea jonkin pyhien kirjoitusten kertomuksen Vapahtajan elämästä tai katsoa jonkin Raamatun videon (biblevideos.lds.org), joka kuvaa yhtä noista piirteistä. Voisitte päättää todistamalla Hänen elämästään ja palvelutyöstään ja laulamalla laulun ”Suo enemmän mulle” (*MAP-lauluja*, 76).

”Millainen on tosi ystävä?”, s. 52: Haluat ehkä aloittaa kysymällä, millainen on tosi ystävä. Lue vanhin Robert D. Halesin

määritelmä, ja keskustelkaa siitä, millaisia ystäviä meidän pitäisi olla. Voisit kertoa jonkin kokemuksen tilanteesta, jolloin joku toimi todellisen ystävän tavoin sinua kohtaan, ja keskustella ominaisuuksista, jotka auttavat perheenjäseniä olemaan parempia ystäviä muille.

”Temppelitä juhlistamassa!”, s. 62: Katsokaa koko perhe kuvia eri tavoista, joilla lapset ovat juhlistaneet temppeliä. Voisit näyttää kuvan teitä lähimpänä olevasta temppelistä ja puhua siitä, miksi temppelit ovat tärkeitä. Tähdennä, että vain temppelissä perhe voidaan sinetöidä yhteen. Voitte päättää laulamalla laulun ”Perheeni mulle rakas on” (s. 65).

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Esimerkki, 48

Ilmoitus, 10, 46

Ilo, 37

Innoitus, 36, 38

Jeesus Kristus, 4, 18, 26

Kaste, 30

Kirkon perustaminen, 61

Kuolema, 4, 12, 39

Kuuliaisuus, 40, 42, 56

Kääntymys, 34, 54, 56, 60

Liitot, 7

Lähetystyö, 34, 39, 48, 52, 54, 60

Mormonin kirja, 46

Opettaminen, 8, 9, 30

Palautus, 66

Palveleminen, 44, 70

Pappeus, 44

Perhe, 30, 65

Pyhä Henki, 10, 36

Rukous, 18, 45

Sakramentti, 18

Sinnikkyyys, 59

Siveys, 42

Smith, Joseph, 66

Sovitus, 18, 26, 45

Tasovaatimukset, 42, 45

Temppelit, 34, 62

Temppelityö, 7, 64, 38, 65, 80

Toimitukset, 18

Toivo, 12

Tärkeysjärjestys, 40

Uhraus, 40

Usko, 48

Woodruff, Wilford, 81

Yleiskonferenssi, 8, 37

Ylösnousemus, 4, 12, 26

Ystävyys, 9, 52, 54

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen neuvon-
antaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Hän on noussut kuolleista

Todistus Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen todellisuudesta on sekä toivon että päättäväisyyden lähde. Ja se voi olla sitä jokaiselle Jumalan lapselle. Minulle se oli sitä eräänä kesäkuun päivänä 1969, kun äitini kuoli, ja se on ollut kaikkina vuosina sen jälkeen ja tulee olemaan, kunnes näen hänet jälleen.

Murhe väliaikaisesta erosta korvautui heti onnellisuudella. Se oli enemmän kuin toivoa onnellisesta jälleen näkemisestä. Koska Herra on ilmoittanut profeettojensa välityksellä paljon tietoa ja koska Pyhä Henki on vahvistanut minulle ylösnousemuksen olevan totta, voin nähdä mielessäni, millaista on, kun saamme olla jälleen yhdessä pyhitettyjen ja ylösnousseiden rakkaittemme kanssa:

”Nämä ovat niitä, jotka tulevat esiin vanhurskaiden ylösnousemuksessa. – –

Nämä ovat niitä, joiden nimet on kirjoitettu taivaassa, jossa Jumala ja Kristus ovat kaikkien tuomarina.

Nämä ovat niitä, jotka ovat vanhurskaita ihmisiä, jotka on tehty täydellisiksi Jeesuksen, uuden liiton välimiehen, kautta, joka sai aikaan tämän täydellisen sovituksen vuodattamalla oman verensä.” (OL 76:65, 68–69.)

Koska Jeesus Kristus katkaisi kuoleman siteet, kaikki maailmaan syntyneet taivaallisen Isän lapset tulevat nousemaan kuolleista ruumiissa, joka ei koskaan enää kuole. Niinpä minun todistukseni ja teidän todistuksenne tuosta loistavasta totuudesta voi viedä pois tuskan rakkaan perheenjäsenen tai ystävän menettämisestä ja korvata sen iloisella odotuksella ja lujalla päättäväisyydellä.

Herra on antanut meille kaikille ylösnousemuksen lahjan, jonka ansiosta henkemme saa fyysisistä epätäydellisyyksistä vapautuneen ruumiin (ks. Alma 11:42–44). Äitini

tulee näyttämään nuorelta ja säteilevältä, sillä iän ja vuosien fyysisen kärsimyksen vaikutukset ovat poissa. Sen hän ja me tulemme saamaan lahjaksi.

Mutta niiden meistä, jotka haluamme olla hänen kanssaan ikuisesti, täytyy tehdä valintoja, jotka tekevät meistä kelpollisia tuohon yhdessäoloon, jotta voimme elää siellä, missä Isä ja Hänen rakas ylösnoussut Poikansa asuvat kirkkaudessa. Se on ainoa paikka, jossa perhe-elämä voi jatkua iankaikkisesti. Todistus tuosta totuudesta on lisännyt päättäväisyyttäni tulla itse kelpolliseksi ja auttaa rakastamiani ihmisiä tulemaan kelpollisiksi selestisen valtakunnan korkeimpaan asteeseen antamalla Jeesuksen Kristuksen sovituksen toimia elämässämme (ks. OL 76:70).

Herra tarjoaa meille oppaan tähän iankaikkisen elämän tavoitteluun sakramenttirukouksissa, jotka auttavat minua ja voivat auttaa teitä. Meitä kehoitetaan uudistamaan kasteenliittomme jokaisessa sakramenttikokouksessa.

Me lupaamme muistaa Vapahtajan aina.

Hänen uhrinsa vertauskuvat auttavat meitä arvostamaan sitä valtavaa hintaa, jonka Hän maksoi katkaistakseen kuoleman siteet, tarjotakseen meille armoa ja tuodakseen anteeksiannon kaikista synneistämme, jos me päätämme tehdä parannuksen.

Me lupaamme pitää Hänen käskynsä. Pyhien kirjoitusten ja elävien profeettojen sanojen lukeminen sekä innoitettujen puhujien kuunteleminen sakramenttikokouksissamme muistuttavat meitä liitoistamme tehdä niin. Pyhä Henki tuo mieleemme ja sydämeemme käskyt, jotka meidän on kaikkein tarpeellisinta pitää sinä päivänä.

Sakramenttirukouksissa Jumala lupaa lähettää Pyhän Hengen olemaan kanssamme (ks. Moroni 4:3; 5:2; OL 20:77, 79). Olen huomannut, että sillä hetkellä Jumala voi pitää minulle

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Meidän tulee soveltaa "kaikkia kirjoituksia meihin, jotta ne olisivat meille hyödyksi ja opiksi" (1. Nefi 19:23). Harkitse sakramenttirukousten lukemista kohdasta OL 20:76–79. Kun olette lukeneet presidentti Eyringin opetukset sakramenttirukouksista, haluat kenties kehottaa niitä, joita opetat, ajattelemaan keinoja, joilla nämä rukoukset voivat ohjata heidän elämäänsä ja auttaa heitä palaamaan jälleen taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen luo.

ikään kuin henkilökohtaisen puhuttelun. Hän tuo mieleeni, mitä sellaista olen tehnyt, mikä on Hänen mielensä mukaista, tarpeeni tehdä parannusta ja saada anteeksi, sekä niiden ihmisten nimet ja kasvot, joita Hän haluaisi minun palvelevan Hänen puolestaan.

Vuosien varrella tuo toistuva kokemus on

muuttanut toivon rakkaudentunteiksi ja tuonut varmuuden, että Vapahtajan sovitus ja ylösnousu ovat avanneet minulle oven armoon.

Todistan, että Jeesus on ylösnoussut Kristus, meidän Vapahtajamme ja täydellinen esimerkkinne ja oppaamme iankaikkiseen elämään. ■

Henkilökohtainen puhuttelusi Jumalan kanssa

Presidentti Eyring opettaa, että kun me kuuntelemme sakramenttirukouksia, meistä voi tuntua siltä kuin olisimme henkilökohtaisessa puhuttelussa Jumalan kanssa. Presidentti Eyring ajattelee seuraavia kolmea asiaa. Harkitse näiden kysymysten kirjoittamista päiväkirjaasi ja niiden pohtimista tämän kuukauden jokaisena sunnuntaina. Kun pohdit ja saat vaikutelmia Pyhältä

Hengeltä, voit kirjoittaa päiväkirjaasi myös niistä.

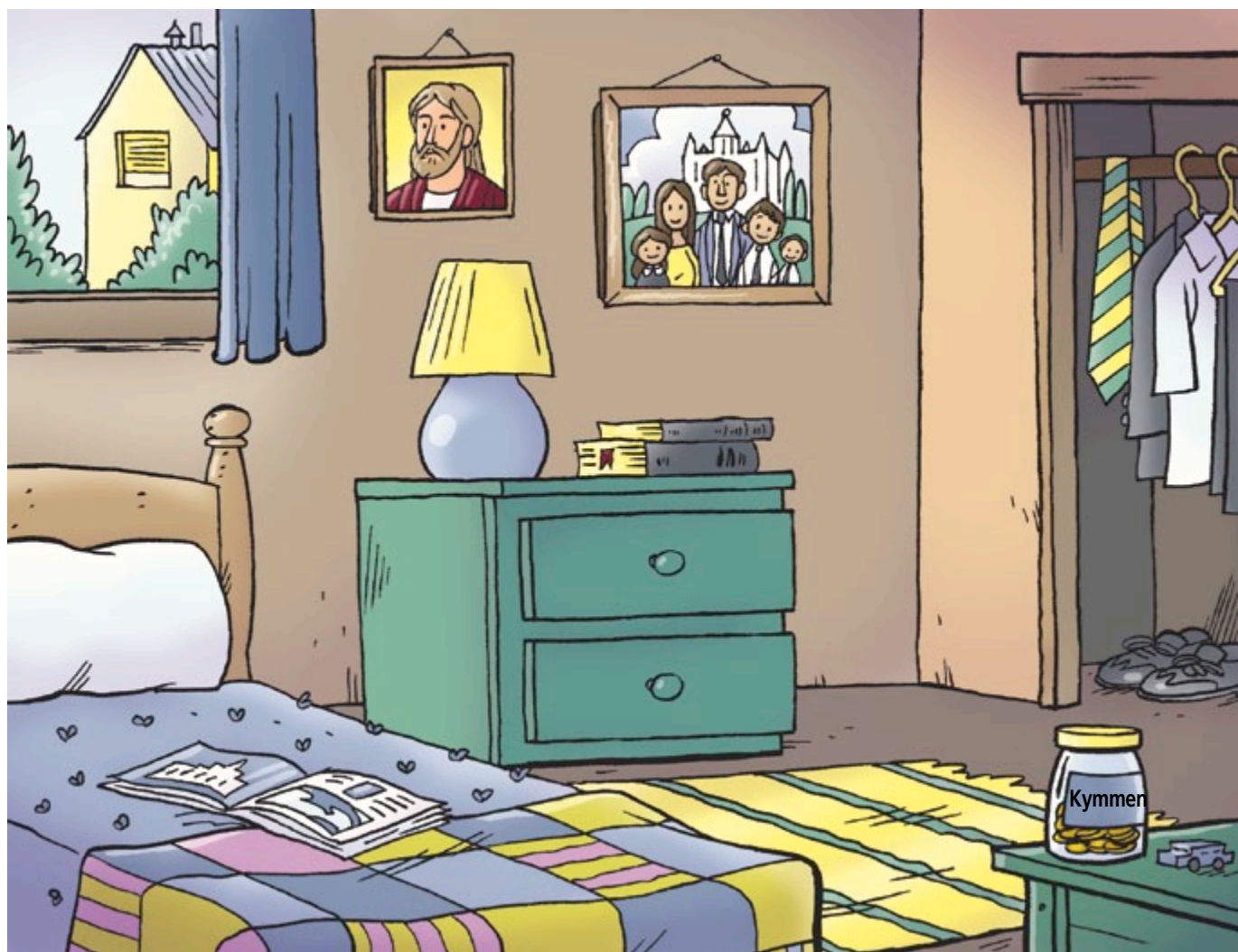
- Mitä sellaista olen tehnyt, mikä on ollut Jumalan mielen mukaista?
- Mistä minun pitää tehdä parannus tai pyytää anteeksiantoa?
- Keitä Jumala haluaisi minun palvelevan?

LAPSILLE

Muista aina Jeesus

Jaakko yrittää muistaa aina Vapahtajan (ks. OL 20:77). Katso hänen makuuhuonettaan.

Mitä sellaista huomaat, mikä saattaisi auttaa häntä muistamaan aina Jeesuksen?

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä tarkoituksenmukaisella tavalla niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää seuraavia kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehkäksenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne. Lisätietoja on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Temppeliliitot

”Temppelissä saatavat pelastavat toimitukset, joiden ansiosta voimme palata jonakin päivänä taivaallisen Isämme luo iankaikkisissa perhesuhteissa ja saada lahjaksi siunauksia ja voimaa ylhäältä, ovat jokaisen uhrauksen ja jokaisen ponnistelun arvoisia”¹, presidentti Thomas S. Monson on sanonut. Jos et ole vielä ollut temppelissä, voit valmistautua ottamaan vastaan pyhiä temppeletoimituksia

- uskomalla taivaalliseen Isään, Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Henkeen
- vaalimalla todistusta Jeesuksen Kristuksen sovituksista ja palautetusta evankeliumista
- tukemalla ja seuraamalla elävää profeettaa
- tulemalla kelpolliseksi saamaan temppeletoimituksen maksamalla kymmenykset, olemalla moraalisesti puhdas, olemalla rehellinen, pitämällä viisauden sanan ja elämällä sopuoinnussa kirkon opetusten kanssa
- antamalla aikaa, kykyjä ja varoja avuksi Herran valtakunnan rakentamiseen
- osallistumalla sukututkimustyöhön.²

Presidentti Monson on edelleen opettanut: ”Kun muistamme [temppeleissä] solmimamme liitot, kykenemme kestävämmän paremmin jokaisen koetelemuksen ja voittamaan jokaisen kiusauksen.”³

Pyhistä kirjoituksista poimittua

OL 14:7; 25:13; 109:22

VIITTEET

1. ”Pyhä temppelele – johtotähti maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 92.
2. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 21.
3. ”Pyhä temppelele – johtotähti maailmalle”, s. 93.
4. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 31–32.
5. Lainattuna julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 32.

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

”Nauvoon temppelele vihkimisen jälkeen sinne tulvi yli 5 000 pyhää – –.

Temppeleliittojen lujuus, voima ja siunaukset [tukivat] myöhempien aikojen pyhiä heidän matkallaan [länteen], kun he [kärsivät] pakkasta, hellettä, nälkää, köyhyyttä, sairautta, onnettomuuksia ja kuolemaa.”⁴

Monien Apuyhdistyksen sisarten tavoin Sarah Rich palveli temppeletoimitustensa. Hän puhui kokemuksestaan: ”Ilman sitä uskoa ja tietoa, jota meille annettiin siinä temppeleissä Herran Hengen vaikutuksella ja avulla, matkamme olisi ollut kuin hypäämistä tuntemattomaan. Mutta me uskoimme taivaalliseen Isäämme – – tuntien, että olimme Hänen valittu kansansa – –, ja murheen sijaan tunsimme riemua siitä, että vapautuksemme päivä oli tullut.”⁵

Lähtö länteen ei ollut ”hypäämistä tuntemattomaan” uskollisille myöhempien aikojen pyhiin kuuluville naisille. He saivat tukea temppeleliitoistaan.

Mitä minä voin tehdä?

1. Palvelenko Jumalaa temppeleissä säännöllisesti?

2. Kannustanko sisariani ottamaan vastaan temppelele siunauksia?

TUTKIMME YHDESSÄ KONFERENSSIPUHEITA

Kun muutimme tapaamme kerrata konferenssia, evankeliumiaiheiset keskustelut perheessämme kohenivat merkittävästi.

Greg Batty

Vuosien ajan olemme nauttineet siitä, että olemme yhdessä koko perhe lukeneet konferenssinumeron yksi artikkeli kerrallaan. Kun aloitimme, kokoonnuimme yksinkertaisesti pöydän ympärille ja jokainen luki vuorollaan ääneen yhden kappaleen. Huomasimme kuitenkin, että luimme lehteä päästäksemme sen loppuun, mutta emme pysähtyneet pohtimaan puheita.

Saadaksemme enemmän irti lukemastamme vaimoni ja minä hankimme jokaiselle perheenjäsenelle oman konferenssinumeron ja suunnittelimme, kuinka monta puhetta meidän pitäisi joka viikko tutkia, jotta ehtisimme lukea ne kaikki ennen seuraavaa yleiskonferenssia. Joinakin viikkoina lukisimme yhden puheen, ja toisina viikkoina kaksi, mutta jokaisen perheenjäsenen oli määrä tutkia puhetta ja merkitä kohtia, joista piti. Sitten perheillä opetimme toisiamme käyttäen noita merkitsemiamme kohtia.

Usein lapsillamme oli kysymyksiä, jotka laajensivat keskustelujamme, tai vaimoni ja minä esitimme kysymyksiä oman tutkimisemme johdosta. Arvostimme suuresti sitä, että kuulimme nuortemme selittävän vastauksiaan

noihin kysymyksiin kertomalla asioista, joita he olivat oppineet seminaarissa, kirkossa tai omassa tutkimisessaan. Siitä tuli hieno tapa kuulla toistemme epävirallisia todistuksia säännöllisesti erittäin miellyttävässä, rennossa ilmapiirissä.

Pian huomasimme, että aamuinen pyhien kirjoitusten tutkimisemme sai saman sävyn. Joinakin päivinä pääsimme eteenpäin vain muutaman jakeen, sillä aika oli kulunut nopeasti keskusteluun noista jakeista ja siitä, kuinka ne soveltuivat ympärillämme tapahtuviin asioihin.

Aamumme ovat nyt täynnä keskustelua, naurua ja ykseyttä, ennen kuin kukin meistä lähtee hoitamaan omia asioitaan. Meillä on vahva todistus profeettamme neuvosta tutkia ja rukoilla yhdessä päivittäin. Perheemme on muuttunut perheeksi, joka oppii toisiltaan ja vahvistaa toisiaan. Kaikki tämä johtuu siitä, että halusimme saada vähän enemmän irti yleiskonferenssista. ■

Greg Batty asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

TUTKIKAA KONFERENSSIPUHEITA JA SOVELTAKAA NIITÄ ELÄMÄÄNNE

“Muistakaa, että ne puheet, jotka olemme kuulleet tämän konferenssin aikana, tulevat painettuina *Ensign* ja *Liahona*-lehtien toukokuun numeroihin. Pyydän hartaasti, että tutkitte puheita, pohditte niiden opetuksia ja sovellette niitä elämäänne.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Päätös-sanat”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 113.

HYVIEN YSTÄVIEN TÄRKEYS

Ystävillä on voimakas vaikutus tekoihimme, etenkin nuoruudessamme. ”He vaikuttavat siihen, kuinka ajattelet ja toimit, ja myötävaikuttavat myös siihen, millainen ihminen sinusta tulee.”¹ Ja kun valitset hyviä ystäviä, ”he tulevat olemaan sinulle suurena voimana ja siunauksena. – He auttavat sinua olemaan parempi ihminen, ja heidän avullaan sinun on helpompi elää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan.”²

Tämän numeron sivuilla 52–53 Nuorten Naisten ylijohdaja Elaine S. Dalton opettaa, miten tärkeää on etsiä hyviä ystäviä ja olla sellainen. ”Todellisen ystävyuden ydin on etsiä toisen ihmisen parasta hyvää”, hän sanoo.

Ystävyuden rakentaminen näille periaatteille auttaa nuoria luomaan kestäviä ihmissuhteita ja sosiaalisia taitoja, jotka ovat enemmän kuin pelkästään ”ystävystyminen” sosiaalisten verkostojen sivustoilla. Lastesi vanhempana voit auttaa heitä ymmärtämään sen, miten tärkeää on olla hyvä ystävä ja valita ystäviä, jotka kannustavat heitä elämään evankeliumin mukaan. Seuraavat ehdotukset voivat olla hyödyllisiä.

Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- Etsikää yhdessä koko perhe pyhien kirjoitusten esimerkkejä hyvistä ystäväistä. Keskustelkaa siitä, mitkä ominaisuudet tekivät noista ystävyys-suhteista lujia.

Miettikää Daavidia ja Jonatania (ks. 1. Sam. 18–23), Ruutia ja Noomia (ks. Ruut 1–2) sekä Almaa ja Moosian poikia (ks. Moosia 27–28; Alma 17–20).³

- Käy läpi *Nuorten voimaksi* -kirjaseinän ystäviä käsittelevä luku. Kerro nuorillesi, kuinka ystävyys-suhteet ovat vaikuttaneet omaan elämääsi. Pyydä heitä kertomaan, kuinka he ovat vaikuttaneet ystäviinsä ja nämä heihin.
- Lukekaa tästä numerosta sisar Daltonin artikkeli. Jutelkaa tavoitteesta, jonka hänen tyttärensä Emi asetti hyvien ystävien etsimiseksi. Auta lapsiasi asettamaan tavoitteita sen suhteen, millaisia ystäviä he haluavat etsiä ja olla.
- Harkitkaa sellaisen perheillan pitämistä, jossa kerrotte ideoista ystävyys-suhteiden rakentamiseksi, kuten ”jotta sinulla olisi hyviä ystäviä, ole hyvä ystävä. Osoita aitoa kiinnostusta muita kohtaan, hymyile ja ilmaise heille välittäväsi heistä. Kohtele jokaista ystävällisesti ja kunnioittavasti ja vältä tuomitsemasta ja arvostelemasta lähimmäisiäsi.”⁴

Ehdotuksia lasten opettamiseen

- Hyvänä ystävänä olemiseen kuuluu muiden auttaminen. Lukekaa maaliskuun 2009 *Liahonasta* artikkeli ”Calebin

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA YSTÄVYYDESTÄ

Sananl. 17:17; 18:24

Saarn. 4:9–10

Matt. 25:34–40

Luuk. 22:32

Moosia 18:8–9

puolustaminen”, ja juttele lastesi kanssa tavoista, joilla he voivat olla ystävällisiä kaikille tapaamilleen ihmisille.

- Kaikissa tilanteissa meidän on päätettävä, millaisia ystäviä olemme. Laulakaa yhdessä laulu ”Kuin Jeesus mä olla tahdon”⁵, ja puhu sitten lastesi kanssa siitä, kuinka he voivat päättää eri tilanteissa olla hyviä ystäviä kuten Vapahtaja. ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, kirjaneen, 2011, s. 16.
2. *Nuorten voimaksi*, s. 16.
3. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Real Friendship”, *New Era*, kesäkuu 1998, s. 62–66.
4. *Nuorten voimaksi*, s. 16.
5. ”Kuin Jeesus mä olla tahdon”, *Lasten laulukirja*, s. 40–41.

PYHÄ HENKI LOHDUTTAA, INNOITTA JA TODISTAA

Pyhän Hengen lahja on yksi suurimmista siunauksista, mitä me voimme saada tässä elämässä, sillä Pyhä Henki lohduttaa, innoittaa, varoittaa, puhdistaa ja johdattaa meitä. Hän voi täyttää meidät ”toivolla ja täydellisellä rakkaudella” (Moroni 8:26). Hän opettaa ”totuuden kaikesta” (Moroni 10:5). Me saamme ilmoitusta ja hengellisiä lahjoja Jumalalta Pyhän Hengen välityksellä. Mikä tärkeintä, me saamme todistuksemme taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta Pyhän Hengen välityksellä.

Ennen kuin sinut kastettiin, saatoit tuntea Pyhän Hengen silloin tällöin. Mutta vain ottamalla vastaan Pyhän Hengen lahjan kasteesi jälkeen voit nauttia Pyhän Hengen jatkuvasta

kumppanuudesta, mikäli olet kelvollinen. Sait tämän lahjan Melkisedekin pappisuuden haltijan käten päällepanemisella (ks. Ap. t. 19:6; OL 33:15). Jokaisena sapatinpäivänä sen jälkeen voit uudistaa kasteenliittosi, kun nautit sakramentin, ja silloin saat Herran siunauksen, että Hänen Henkensä voi olla aina kanssasi (ks. OL 20:77).

Pyhä Henki, josta usein puhutaan Henkenä, on jumaluuden kolmas jäsen. Profeetta Joseph Smith on opettanut: ”Isällä on liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen; Pojalla myös; mutta Pyhällä Hengellä ei ole liha- ja luuruumista, vaan hän on henkipersoonaa. Ellei niin olisi, Pyhä Henki ei voisi asua meissä.” (OL 130:22.)

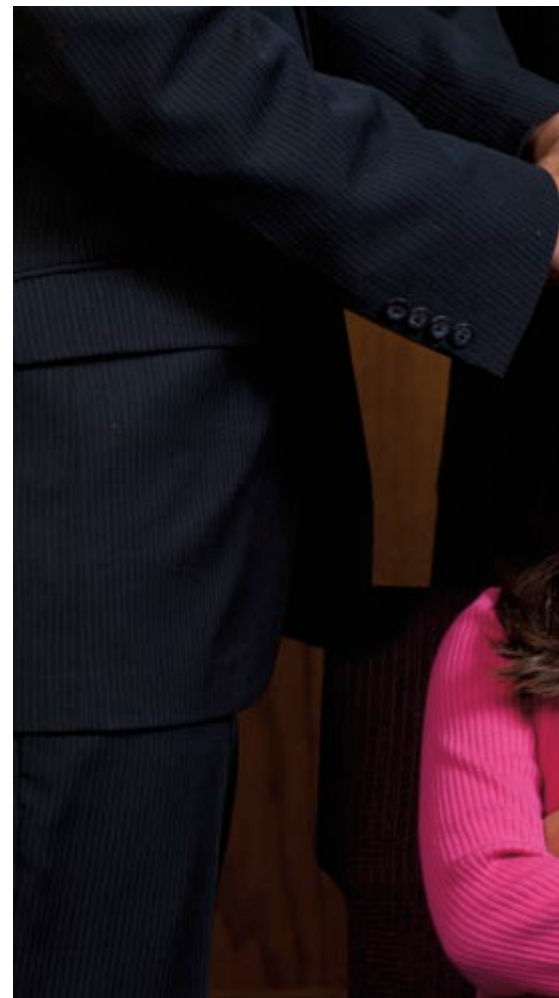
”Koska Herran Henki ei asu epäpyhissä temppeleissä” (Hel. 4:24), meidän täytyy olla kelvollisia Hänen kumppanuuteensa. Teemme sen muun muassa ajattelemalla hyveellisiä ajatuksia, elämällä nuhteettomasti ja pyrkimällä pitämään käskyt. ■

Lisätietoja on kohdissa 2. Nefi 31:13, 17; 32:5; 3. Nefi 27:20; Moroni 10:5–8; JS–H 70.

ME EMME SAA PITÄÄ TÄTÄ LAHJAA ITSESTÄÄN SELVÄNÄ

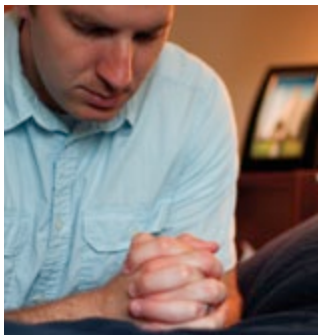
”Kuten on laita kaikkien lahjojen, tämäkin lahja on otettava vastaan ja hyväksyttävä, jotta sitä voi käyttää. Kun pappusveljien kädet asetettiin päänne päälle ja teidät konfirmoitiin kirkon jäseneksi, te kuulitte sanat ’ota vastaan Pyhä Henki’. Tämä ei tarkoittanut sitä, että Pyhästä Hengestä tulisi ehdoitta jatkuva kumppaninne. Pyhissä kirjoituksissa meitä varoitetaan siitä, ettei Herran Henki ’ainaisesti kiistele ihmisen kanssa’ [Et. 2:15]. Kun meidät konfirmoidaan, me saamme *oikeuden* Pyhän Hengen kumppanuuteen, mutta se on oikeus, joka meidän täytyy jatkuvasti ansaita olemalla kuuliaisimpia ja kelvollisia.”

Vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008) kahdentoista apostolin koorumista, ”Sanomaton lahja”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 26–27.

Kun olemme saaneet Pyhän Hengen lahjan, voimme tehdä monia asioita kutsumuksemme Hänen vaikutuksensa elämäämme:

rukoilla

tutkia pyhiä kirjoituksia

nauttia sakramentin kelvollisina

VAIKKUVAKUVITUS CHRISTINA SMITH, EVE TUFT,
CODY BELL JA MATTHEW REIER

palvella temppelissä

käyttää tervehenkistä mediatarjontaa ja siistiä kieltä sekä ajatella hyveellisiä ajatuksia.

Kuolema JA elämä

PIONEERIEEN NÄKEMYKSIÄ YLÖSNOUSEMUKSESTA

Kun kirkon varhaiset käännyttäneiset matkasivat Yhdysvaltain länsiosiin päästäkseen muiden pyhien joukkoon, he näkivät ihmisten kuolevan, mutta heidän tuore uskonsa palautettuun evankeliumiin vahvisti heitä. Seuraavat ovat otteita pioneerien muistiinpanoista, jotka osoittavat pyhien toivon ylösnousemuksesta, sekä kirkon viiden ensimmäisen presidentin lohdullisia opetuksia.

Kertomus eräästä Skandinaviasta lähteneestä myöhempien aikojen pyhiin kuuluneesta isästä, jonka nimi ei ole tiedossa ja jonka pieni poika kuoli matkalla New Yorkista Utahiin vuonna 1866:

”Erään ystävän avulla kaivettiin pieni hauta, ja maalliset jäännökset laskettiin siihen. Lapsi oli kuollut tarttuvaan tautiin, eikä paikalle ollut kokoontunut surijoita, ei ollut virallista seremoniaa, ei kukkalaitteita, ei hengellistä laulua, ei muistopuhetta. Mutta ennen paikalta lähtöä sureva isä lausui lyhyen pyhittämisrukouksen äidinkielellään (tanskaksi) seuraavasti: – –

”Taivaallinen Isä, Sinä annoit minulle tämän pienen aarteen – tämän rakkaan pojan, ja nyt olet kutsunut hänet pois. Suo than, että hänen maalliset jäännöksensä voivat levätä täällä häiritsemättä ylösnousemuksen aamuun asti. Sinun tahtosi tapahtukoon. Aamen.”

Ja kun hän nousi maasta, hänen jäähyväis-sanansa olivat:

”Hyvästi, rakas pieni Hansini – ihana poikani.” Sitten hän lähti painunein päin ja tuskaisin sydämin urheasti kohti leiripaikkaansa.”¹

Presidentti Joseph Smith (1805–1844):

”Kuinka lohdullista onkaan surevien, kun heidät kutsutaan jättämään jäähyväiset aviomiehelle, vaimolle, isälle, äidille, lapselle tai rakkaalle sukulaiselle, tietää, että vaikka maallinen tomumaja lasketaan hautaan ja hajoaa, nämä tulevat nousemaan asuakseen jälleen iankaikisessa hehkussa kuolemattomuuden kirkkoudessa, missä ei enää ole murhetta, ei kärsimystä eikä kuolemaa, vaan missä he saavat olla Jumalan perillisiä yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa.”²

Joseph Watson Young (1828–1873), Brigham Youngin veljenpoika, joka matkasi Englannista Yhdysvaltoihin vuonna 1853:

”Oli murheellinen näky luovuttaa kansakulkija meren syliin yösydännä vain muutaman yksinäisen todistajan ollessa läsnä. – – Hänellä ei ollut laivalla sukulaisia eikä ketään, joka surisi juuri häntä, paitsi palvelijatoveri. Siinä raukesivat hetkessä ihmisluonnon rakkaimmat toiveet. Tämä nuorukainen oli jättänyt kaiken lähteäkseen Siioniin, ja hänen sydämesään paloivat toiveikkaat tulevaisuuden odotukset. Hän ei aavistanut, että joutuisi luovuttamaan maallisen ruumiinsa nälkäiselle aallolle. Hän ei kuitenkaan kuollut kuten ne, joilla ei ole toivoa, sillä hän oli tehnyt rauhan Jumalansa kanssa, ja hänellä oli täysi varmuus loistavasta ylösnousemuksesta vanhurskaiden aamuna.”³

Oikealla:
presidentti
Brigham Young.
Yllä: **Joseph**
Watson Young.

Presidentti Brigham Young (1801–1877):

”Mikä synkkä laakso ja varjo onkaan se, mitä me sanomme kuolemaksi! Kuinka outoa kuolevaiselle ruumiille onkaan siirtyä olemassaolon tästä tilasta tyhjyyden tilaan! Kuinka synkkä tämä laakso onkaan!

Kuinka salaperäinen onkaan tämä tie, ja me joudumme kulkemaan sen yksin.

Haluaisin sanoa teille, veljeni ja ystäväni, jos voisimme nähdä asiat sellaisina kuin ne ovat ja sellaisina kuin me tulemme ne näkemään ja ymmärtämään, tämä synkkä varjo ja laakso on niin vähäpätöinen, että me käännyimme silloin ympäri

ja katsomme sitä ja ajattelemme sen kuljetuamme: ”Tämä on todellakin koko olemassaoloni merkittävin voitto, sillä olen siirtynyt surun, murheen, valituksen, voihteen, kurjuuden, tuskan, ahdingon ja pettymyksen tilasta tilaan, jossa voin nauttia elämästä niin runsain määrin kuin se on mahdollista ilman ruumista.”⁴

Dan Jones (1811–1862), walesilainen käännyttäjä, joka purjehti rouva Williamsin ja muiden kirkon jäsenten kanssa Yhdysvaltoihin vuonna 1849:

”Rouva Williams Ynysybontista läheltä Tregaronia [Walesista] heikkenee nopeasti, ja merkit viittaavat siihen, ettei hän elä kauan. – Hän sanoi, että suurin kunnia, mitä hän on koskaan saanut osakseen, oli saada tulla Jumalan Pojan tosi kirkon jäseneksi, että hänen rinnassaan ei ollut lainkaan pelkoa toisesta elämästä ja että hänen uskontonsa osoitti nyt voimansa paremmin kuin koskaan ennen. – Hän neuvoi vakavasti poikiaan jatkamaan uskossa kuolemaan saakka, niin että he saisivat hänen kanssaan paremman ylösnousemuksen. – Hän oli tajuihinsa läpi yön, ja neljänestä vailla neljä seuraavana aamuna hänen henkensä lähti rauhassa jättäen hymyn hänen huulilleen.”⁵

Oikealla:
presidentti
John Taylor.
Yllä: Dan Jones.

Presidentti John Taylor (1808–1887):

”Miten lohdullista onkaan niiden, jotka ovat joutuneet suremaan rakkaiden ystävien kuolemaa, tietää, että me pääsemme jälleen heidän seuraansa! Miten rohkaisevaa kaikkien, jotka elävät ilmoitettujen totuuden periaatteiden mukaisesti, kenties varsinkin niiden, joiden elämä on jo suurimmaksi osaksi eletty, jotka ovat kantaneet päivän kuorman ja helteen, onkaan tietää, että ennen pitkää me murramme haudan kahleet ja tulemme esiin elävinä ja kuolemattomina sieluina nauttimaan koeteltujen ja luotettavien ystävien seurasta, emme enää kuoleman siementen vaivaamina, ja suoritamme loppuun työn, jonka Isä on meille tehtäväksi antanut!”⁶

Andrew Jenson (1850–1941), tanskalainen siirtolainen, joka matkasi Yhdysvalloissa Andrew H. Scottin vankkuri-karavaanissa Nebraskasta Utahiin vuonna 1866:

”Kun me näimme, kuinka [kanssa-matkustajiemme] maalliset jäännökset laskettiin maaemon poveen erämaassa, me kaikki itkimme tai halusimme itkeä, sillä ajatus rakkaiden hautamisesta tällä tavoin, kun ystävien ja sukulaisten täytyy heti kiirehtiä pois vailla toivoa käynnistä enää koskaan rakkaitensa leposijoilla, oli surullinen ja todella raskas. – – Mutta heidän hautansa tullaan löytämään, kun Gabriel puhaltaa pasuunaansa ensimmäisen ylösnousemuksen aamuna. Nuo edesmenneet uhrasivat näin henkensä kulkiessaan kohti Siionia. Herra kutsui heidät kotiin ennen kuin he saavuttivat määränpänsä. Heidän ei sallittu nähdä Siionia lihassa, mutta he saavat kirkkauden ja riemuitsevat tämän elämän jälkeen. He

Oikealla:
presidentti
Wilford
Woodruff. **Yllä:**
Andrew Jenson.

kuolivat pyrkiessään olemaan kuuliaisia Jumalalle ja pitämään Hänen käskynsä, ja siunattuja ovat ne, jotka kuolevat [Herrassa].”⁷

Presidentti Wilford Woodruff (1807–1898):

”Ilman Kristuksen evankeliumia kuoleman tuoma ero on yksi synkimmistä aiheista, mitä ajatella saattaa, mutta heti kun me otamme vastaan evankeliumin ja kuulemme ylösnousemuksen periaatteesta, niin synkkyys, suru ja kärsimys, joita kuolema tuo, suurelta osin häviävät. – – Ihmisen valistunut mieli käsittää kuolleiden ylösnousemuksen, ja hänen hengellään on perusta, johon turvata. Siinä asemassa myöhempien aikojen pyhät ovat tänä päivänä. Me tiedämme itse, me emme ole pimeässä tässä asiassa. Jumala on ilmoittanut sen meille, ja me ymmärrämme kuolleiden ylösnousemuksen periaatteen ja sen, että evankeliumi tuo valoon elämän ja katoamattomuuden.”⁸

VIITTEET

1. Robert Aveson, ”Leaves from the Journal of a Boy Emigrant”, *Deseret News*, 12. maaliskuuta 1921, osa 4, s. 7; myös osoitteessa lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 55.

3. Joseph W. Young, päiväkirja, 6. maaliskuuta 1853, kirkon historian kirjasto, myös osoitteessa mormonmigration.lib.byu.edu.

4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 273.

5. ”A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*”, julkaisussa Ronald D. Dennis, *The Call of Zion: The Story of the*

William Driver (1837–1920), pioneeri, joka matkasi Englannista New Yorkiin Yhdysvaltoihin vuonna 1866:

”Willie, rakkain lapseni, oli vakavasti sairaana koko yön, kunnes puoli kahdeksalta aamulla hän vapautui kärsimyksistään. Jumala siunatkoon hänen rakasta sieluaan. Kuinka hän kärsikään. Hän kohtasi kuolemansa, kun herra Poulterin kärryt rikkoutuivat St. Annin kukkulalla Wandsworthissa Surreyssa Englannissa. Voi kuinka minä murehdinkaan tätä suurta kärsimystä. Oi Herra, auta minua voimallasi kestämään se Sinun kädestäsi tulleen ja kannusta minua palvelemaan

Oikealla: presidentti Lorenzo Snow. Yllä: William Driver.

Sinua jalommin ja uskollisemmin, jotta eläisin valmiina kohtaamaan hänet onnellisemmassa ja paremmassa maailmassa hänen rakkaan siskonsa Elizabeth Maryannin kanssa, ja että kohtaisin heidät vanhurskaiden ylösnousemuksessa.”⁹

Presidentti Lorenzo Snow (1814–1901):

”Seuraavassa elämässä me saamme ruumiimme ylösnousseena ja vapaana sairaudesta ja kuolemasta. Mikään ei ole niin kaunista kuin ihminen ylösnousseessa ja kirkastetussa tilassa.

Mikään ei ole ihanampaa kuin olla tässä tilassa ja pitää vaimomme ja lapsemme ja ystävämme luonamme.”¹⁰ ■

First Welsh Mormon Emigration, osa 2, 1987, s. 164–165; myös osoitteessa mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Kirkon presidenttien opetuksia: John Taylor*, 2001, s. 50–51.

7. Andrew Jenson, päiväkirja, 20. elokuuta 1866, julkaisussa *Journal History of The*

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 8. lokakuuta 1866, kirkon historian kirjasto, s. 6; myös osoitteessa lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, 2005, s. 82–83.

9. *London to Salt Lake City in 1866: The Diary*

of William Driver, toim. Frank Driver Reeve, 1942, s. 42; myös osoitteessa mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Julkaisussa *Conference Report*, lokakuu 1900, s. 63.

**Vanhin
Russell M. Nelson**
kahdentoista apostolin
koorumista

JEESUKSEN KRISTUKSEN

tehtävä ja palvelutyö

*Paras todiste siitä, että palvomme
Jeesusta, on se, että seuraamme Häntä.*

Koska olen yksi Kristuksen nimen erityisistä todistajista koko maailmassa (ks. OL 107:23), uskon, että palvelen parhaiten, jos opetan ja todistan Hänestä. Ensiksi, saanen esittää samat kysymykset, jotka Hän kerran esitti fariseuksille: ”Mitä te ajattelette Messiaasta? Kenen poika hän on?” (Matt. 22:42.)

Nämä kysymykset tulevat usein mieleen, kun tapaan valtiovallan edustajia ja eri uskontokuntien johtajia. Jotkut tunnustavat, että ”Jeesus oli suuri opettaja”. Toiset sanovat: ”Hän oli profeetta.” Jotkut eivät yksinkertaisesti tunne Häntä lainkaan. Meidän ei pitäisi olla aivan yllättyneitä. Loppujen lopuksi suhteellisen harvoilla ihmisillä on ne palautetun evankeliumin totuudet, jotka meillä on. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet ovat vain pieni vähemmistö niiden keskuudessa, jotka väittävät olevansa kristittyjä.

Nefi ennusti vuosisatoja sitten nykyiset olosuhteemme:

”Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Karitsan kirkon, ja sen joukko oli harvalukuinen – –; kuitenkin minä näin, että Karitsan kirkko, jonka jäsenet olivat Jumalan pyhiä, oli myös kaiken maan päällä; ja heidän valtapiirinsä maan päällä olivat vähäisiä – –.

Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin Jumalan Karitsan voiman laskeutuvan Karitsan kirkon pyhien päälle ja Herran liittokansan päälle, joka oli hajotettu kaikkialle maan päällä; ja heidät varustettiin vanhurskaudella ja Jumalan voimalla suuressa kirkkautessa.” (1. Nefi 14:12, 14.)

Tuo vanhurskaus, tuo voima ja tuo kirkkaus – todellakin kaikki monista siunauksistamme – johtuvat tiedosta, joka meillä on Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, sekä kuuliaisuudestamme, kiitollisuudestamme ja rakkaudestamme Häntä kohtaan.

Vaikka Vapahtaja oli varsin lyhyen aikaa kuolevaisuudessa, Hän toteutti kaksi kaiken kattavaa tavoitetta. Ensimmäinen oli Hänen työnsä ja kirkkautensa – ”ihmisen kuolematomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39). Toisen Hän lausui yksinkertaisesti näin: ”Minä annoin teille esimerkin, jotta tekisitte saman minä tein teille” (Joh. 13:15).

Hänen ensimmäisen tavoitteensa me tunnemme sovituksena. Se oli Hänen suurenmoinen tehtävänsä kuolevaisuudessa. Muinaisen Amerikan ihmisille ylönnoussut Herra määritteli tehtävänsä näin:

”Minä tulin maailmaan tekemään Isäni tahdon, koska minun Isäni lähetti minut.

Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotettaisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli korotettu ristille, voisin vetää kaikki ihmiset luokseni.” (3. Nefi 27:13–14.)

Jatkaessaan saarnaansa Hän ilmoitti toisen tavoitteensa – olla esikuvamme: ”Te tiedätte, mitä teidän on – – tehtävä, sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä” (3. Nefi 27:21).

Hänen ensimmäisen tavoitteensa olen määritellyt Hänen *tehtäväkseen*. Hänen toista tavoitettaan haluaisin kutsua Hänen *palvelutyökseen*. Tarkastelkaamme näitä kahta Hänen elämänsä osaa – Hänen tehtävänsä ja Hänen palvelutyötään.

Jeesuksen Kristuksen tehtävä – sovitus

Hänen tehtävänsä oli toteuttaa sovitus. Tuo tehtävä oli yksinomaan Hänen. Koska Hän syntyi kuolevaisesta äidistä ja kuolematomasta Isästä, Hän oli ainoa, joka voisi vapaaehtoisesti antaa henkensä ja ottaa sen jälleen (ks. Joh. 10:14–18). Hänen sovituksensa loistavat seuraukset olivat äärettömiä ja iankaikkisia. Hän otti pois kuoleman pistimen ja teki haudan murheesta väliaikaisen (ks.

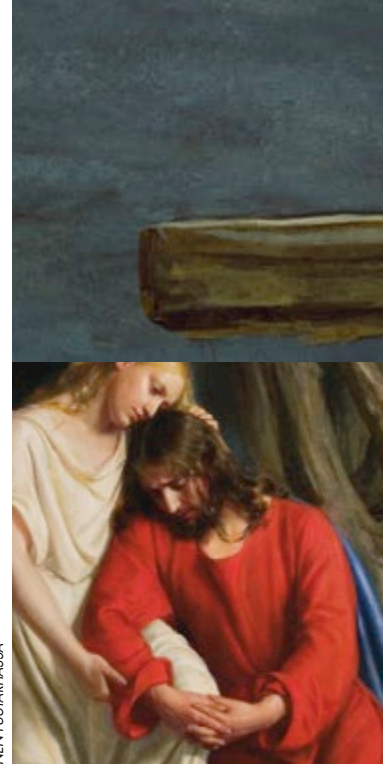
1. Kor. 15:54–55). Hänen sovitus tehtävänsä tunnettiin jo ennen luomista ja lankeemusta. Sen tarkoituksena oli paitsi tarjota koko ihmiskunnalle ylönousemus ja kuolematomuus myös suoda meille mahdollisuus saada anteeksi syntimme – Hänen asettamillaan ehdoilla. Siten Hänen sovituksensa avasi tien, jota noudattamalla meidät voitaisiin yhdistää Häneen ja perheeseemme ikuisesti. Tätä tulevaisuudenkuvaa me pidämme iankaikkisena elämänä – Jumalan suurimpana lahjana ihmiselle (ks. OL 14:7).

Kukaan muu ei olisi voinut toteuttaa sovittusta. Kukaan toinen, edes rikkain ja vaikutusvaltaisin, ei voisi koskaan pelastaa yhtään sielua – ei edes omaansa (ks. Matt. 19:24–26). Eikä ketään toista tulla vaatimaan eikä kenenkään sallita vuodattaa verta jonkun toisen ihmisen iankaikkiseksi pelastukseksi. Jeesus teki sen ainutkertaisesti kaikkien puolesta (ks. Hepr. 10:10).

Vaikka sovitus tapahtui Uuden testamentin aikaan, Vanhan testamentin aikojen tapahtumat ennakoivat usein sen tärkeyttä. Aadam ja Eeva saivat käskyn uhrata uhreja Isän Ainosyntyisen uhrin vertauskuvana (ks. Moos. 5:7). Millä tavoin? Verta vuodattamalla. Oman kokemuksensa perusteella he vahvistivat pyhien kirjoitusten kohdan, että ”veressä on elävän olennon elämänvoima” (3. Moos. 17:11).

Lääkärit tietävät, että aina kun veri lakkaa virtaamasta johonkin elimeen, tulee ongelmia. Jos veren virtaus sääreen keskeytyy, voi seurata kuolio. Jos virtaus aivoihin pysähtyy, voi tulla halvaus. Jos veri ei virtaa normaalisti sepelvaltimossa, voi kehittyä sydänkohtaus. Ja jos verenvuotoa ei saada tyrehtymään, se johtaa kuolemaan.

Aadam, Eeva ja seuraavat sukupolvet oppivat, että aina kun he vuodattivat eläimen veren, sen elämä päättyi. Heidän

JAMES TESSOTIN TEOS NAINEN, KATSO POIKAS! (STABAT MATER) © BROOKLYN MUSEUM, BROOKLYN, NEW YORK; JUPOTUS: YKSITYSKOHTA CARL HEINRICH BLOCHIN TEOKSESTA GETSEMANEN PUUTARHASSA

Vapahtaja
ei aloit-
tanut
verensä vuodat-
tamista koko
ihmiskunnan
puolesta ristillä,
missä sovituksen
aikaansaanut
kärsiminen
täytyi, vaan
Getsemanen
puutarhassa.

uhritoimitukseensa ei kelvannut *mikä tahansa* eläin. Sen täytyi olla lauman esikoinen ja virheetön (ks. esim. 2. Moos. 12:5). Nämä vaatimukset olivat myös vertauskuva tahrattoman Jumalan Karitsan lopullisesta uhrista.

Aadam ja Eeva saivat käskyn: ”Tee siis kaikki, minkä teet, Pojan nimessä, ja tee parannus ja huuda avuksi Jumalaa Pojan nimessä ikuisesti” (Moos. 5:8). Tuosta päivästä ajan keskipäivään eläinten uhraaminen oli Jumalan Pojan lopulta toteuttaman sovituksen malli ja kuvajainen.

Kun sovitus oli toteutettu, tuo suuri ja viimeinen uhri täytti Mooseksen lain (ks. Alma 34:13–14) ja lopetti eläinten uhraamista koskevan käytännön, joka oli opettanut, että ”veressä on elävän olennon elämänvoima” (3. Moos. 17:11). Jeesus selitti, kuinka muinaisen uhraamisen osatekijät sisältyvät sovitukseen ja kuinka sakramentin vertauskuvalisuus pitää ne mielessä. Pankaa jälleen merkille viittaukset elämään, lihaan ja vereen:

”Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti: ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää.

Mutta sillä, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, on ikuinen elämä, ja viimeisenä päivänä minä herätän hänet.” (Joh. 6:53–54.)

Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta koko ihmiskunta – jopa niin moni kuin tahtoo – tullaan lunastamaan. Vapahtaja ei aloittanut verensä vuodattamista koko ihmiskunnan hyväksi ristillä vaan Getsemanen puutarhassa. Siellä Hän otti päälleen kaikkien niiden ihmisten syntien painon, jotka milloinkaan eläisivät. Tuon raskaan taakan alla Hän vuoti verta joka huokosesta (ks. OL 19:18). Sovituksen tuska täyttyi Golgatan ristillä.

Profeetta Joseph Smith kiteytti sovituksen tärkeyden. Hän sanoi: ”Uskontomme peruseriaatteet ovat apostolien ja profeettojen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, että Hän kuoli, Hänet haudattiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä ja astui taivaaseen. Kaikki muu uskontoomme liittyvä on vain tämän lisänä.”¹

Tuolla valtuudella ja syvästi kiitollisena minä opetan niin ja todistan Hänestä.

Jeesuksen Kristuksen palvelutyö – Esikuva

Herran toinen kauaskantoinen tavoite kuolevaisuudessa oli toimia meille esimerkkinä. Hänen esimerkillinen

elämänsä määrittä Hänen palvelutyönsä kuolevaisuudessa. Siihen kuuluivat Hänen opetuksensa, vertauksensa ja saarnansa. Se sulki sisäänsä Hänen ihmeensä, armeliaisuutensa ja pitkämielisyytensä ihmislapsia kohtaan (ks. 1. Nefi 19:9). Se käsitti sen myötätunnon, jolla Hän käytti pappisuuden valtuutta. Siihen sisältyi Hänen vanhurskas suuttumuksensa, kun Hän tuomitsi synnin (ks. Room. 8:3) ja kun Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät (ks. Matt. 21:12). Se sisälsi myös Hänen syvän murheensa. Hän joutui oman kansansa pilkkaamaksi, ruoskimaksi ja hylkäämäksi (ks. Moosia 15:5) – jopa yhden opetuslapsen kavaltamaksi ja toisen kieltämäksi (ks. Joh. 18:2–3, 25–27).

Niin suurenmoisia kuin Hänen palvelutyönsä aikaiset teot olivatkin, ne eivät olleet eivätkä ole vielääkään ainutlaatuisia Hänelle. Niiden ihmisten määrällä, jotka voivat noudattaa Jeesuksen esimerkkiä, ei ole rajaa. Hänen profeettansa ja apostolinsa sekä muut Hänen valtuutettujen palvelijoidensa joukossa ovat tehneet samankaltaisia tekoja. Monet ovat kestäneet vainoa Hänen vuokseen (ks. Matt. 5:10; 3. Nefi 12:10). Tunnette oman aikamme veljiä ja sisaria, jotka ovat vilpittömästi pyrkineet – jopa hirvittävällä hinnalla – noudattamaan Herran esimerkkiä.

Niin sen pitää ollakin. Sitä Hän toivoo meille. Herra pyysi meitä noudattamaan esimerkkiään. Hänen vetoomuksensa ovat kristallinkirkkaita:

- ”Millaisia miehiä teidän siis tulee olla? – Sellaisia kuin minä olen.” (3. Nefi 27:27; ks. myös 3. Nefi 12:48.)
- ”Lähtekää minun mukaani. Minä teen teistä ihmisten kalastajia.” (Matt. 4:19.)
- ”Minä annoin teille esimerkin, jotta tekisitte saman minkä minä tein teille” (Joh. 13:15; ks. myös Joh. 14:6).

Näitä ja muita samankaltaisia pyhien kirjoitusten kohtia ei kirjoitettu ehdotuksiksi. Ne ovat jumalallisia käskyjä! Meidän on määrä noudattaa Hänen esimerkkiään!

Helpottaaksemme haluamme seurata Häntä voisimme kenties miettiä viittä Hänen elämänsä piirrettä, jotka voimme omaksua.

Rakkaus

Jos kysyisin, minkä ominaisuuden Hänen elämästään mainitsisitte ensimmäisenä, arvelen, että saattaisitte nimetä Hänen tuntomerkkinsä rakkauden. Se tarkoittaisi Hänen myötätuntoaan, ystävällisyyttään, lähimmäisenrakauttaan, omistautumistaan, anteeksiantoaan, armoaan, oikeudenmukaisuuttaan ja muuta. Hän rakasti Isäänsä ja äitiään (ks. Joh. 19:25–27). Hän rakasti perhettään ja pyhiä (ks. Joh. 13:1; 2. Tess. 2:16). Hän rakasti synnintekijää hyväksymättä syntiä (ks. Matt. 9:2; OL 24:2). Ja Hän opetti meille, kuinka me voimme osoittaa rakkautemme Häntä kohtaan. Hän sanoi: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni” (Joh. 14:15). Sitten tähdentääkseen sitä, ettei Hänen rakkautensa ollut *ehdotonta*, Hän lisäsi: ”Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkautessani, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkautessaan” (Joh. 15:10; ks. myös OL 95:12; 124:87).

Eräs ilmaus Vapahtajamme rakkaudesta oli, että Hän palveli. Hän palveli Isäänsä, ja Hän palveli niitä ihmisiä, joiden kanssa Hän eli ja teki työtä. Meidän on määrä noudattaa Hänen esimerkkiään kummallakin tavalla. Meidän on määrä palvella Jumalaa, aina vaeltamalla Hänen teitään ja rakastaa Häntä (ks. 5. Moos. 10:12; 11:13; Joos. 22:5; OL 20:31; 59:5). Ja meidän on määrä rakastaa lähimmäisiämme palvelemalla heitä (ks. Gal. 5:13; Moosia 4:15–16). Me aloitamme perheestämme. Se syvä rakkaus, joka sitoo vanhemmat lapsiinsa, luodaan palvelemalla

Piiirre, joka kohotti Vapahtajan opetukset kaikkien muiden opettajien opetusten yläpuolelle, oli se, että Hän opetti iankaikkisesti merkittäviä totuuksia. Vain Hän saattoi paljastaa tarkoituksemme elämässä.

heitä silloin kun he ovat täysin riippuvaisia. Myöhemmin elämässä velvollisuudentuntoisilla lapsilla voi olla tilaisuus palkita tuo rakkaus, kun he palvelevat ikääntyviä vanhempiaan.

Toimitukset

Toinen Vapahtajan esimerkillisen elämän piirre on, että Hän tähdensi pyhiä toimituksia. Palvelutyössään kuolevaisuudessa Hän osoitti havainnollisesti pelastuksen toimistusten tärkeyden. Johannes kastoi Hänet Jordanissa. Jopa Johannes kysyi: ”Miksi?”

Jeesus selitti: ”Näin *meidän* on tehtävä, jotta täyttäisimme Jumalan vanhurskaan tahdon” (Matt. 3:15, kursivointi lisätty). Tuo toimitus oli välttämätön, ja myös Jeesuksen ja Johanneksen antama esimerkki oli välttämätön.

Myöhemmin Herra asetti sakramenttitoimituksen. Hän selitti sakramentin vertauskuvallisuuden ja antoi sen pyhät vertauskuvat opetuslapsilleen (ks. Matt. 26:26–28; Mark. 14:22–24; Luuk. 24:30).

Myös taivaallinen Isämme antoi näitä toimituksia koskevia ohjeita. Hän sanoi: ”Teidän täytyy syntyä uudesti taivaan valtakuntaan vedestä ja Hengestä ja tulla puhdistetuiksi verellä, nimittäin Ainosyntyiseni verellä, niin että teidät voitaisiin pyhittää kaikesta synnistä ja te saisitte nauttia iankaikkisen elämän sanoista tässä maailmassa ja iankaikkisesta elämästä tulevassa maailmassa, nimittäin kuolemattomuuden kirkkaudesta” (Moos. 6:59).

Herran kuolevaisuuden jälkeisen palvelutyön aikana ilmoitettiin korotuksen korkeammat toimitukset (ks. OL 124:40–42). Hän on järjestänyt niin, että nämä toimitukset saadaan Hänen pyhissä tempeleissään. Meidän aikamme pesuja, voiteluja ja endaumentteja suodaan ihmisille, jotka ovat asianmukaisesti valmistautuneet (ks. OL 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). Tempelissä henkilö voidaan sinetöidä aviomieheen tai -vaimoon, esivanhempiin ja jälkeläisiin (ks. OL 132:19). Mestariimme on lain ja järjestyksen Jumala (ks. OL 132:18). Hänen keskittymisensä toimituksiin on voimallinen osa Hänen esimerkkiään meille.

Rukous

Kolmas Herran esimerkillisen palvelutyön piirre on rukous. Jeesus rukoili taivaallista Isäänsä ja opetti myös meitä rukoilemaan. Meidän on määrä rukoilla Jumalaa, iankaikkista Isää, Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen

nimessä Pyhän Hengen voiman välityksellä (ks. Matt. 6:9–13; 3. Nefi 13:9–13; JST, Matthew 6:9–15). Minä rakastan Vapahtajan lausumaa suurenmoista esirukousta, joka on Johanneksen evankeliumin luvussa 17. Siinä Poika puhuu vapaasti Isänsä kanssa opetuslastensa puolesta, joita Hän rakastaa. Se on malli tehokkaasta ja myötätuntoisesta rukouksesta.

Tieto

Neljäs Herran esimerkin piirre on se, miten Hän käyttää jumalallista tietoaan. Kuten aiemmin on mainittu, monet ihmiset, jotka eivät ole kristittyjä, tunnustavat, että Jeesus oli suuri opettaja. Niin Hän olikin. Mutta mikä oli todella tunnusomaista Hänen opetukselleen? Oliko Hän taitava tekniikan, matematiikan tai luonnontieteiden opettaja? Tämän ja muiden maailmojen Luojana (ks. Moos. 1:33) Hän olisi varmasti voinut olla. Tai pyhien kirjoitusten alkuunpanijana Hän olisi voinut oikein hyvin opettaa kirjallista ilmaisua.

Se piirre, joka kohotti Hänen opetuksensa kaikkien muiden opettajien yläpuolelle, oli, että Hän opetti *iankaikkaisesti* merkittäviä totuuksia. Vain Hän olisi voinut paljastaa tarkoituksemme elämässä. Vain Hänen kauttaan me voisimme kuulla *kuolevaisuutta edeltävästä* olemassaolostamme ja *kuolevaisuuden jälkeisistä* mahdollisuuksistamme.

Eräässä tilanteessa Mestariopettaja kertoi epäileville kuulijoilleen, että heillä oli Hänestä kolme todistusta:

- Johannes Kastaja
- teot, jotka Hän oli tehnyt
- Jumalan, iankaikkisen Isän, sana (ks. Joh. 5:33–37).

Sen jälkeen Hän tarjosi heille neljännen todistuksen: ”Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän – ja nehan juuri todistavat minusta” (Joh. 5:39).

Alkuun voi tuntua siltä, ettei sana *luulla* tuossa yhteydessä ole paikallaan. Mutta se on elintärkeä siinä tarkoituksessa, jonka Jeesus yritti välittää. Hän tiesi, että monet Hänen kuulijoistaan todella *luulivat*, että iankaikkinen elämä oli pyhissä kirjoituksissa. He olivat kuitenkin väärässä. Pyhät kirjoitukset yksinään *eivät voi* tuoda iankaikkista elämää. Tietenkin pyhissä kirjoituksissa on voimaa, mutta tuo voima tulee Jeesukselta itseltään. Hän *on* Sana:

Logos. Iankaikkisen elämän voima on Hänessä, joka ”alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala.” (Joh. 1:1; ks. myös 2. Nefi 31:20; 32:3.) Sitten epäilijöidensä itsepäisen asenteen vuoksi Jeesus jatkoi nuhtelemalla heitä: ”Te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte [iankaikkisen] elämän” (Joh. 5:40).

Mestari voisi musertaa meidät ylimalillisella tiedolla, mutta Hän ei tee niin. Hän kunnioittaa tahdonvapauttamme. Hän suo meille löytämisen ilon. Hän kannustaa meitä tekemään parannuksen omista virheistämme. Hän sallii meidän kokea vapauden, joka seuraa auliista kuuliaisuudestamme Hänen jumalalliselle lailleen. Niin, tapa, jolla Hän käyttää tietoaan, tarjoaa meille suuren esimerkin.

Kestäminen

Viides Herran palvelutyön piirre on Hänen sitoutumisensa loppuun asti kestämiseen. Koskaan Hän ei peräännytynyt tehtävästään. Vaikka Hän koki kärsimystä, jota emme pysty edes käsittämään, Hän ei antanut periksi. Yhä ankarimmassa koettelemuksissa Hän kesti tehtävänsä loppuun asti: sovittaakseen koko ihmiskunnan synnit. Hänen viimeiset sanansa, kun Hän riippui ristillä, olivat: ”Se on täytetty” (Joh. 19:30).

Sovellus meidän elämäämme

Näitä viittä Hänen palvelutyönsä piirrettä me voimme soveltaa omaan elämäämme. Varmastikin paras todiste siitä, että palvomme Jeesusta, on se, että seuraamme Häntä.

Kun me alamme ymmärtää, kuka Jeesus on ja mitä Hän on tehnyt hyväksemme, voimme ymmärtää jossakin määrin ensimmäiseen ja suureen käskyyn sisältyvän logiikan: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi” (Mark. 12:30). Toisin sanoen kaiken, mitä me ajattelemme ja teemme ja sanomme, tulee johtua rakkaudestamme Häneen ja Hänen Isäänsä.

Kysykää itseltänne: ”Onko ketään, jota rakastan enemmän kuin Herraa?” Verratkaa sitten vastaustanne näihin Herran asettamiin normeihin:

- ”Joka rakastaa isäänsä tai äitiänsä enemmän kuin minua, ei kelpaa minulle.”
- ”Eikä se, joka rakastaa poikaansa tai tyttärtään enemmän kuin minua, kelpaa minulle.” (Matt. 10:37.)

Herran
esimer-
killinen
elämä muodosti
Hänen palvelu-
työnsä kuolevai-
suudessa. Siihen
kuuluiivat Hänen
opetuksensa,
vertauksensa ja
saarnansa. Se
käsitti sen, kuinka
myötätuntoisesti
Hän käytti pap-
peuden valtuutta.

Rakkaus perhettä ja ystäviä kohtaan, niin suurta kuin se kenties onkin, on paljon syvällisempää, kun se on ankuroitu rakkauteen Jeesusta Kristusta kohtaan. Vanhempien rakkaus lapsiaan kohtaan on Hänen ansiostaan merkityksellisempää tässä elämässä ja tuonpuoleisessa. Kaikki rakastavat ihmissuhteet ylentyvät Hänessä. Rakkaus taivaallista Isäämme ja Jeesusta Kristusta kohtaan tuo valaistusta, innoitusta ja motivaatiota rakastaa muita ylevämmällä tavalla.

Toimitukset saavat keskittymään iankaikkisesti arvokkaaseen palvelemiseen. Vanhempien tulee miettiä, minkä toimituksen kukin lapsi tarvitsee seuraavaksi. Kotiopettajien pitäisi miettiä, minkä asiaankuuluvan toimituksen kukin heidän palvelemissa perhe tarvitsee seuraavaksi.

Vapahtajan esimerkki *rukouksesta* muistuttaa meitä siitä, että henkilökohtaisesta rukouksesta, perherukouksesta ja kirkon tehtävien suorittamisesta rukoillen pitää tulla osa elämäämme. Se, että tiedämme ja teemme Isän tahdon, tuo suurta hengellistä voimaa ja luottamusta (ks. OL 121:45). Juuri Herran puolella me haluamme olla.

Tieto ”asioista, niin kuin ne todella ovat, ja asioista, niin kuin ne todella tulevat olemaan” (MK Jaak 4:13) suo meidän toimia tosi periaatteiden ja tosi opin mukaan. Tuo tieto parantaa käyttäytymistämme. Teot, jotka muutoin saattaisivat johtua haluista ja tunteista, korvautuvat teoilla, joita muokkaa järki ja se, mikä on oikein.

Käsky *kestää loppuun asti* tarkoittaa, ettemme pyydä vapautusta kutsusta palvella. Se tarkoittaa, että me tavoittelemme hellittämättä kelvollista päämäärää. Se tarkoittaa, ettemme koskaan anna periksi rakkaan ihmisen kohdalla, joka on kulkenut harhaan. Ja se tarkoittaa, että me vaalimme aina iankaikkisia perhesuhteitamme, jopa läpi sairauden, vammaisuuden tai kuoleman vaikeiden päivien.

Koko sydämestäni rukoilen, että Herran muuttavalla vaikutuksella voi olla syvälinen merkitys elämäämme. Hänen tehtävänsä ja Hänen palvelutyönsä voivat siunata meitä jokaista nyt ja ikuisesti. ■

Brigham Youngin yliopistossa 18. elokuuta 1998 pidetystä hartaustilaisuuden puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITE

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 51.*

Pääsiäisviikko

Elämänsä viimeisellä viikolla Vapahtajamme Jeesus Kristus täytti sovituksen, johon kuului Hänen kärsimisensä Getsemanessa, Hänen ristiinnaulitsemisensa Golgatalla ja Hänen ylösnousemuksensa haudasta.

Taivaan neuvonpidossa ennen maailman luomista taivaallinen Isä esitteli suunnitelmansa meitä, Hänen lapsiaan, varten. Me huusimme ilosta, kun taivaallinen Isä valitsi Jeesuksen Kristuksen toteuttamaan pelastussuunnitelman (ks. Job 38:7 ja Abr. 3:27). Jeesus, joka syntyi Marialle Betlehemiissä, eli synnittömän elämän. Hänen sovituksensa ansiosta me voimme palata asumaan taivaallisen Isämme luona ja saada iankaikkisen elämän. Jeesus Kristus tulee jälleen voimassa ja kirkkaudessa asumaan maan päällä tuhatvuotisen valtakunnan ajan, ja Hän seisoo kaikkien ihmisten tuomarina viimeisenä päivänä.

Seuraavat ovat Raamatun videoista otettuja kuvia, jotka kuvaavat Vapahtajan elämän viimeistä viikkoa. Harkitse kunkin kuvan kohdalla lueteltujen jakeiden lukemista. Raamatun neljän evankeliumin mukainen tapahtumien täydellinen aikajärjestys on Pyhien kirjoitusten oppaassa. Raamatun videot ovat osoitteessa biblevideos.lds.org.

KUVA © IRI

Viidentenä päivänä ennen juutalaista pääsiäistä Jeesus ratsasti Jerusalemiin aasilla, kuten oli ennustettu. Ihmiset tunnustivat Hänet kuninkaakseen, huusivat "hoosiannaa" ja laskivat vaatteitaan ja palmunoksia maahan aasin eteen. (Ks. Matt. 21:1–11; Mark. 11:1–11; Sak. 9:9.)

Jo toisen kerran palvelutyössään kuolevaisuudessa Jeesus puhdisti temppelin pihat. "Minun huoneeni on oleva rukouksen huone. Mutta te teette siitä rosvojen luolan", Hän sanoi rahanvaihtajille. (Matt. 21:13.) Sitten Hänen luokseen temppeliin tuli monia sokeita ja rampoja, ja Hän paransi heidät. Mutta kun ylipapit ja lainopettajat näkivät Hänen tekemänsä ihmeet, he vihastuivat ja etsivät keinoa tuhota Hänet. (Ks. Matt. 21:12–17; Mark. 11:15–19.)

Jeesus Kristus, Isän ainosyntyinen Poika, alentui tulemaan maan päälle lunastamaan kaikki ihmiset lankeemuksesta. (Ks. 1. Nefi 11:16–22, 26–33; Alma 7:10–13.)

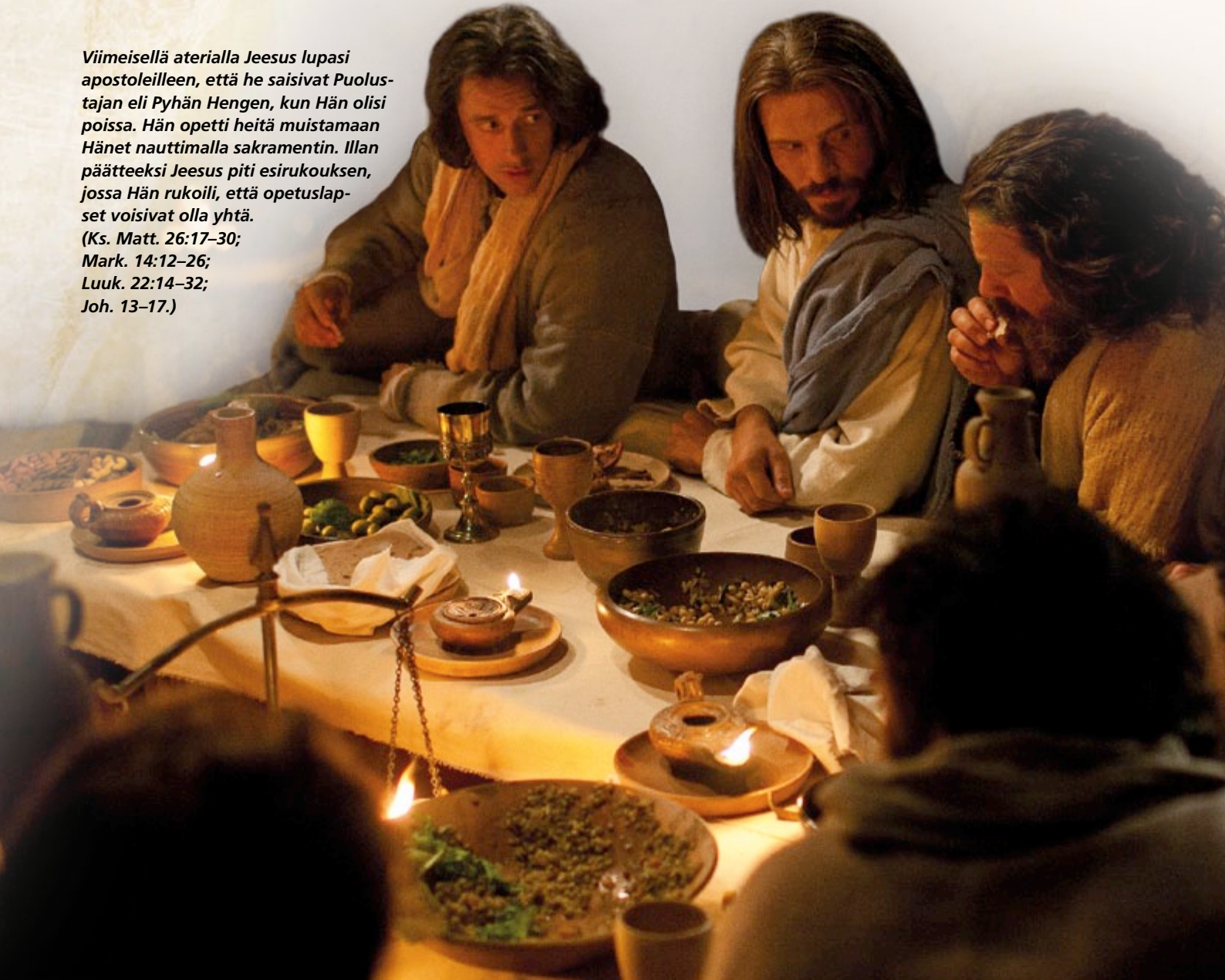

Tällä viikolla Vapahtaja piti joitakin unohtumattomimmista saarnoistaan, kuten opetuksensa lesken rovosta. (Ks. Mark. 12:41–44; Luuk. 21:1–4.)

Getsemanen puutarhassa Vapahtaja polvistui ja rukoili. Hänen tuskansa maailman synneistä sai Hänet "vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä" (OL 19:18). Pian Juudas Iskariot ja joukko aseistautuneita miehiä pidättivät Jeesuksen, ja kaikki opetuslapset hylkäsivät Herran ja pakenivat. (Ks. Matt. 26:36–56; Mark. 14:32–50; Luuk. 22:39–53.)

Viimeisellä aterialla Jeesus lupasi apostoleilleen, että he saisivat Puolustajan eli Pyhän Hengen, kun Hän olisi poissa. Hän opetti heitä muistamaan Hänet nauttimalla sakramentin. Illan päätteeksi Jeesus piti esirukouksen, jossa Hän rukoili, että opetuslapset voisivat olla yhtä. (Ks. Matt. 26:17–30; Mark. 14:12–26; Luuk. 22:14–32; Joh. 13–17.)

Laittoman oikeudenkäynnin ja julman ruoskimisen jälkeen Jeesus Kristus salli naulita itsensä ristille täyttäen suuren ja viimeisen uhrin, joka teki pelastuksen mahdolliseksi kaikille Jumalan lapsille (ks. Alma 34:14–15). Ennen yön tuloa Jeesuksen seuraajat ottivat Hänen ruumiinsa ristiltä, pukivat Hänet pellavaan ja yrtteihin ja laskivat Hänet haudata. (Ks. Matt. 27; Luuk. 23; Mark. 15; Joh. 19.)

Sunnuntaiaamun valjetessa Magdalan Maria ja muutamat muut uskolliset naiset saapuivat haudalle voidellakseen vielä Jeesuksen ruumiin. He huomasivat, että kivi haudan suulta oli vieritetty pois, ja kaksi enkeliä julisti ilosanoman: "Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista" (Matt. 28:6). Ylösnoussut Vapahtaja oli voittanut fyysisen kuoleman ja mahdollistanut sen, että me jokainen elämme jälleen: "Sillä niin kuin kaikki ihmiset Adamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi" (1. Kor. 15:22). (Ks. Matt. 28; Mark. 16; Luuk. 24; Joh. 20.) ■

Auttakaamme lapsia

VALMISTAUTUMAAN KASTEeseen

Jessica Larsen ja Marissa Widdison

kirkon lehdet

Lapsuus on iloisten ensimmäisten kertojen aikaa. Ensimmäinen polkupyörällä ajo, kouluun meno tai jonkin uuden ruoan maistaminen ovat muutamia niistä jännittävistä seikkailuista, jotka muokkaavat lapsen elämää. Meillä aikuisilla on tilaisuus auttaa lapsia tuolla löytöpolulla. Meillä aikuisilla kirkossa on myös tilaisuus auttaa heitä edistymään evankeliumissa (ks. OL 68:25). Mitä me voimme tehdä varmistaaksemme, että lapsen kaste – ensimmäinen liitto, jonka hän tekee rakastavan taivaallisen Isämme kanssa – on kaunis ja merkityksellinen tapahtuma?

”Tämän kirkon perustavaa laatua oleva päämäärä on opettaa nuoria: ensin kotona ja sitten kirkossa”, presidentti Boyd K. Packer on opettanut.¹

Seuraavissa esimerkeissä vanhemmat kertovat, kuinka he ovat valmistaneet lapsiaan kasteen ja konfirmoinnin pyhiin toimituksiin ja liittoihin.

Me aloitamme varhain

”Se vuosi, jolloin kukin lapsi täyttää seitsemän, on juhlimisen aikaa”, sanoo neljän lapsen äiti Lori. Hän ja hänen aviomiehensä opettavat lapsilleen kastetta koskevia asioita pienestä pitäen. Mutta kun kukin lapsi täyttää seitsemän, perhe aloittaa täsmällisemmän valmentamisen. He pitävät joka kuukausi perheillan kasteeseen liittyvistä eri aiheista, kuten liitoista ja Jeesuksen esimerkistä.

Lori kertoo, että oppiaiheet siinä kuussa, kun lapsi täyttää kahdeksan, ovat erityisen suloisia. Hän näyttää lapsille vaatteet, jotka heillä oli yllään silloin kun he saivat nimen ja siunauksen, ja hän puhuu päivästä, jolloin tuo toimitus suoritettiin.

”Se on täydellinen hetki keskittyä temppeliliittojen siunauksiin”, Lori huomauttaa. ”Otamme aina asiaksi opettaa, että päätös mennä kasteelle on ensimmäinen vaihe valmistauduttaessa temppelin siunauksiin.”

Me teemme siitä koko perheen asian

Neljän lapsen äiti Monica suosittelee vanhempien lasten ottamista mukaan avuksi nuorempien sisarusten valmistautumisessa aina kun se on mahdollista. ”Se, että he kuulevat teini-ikäisen veljensä tai sisarensa todistavan ja kertovan kokemuksestaan, tuo todella lisää voimaa”, hän sanoo. Lori lisää, että joskus he pyytävät kasteeseen valmistautuvaa lasta opettamaan nuoremmille sisaruksilleen, mitä hän on oppinut.

Me käytämme sitä lähetystyövälineenä

Kun Danielin tytär täytti kahdeksan, Daniel tiesi, että tyttö haluaisi kastepäiväänsä mukaan ystäviä, jotka eivät olleet kirkon jäseniä. Niinpä perhe päätti kutsua Allisonin kastetilaisuuteen ystäviä koulusta ja kodin läheltä. Näitä ystäviä pyydettiin tuomaan tilaisuuteen lempijakeitaan Raamatusta. Kasteen jälkeen Allison alleviivasi jakeet uusiin pyhiin kirjoituksiinsa ja kirjoitti ystäviensä nimet marginaaliin.

”Tietenkin me, hänen perheensä, olimme hyvin paljon mukana sinä päivänä. Mutta annoimme hänen myös olla jälkeensä hetken vain ystäviensä kanssa ja puhua heille siitä, mitä hän tunsi”, Daniel sanoi. ”Oli todella suloinen hetki nähdä lapsemme näyttävän esimerkkiä.”

Me harjoitteleme piispan puhuttelua varten

Kasteikää lähestyvien lasten äiti Kimberly muistaa, kuinka hän käveli piispan toimistoon kastepuhuttelua varten, kun hän oli kahdeksanvuotias. ”Olin hyvin hermostunut!” Kimberly sanoo.

Nyt hän yrittää huolehtia siitä, etteivät hänen lapsensa koe hätäntymisen tunteita. Hän ja hänen aviomiehensä puhuvat lapsilleen piispan puhuttelusta ja esittävät heille kysymyksiä kasteesta puhuttelun tapaan. Nuo puhuttelut tutustuttavat lapset puhuttelukäytäntöön, ja sen lisäksi ne kannustavat lapsia ajattelemaan syvällisemmin sitä, mitä kasteenliitto heille merkitsee.

Meillä on suurenmoinen tilaisuus

Nämä vanhemmat tuovat heti esiin, etteivät he ole tehneet mitään suurta valmistautumista lapsiaan kasteelle ja konfirmoitaviksi, mutta monet heistä käyttivät sellaisia sanoja kuin ”perusteellisesti” ja ”johdonmukaisesti” kuvaamaan oppiaiteita, joita he ovat opettaneet vuosien varrella. ”Me huolehdimme siitä, että lapsemme ymmärsivät, että se oli tärkeä vaihe heidän elämässään ja että kyse oli isosta asiasta”, Kimberly sanoo. ”Huolehdimme aina siitä, että juuri me valmistimme heitä, emmekä vain toivoneet, että heidän Alkeisyhdistyksen opettajansa opettivat heitä.”

Mikä suurenmoinen mahdollisuus meille onkaan annettu, kun saamme auttaa lapsia, joita rakastamme, valmistautumaan kasteelle ja konfirmointiin! Kun teemme niin rukoillen, Herra on kanssamme muovaamassa tästä ensimmäisestä liittojen solmimisen kokemuksesta voimallisen perustan tulevalle hengelliselle kasvulle. ■

Kahdella seuraavalla sivulla vastataan joihinkin kysymyksiin, joita lapsilla on kasteesta ja konfirmoinnista.

VIITE

1. ”Opettaka lapsia”, *Liahona*, toukokuu 2000, s. 16.

Ymmärrystä kasteesta

Marissa Widdison
kirkon lehdet

Kuka kastaa minut?

Sillä, joka kastaa sinut, kuka hän sitten onkin, pitää olla pappeus – valta toimia Jumalan nimessä. Kun Jeesus halusi saada kasteen, Hän meni Johannes Kastajan luo, jolla oli pappeus (ks. Matt. 3:13).

Henkilö, joka kastaa sinut, saa luvan siihen piispaltasi tai seurakunnanjohtajaltasi.

Pitääkö minun mennä veden alle, kun minut kastetaan?

Jeesus kastettiin upottamalla, mikä tarkoittaa sitä, että Hänet upotettiin kokonaan veteen ja nostettiin nopeasti taas ylös vedestä (ks. Matt. 3:16). Sillä tavoin sinutkin kastetaan. Kastaminen tällä tavalla muistuttaa meitä siitä, että me jätämme taaksemme vanhan elämämme ja aloitamme uuden elämän, joka on omistettu Jumalan ja Hänen lastensa palvelemiseen.

Mitä lupauksia minä annan, kun minut kastetaan?

Kun sinut kastetaan, sinä teet liiton eli kaksipuolisen lupauksen taivaallisen Isän kanssa. Sinä lupaat Hänelle, että teet tiettyjä asioita, ja Hän lupaa siunata sinua. Tätä liittoa kuvataan sakramenttirukouksissa, jotka sanotaan joka sunnuntai (ks. OL 20:77–79). Sinä lupaat

- muistaa Jeesuksen Kristuksen
- pitää Hänen käskynsä
- ottaa päällesi Kristuksen nimen, mikä tarkoittaa sitä, että pidät Hänen työtään tärkeimmällä sijalla elämässäsi ja teet sitä, mitä Hän haluaa, etkä sitä, mitä maailma haluaa.

Kun pidät tämän lupauksen, taivaallinen Isä lupaa, että Pyhä Henki on kanssasi ja että saat syntisi anteeksi.

Mikä on Pyhä Henki?

Pyhän Hengen lahja on yksi taivaallisen Isän kallisarvoisimmista lahjoista. Vesikasteesi ei ole täydellinen ennen kuin miehet, joilla on Melkisedekin pappeus, antavat sinulle siunauksen, jotta voit ottaa vastaan Pyhän Hengen (ks. Joh. 3:5).

Pyhä Henki on jumaluuden jäsen. Hän todistaa taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta, ja Hän auttaa meitä tietämään, mikä on totta. Hän auttaa meitä olemaan hengellisesti vahvoja. Hän varoittaa meitä vaarasta. Hän auttaa meitä oppimaan. Pyhä Henki voi auttaa meitä tuntemaan Jumalan rakkautta.

Kun sinut konfirmoidaan kirkon jäseneksi, Pyhä Henki voi olla kanssasi aina, jos valitset oikein.

Miksi minun pitää olla vähintään kahdeksanvuotias, ennen kuin minut kastetaan?

Herra opettaa, ettei lapsia pitäisi kastaa, ennen kuin he ovat riittävän vanhoja ymmärtämään eron oikean ja väärän välillä, ja pyhissä kirjoituksissa sanotaan sen olevan kahdeksan vuotta (ks. Moroni 8:11–12; OL 29:46–47; 68:27).

**Vanhin
Jairo Mazzagardi**
seitsemänkymmenen
korumista

Temppelin vetovoima

Temppeli herättää monissa hyvissä ihmisissä tunteita, jotka voivat heti vaikuttaa sydämeen.

Ennen kuin minut kutsuttiin seitsemänkymmenen toisen koorumin jäseneksi, palvelimme vaimoni kanssa useita vuosia Campinasin ja São Paulon temppeleissä Brasiliassa. Kummassakin temppelissä hämmästelinkin usein sitä, että temppeli veti puoleensa sen ohi matkustavia ihmisiä niin, että he pysähtyivät, tulivat sisään ja kyselivät siitä.

Kun he tulivat sisään, me ilmoitimme heille, etteivät he voineet mennä edemmäs ilman asianmukaista valmistautumista. Sitten me selitimme temppelin tarkoituksen, kerroimme joistakin evankeliumin perusopeista ja kehoitimme heitä tapaamaan lähetyssaarnaajat. Temppeli itsessään on mahtava lähetyssaarnaaja, koska se herättää monissa hyvissä ihmisissä tunteita, jotka voivat heti vaikuttaa sydämeen.

Vaimoni Elizabeth ja minä tiedämme omasta kokemuksestamme sellaisten tunteiden voiman. Lähes 40 vuotta sitten eräs hyvä ystävä ja työtoveri, kirkon jäsen, alkoi puhua meille evankeliumista satunnaisissa keskusteluissa. Hän lähetti muutamaan kertaan lähetyssaarnaajat käymään luonamme. Me pidimme lähetyssaarnaajista ja suostuimme osallistumaan keskusteluihin, mutta emme olleet todella kiinnostuneita siitä, mitä he halusivat opettaa.

Tilanne muuttui lokakuussa 1978, kun työtoverini kutsui useita ystäviä – myös meidät – São Paulon temppelin avointen ovien tilaisuuteen. Hän vuokrasi omalla kustannuksellaan muutamia linja-autoja, jotta hänen ystävänsä voisivat lähteä hänen mukaansa temppeliin, joka oli noin 80 kilometrin päässä.

Kun Elizabeth astui kastehuoneeseen, hän tunsu jotakin sellaista, mitä hän ei ollut koskaan aiemmin kokenut – jotakin, minkä hän myöhemmin tunnisti Pyhäksi Hengeksi. Se oli suuren ilon tunne hänen sydämessään. Hän tiesi sillä hetkellä, että kirkko on totta ja että juuri siihen kirkkoon hän halusi liittyä.

Minä koin samankaltaisen tunteen avointen ovien tilaisuuden lopussa, kun meidät vietiin sinetöimishuoneeseen ja meille opetettiin oppi iankaikkisista perheistä. Tuo oppi kosketti minua. Menestyin ammatissani, mutta olin tuntenut kauan tyhjyyttä sielussani. En tiennyt, mikä voisi täyttää tuon tyhjön, mutta minulla oli tunne, että se liittyi jotenkin perheeseen. Siellä sinetöimishuoneessa palaset alkoivat asettua kohdalleen mielessäni ja sydämessäni.

Muutaman päivän jälkeen lähetyssaarnaajat ottivat taas meihin yhteyttä. Tällä kertaa olimme hyvin kiinnostuneita kuulemaan heidän sanomansa.

Vanhimmat kannustivat meitä rukoilemaan palavasti totuudesta. Päätin, että se oli ainoa tapa, jolla voisin rukoilla. Tiesin, etten voisi tehdä päätöstä liittyä kirkkoon, ellei minulla olisi todellista todistusta. Minua huolestutti lähestyä taivaallista Isää ja pyytää Häneltä vahvistusta, mutta samalla olin varma, että Hän vastaisi minulle. Kerroin Hänelle sydämeni syvimmistä tunteista ja pyysin Häntä antamaan minulle vastauksen, joka vahvistaisi minulle, että kirkkoon liittyminen oli oikea tie.

Seuraavalla viikolla pyhäkoulussa

ystävämme, joka oli kutsunut meidät temppelin avoimiin oviin, istui takanani. Hän kumartui eteenpäin ja alkoi puhua minulle. Hänen sanansa olivat tarkka vastaus siihen, mitä olin rukoillut saavani tietää. Minulla ei ollut epäilystäkään siitä, että taivaallinen Isä puhui minulle hänen kauttaan. Olin siihen aikaan ankara, karski mies, mutta sydämeni sulsi ja minä aloin itkeä. Kun ystäväni oli lopettanut, hän kehotti vaimoani ja minua menemään kasteelle. Me noudatimme kehotusta.

Lokakuun 31. päivänä vuonna 1978, vajaa kuukausi São Paulon temppelissä saamamme kokemuksen jälkeen, meidät kastettiin ja konfirmoitiin. Seuraavana päivänä osallistuimme São Paulon temppelin toiseen vihkimiskoukukseen. Vuotta myöhemmin palasimme kahden poikamme kanssa temppeliin sinetöitäväksi yhteen perheenä. Kaikki kolme tilaisuutta olivat kauniita, ikimuistoisia kokemuksia. Nuo tunteet ovat edelleen vahvistuneet, kun olemme vuosien varrella palvelleet säännöllisesti temppelissä.

Päivälleen 28 vuotta kasteestamme vaimoni ja minä seisomme jälleen São Paulon temppelissä. Minut oli juuri kutsuttu temppelinjohtajaksi. Meille oli suloinen kokemus kulkea Herran huoneen käytävillä ja tuntea jälleen ne ihanat tunteet, jotka olivat käynnistäneet kääntymyksemme.

Temppeli tuo edelleen vaimolleni ja minulle suurta onnea. Kun näemme nuoren parin tulevan temppeliin sinetöitäväksi iankaikkiseksi perheeksi, tunnemme suurta toivoa.

Monet ihmiset kautta maailman ovat valmiita kuulemaan evankeliumin sanoman. He tuntevat samankaltaista janoa kuin minä tunsin yli 30 vuotta sitten. Temppeli ja sen toimitukset ovat riittävän voimallisia sammuttamaan tuon janon ja täyttämään heidän tyhjiönsä. ■

KONEESSANI OLI JOTAKIN VIALLA

Yhtenä iltana kun matkustajia täynnä oleva lentokoneeni rullasi pitkin kiitorataa, minulla oli tunne, että koneeni ohjausjärjestelmässä oli jotakin vialla. Vahvistaakseni hengellisen vaikutelmani ohjasin pois kiitoradalta ja tein muutaman 360 asteen käännöksen. Kaikki tuntui olevan kunnossa.

Mietin: ”Pitäisikö minun nousta ilmaan ja viedä matkustajat ajoissa heidän määränpäähensä vai pitäisikö minun palata lähtöportille?” Tiesin, että palaaminen aiheuttaisi pitkän viivästymisen. Rullausradat ovat yhdensuuntaisia, joten minun olisi odotettava, että lennonjohto löytäisi

minulle tilaa rullata kone liikennevirtaa vastaan. Sitten meidän pitäisi odottaa, että huoltomiehistö tarkastaisi koneen. Viivästymiset aiheuttaisivat ongelmia lentoyhtiölle ja matkustajille, joilla oli sovittuja tapaamisia ja jatkoyhteyksiä. Mietin myös, kuinka huolto-osasto reagoisi raporttiini, että koneessa oli ongelma, kun minulla ei ollut siitä mitään muuta näyttöä kuin vahva tunne.

Lentokoneen kapteenina olin vastuussa turvallisuudestamme, joten päätin noudattaa saamaani vaikutelmaa ja palata.

Kun saavuimme lähtöportille, kerroin mekaanikolle, että tunsin jonkin

olevan vialla koneessa mutta etten tiennyt, missä ongelma oli. Hän ei uskonut, että mitään ongelmaa oli.

”Se johtuu luultavasti vain märestä rullausradasta”, hän sanoi. ”Olette ehkä luisuneet asfaltilla.” Hän suostui kuitenkin katsomaan nokkapyörän ohjauslaitetta. Tarkastettuaan sen hän pyysi minua päästämään matkustajat pois koneesta, niin että hän voisi tehdä koeajon.

Kun hän puoli tuntia myöhemmin palasi, hän oli hyvin huolissaan. Koeajon aikana hän oli kuullut jatkuvaa hankaavaa ääntä. Kun hän käytti jarruja kääntyessään ympäri palataksien lähtöportille, hän oli menettänyt koneen hallinnan ja oli lähes ajautunut pois rullausradalta.

Huolellinen tarkastus osoitti, ettei jarruja ollut huollettu oikein edellisenä iltana. Jos olisin laskeutunut koneella lentomme jälkeen, jarrut olisivat pettäneet ja minä olisin menettänyt koneen hallinnan.

Sain toisen lentokoneen ohjattavakseni, ja toimitin matkustajani turvallisesti heidän määränpäähensä kolme tuntia myöhässä.

Olen iloinen siitä, että kuuntelin Hengen kuiskauksia. Tiedän, että Henki ohjaa meitä, jos me etsimme Herran johdatusta ja kuuntelemme kehotuksia, joita tulee. ■

Craig Willie, Utah, Yhdysvallat

Mietin, kuinka huolto-osasto reagoisi raporttiini, että koneessa oli ongelma, kun minulla ei ollut siitä mitään muuta näyttöä kuin vahva tunne.

LÖYDÄ ILOA ELÄMÄSTÄ

Olin kerran lukemassa kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin Richard G. Scottin yleiskonferenssipuhetta. Vaikka olin kuullut ja lukenut kyseisen puheen aiemmin, yksi kohta herätti huomioni ja jäi ajatuksiini.

Joitakin tunteja myöhemmin poikani, joka asui ystäviensä kanssa, tuli käymään. Hän oli palvellut kokoaikaisessa lähetystyössä ja oli opiskellut muutaman lukukauden yliopistossa. Hän oli epävarma siitä, mitä hänen pitäisi opiskella ja mihin ammattiin hakeutua. Koska hän oli ollut turhautunut ja tuntenut, että opiskelu oli nykyisellään ajan ja rahan haaskausta, hän oli lopettanut opiskelun toistaiseksi ja alkanut käydä kokopäivätyössä.

Hän kertoi minulle, että yksi hänen ystävästään oli ehdottanut, että he lähtisivät jollekin saarelle Bahamalla tai Karibialla, hankkisivat työpaikan ja pitäisivät muutaman kuukauden hauskaa. Poikani oli innoissaan ajatuksesta. Minun oli helppoa nähdä, kuinka houkutteleva sellainen huoleton kokemus voisi olla nuorelle miehelle.

Juuri silloin mieleeni tuli vanhin Scottin vaikuttava sanoma. Otin käteeni *Ensign*-lehden ja luin pojalleni seuraavaa: ”Olette täällä maan päällä jumalallista tarkoitusta varten. Se ei tarkoita loputonta viihtymistä tai jatkuvan mielihyvän etsimistä. Te olette täällä koeteltavina, osoittautuaksenne kelpolisiksi saamaan ne lisäsiunaukset, jotka Jumala on varannut teitä varten. Te tarvitsette kärsivällisyyden karaisevaa

kokemusta.” (”Löydä elämästäsi iloa”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 25.)

Sanaakaan sanomatta poikani otti lehden, käveli pois ja luki koko puheen. Myöhemmin hän sanoi vain, ettei hän lähtisi saariseikkailulleen.

Aikanaan hän meni poliisiopistoon, polulle, joka johti hänet tulevan vaimonsa luo. Heidät vihittiin avioliittoon Mesan temppelissä Arizonassa, ja nyt he kasvattavat kolmea hienoa lasta. Vuonna 2010 poikani sai päätökseen kandidaatin tutkinnon ja on todella löytämässä iloa elämästä.

Poikani peruuntunut seikkailu olisi saattanut olla hieno kokemus.

Toisaalta se olisi saattanut olla hengellisesti vaarallinen. Joka kerta kun muistelen tuota kokemusta, Henki koskettaa sydäntäni.

Olen kiitollinen profeettojen sanoista ja siitä, että sain kehotuksen muistella puhetta, joka auttoi minua tarjoamaan ohjausta. Olen myös kiitollinen siitä, että poikani kuunteli Herran sanansaattajaa ja antoi Hengen vaikuttaa itseensä. Tiedän, että saamme monia siunauksia ja lempeitä armotekoja, kun kuuntelemme Vapah-tajan ja Hänen palvelijoidensa opetuksia ja noudatamme niitä. ■

Karen Rockwood, Idaho, Yhdysvallat

Kun poikani kertoi minulle, että yksi hänen ystävästään oli ehdottanut, että he lähtisivät muutamaksi kuukaudeksi Bahamalle tai Karibialle pitämään hauskaa, mieleeni tuli vanhin Scottin puhe.

PUHELU KATKESI

Maaliskuussa 1997, asuessamme Venäjällä Rostov-on-Donin kaupungissa, mieheni ja minut kas-tettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon.

Kun tutkin kirkon oppeja, moniin kysymyksiini vastattiin. Oli kiinnos-tavaa saada tietoa pelastussuunnitel-masta, myös kastetta kuolleiden puolesta koskevasta käytännöstä. Yllätyin saadessani tietää, että meidät voitaisiin kastaa kuolleiden esivanhempiemme puolesta.

Vuosi kasteemme jälkeen lähetys-johtaja kehotti meitä valmistautumaan temppeleihin menoa varten. Valmistau-tumisemme ohella aloimme tehdä sukututkimustyötä. Eräänä päivänä ajatellessani tämän työn tekemistä puhelin soi. Siellä oli anoppini. Kysyin häneltä, lähettäisikö hän minulle luet-telon kuolleista esivanhemmista mie-heni suvun puolelta. Hän hämmästy-i ja kertoi minulle, ettei kaste kuollei-den puolesta ollut Kristuksen oppia vaan jotakin, minkä mormonit olivat

keksineet. En oikein tiennyt, miten vastaisin hänelle, koska en tuntenut pyhien kirjoitusten kohtia, jotka tukisi-vat tuota oppia.

Kun mietin sitä, kuinka vastaisin, puhelu katkesi. Hetkeen en tiennyt, mitä oli tapahtunut, mutta laskin kuu-lokkeen ja menin makuuhuoneeseeni. Otin käsiini Uuden testamentin, pol-vistuin rukoilemaan ja pyysin taivaal-lista Isää osoittamaan minulle, mistä voisin löytää vastauksen.

Rukoukseni päätteeksi avasin Raamatun. Tuntui kuin joku olisi käskenyt minun lukea jakeen 29 juuri siltä sivulta, jonka olin avannut. Olin Ensimmäisen korinttilaiskirjeen luvussa 15, jossa puhutaan kastetta kuolleiden puolesta koskevasta opista.

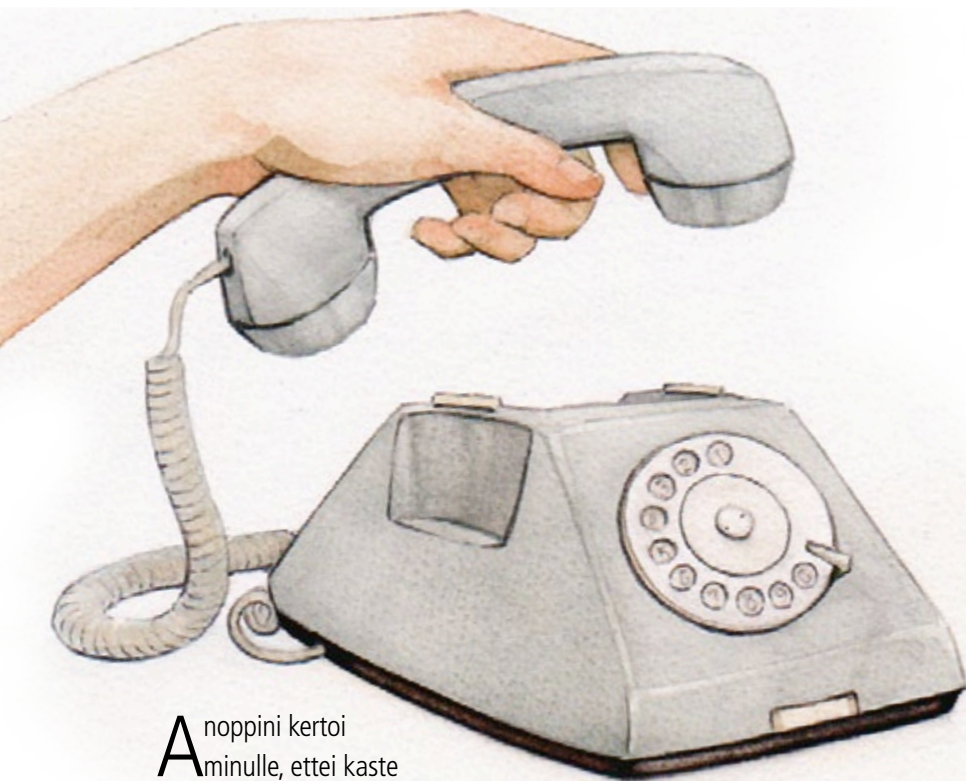
Olin liikuttunut ja yllättynyt siitä, että taivaallinen Isä oli vastannut rukoukseeni juuri sillä hetkellä. Se oli suurenmoinen tunne.

Pohdin syvällisesti tätä kokemusta, kun puhelin alkoi äkkiä taas soida. Soittaja oli anoppini, joka kysyi minulta, miksi puhelu oli katkennut. Kerroin hänelle, etten tiennyt, mutta sitten pyysin häntä avaamaan Raa-mattunsa ja lukemaan kohdan 1. Kor. 15:29.

Muutamaa päivää myöhemmin pöydälläni oli luettelo kuolleista suku-laisista. Anoppini oli lukenut kohdan ja uskoi nyt, että Vapahtaja oli apostoli Paavalin kautta opettanut kastetta kuolleiden puolesta koskevan opin.

Jumala on luvannut suuria siunauk-sia niille, jotka tekevät tätä lunastavaa työtä. Tiedän, että se on totta. ■

Seda Meliksetyan, Armenia

Anoppini kertoi minulle, ettei kaste kuolleiden puolesta ollut Kristuksen oppia vaan jotakin, minkä mormonit olivat keksineet.

MISTÄ VOIN SAADA TÄLLÄISEN LEHDEN?

Olessani perheeni kanssa matkalla Nevadasta Alaskaan Yhdysvalloissa ryhdyin keskustelemaan käytävän toisella puolen istuvan kookkaan, viehättävän, ystävällisen naisen kanssa.

Hän kysyi minulta, minne olin menossa, ja kerroin hänelle, että olimme matkalla Juneauhun Alaskan käymään poikamme ja hänen perheensä luona. Hän kertoi minulle olevansa Las Vegasista. Sitten hän liikutui ja lisäsi, että oli matkalla Juneauhun miehensä sukulaisten luo pitämään muistotilaisuutta aviomiehelleen, jonka kanssa hän oli ollut naimisissa 20 vuotta. Mies oli kuollut hiljattain syöpään.

Katsoin käytävän toiselle puolen ja ajattelin itseseni, kuinka onnekas olin, kun tiesin pelastussuunnitelmasta ja sain olla tempelityöntekijä Las Vegasin tempelissä. Mietin, mitä voisin tehdä tämän naisen hyväksi kohottaakseni hänen mielialaansa.

Äkkiä mieleeni juolahti aivan selkeänä lainaus, jota olin jakanut monisteina Apyhdistyksessä profeetta Joseph Smithin sanoista. Järjestäessään Apyhdistyksen hän huomautti, että sisaret ”rientävät muukalaisen avuksi, valelevat öljyä ja viiniä ahdingossa olevan haavoitettuun sydämeen, kivaavat orvon kyynleet ja ilahduttavat lesken sydäntä” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 472*).

Katsoin jälleen käytävän toiselle

Mietin, mitä voisin tehdä kohottaakseni tämän naisen mielialaa, sillä hänen miehensä oli äskettäin kuollut.

puolen. Näin muukalaisen ahdingossa, lesken, jonka sydän oli haavoitettu. Muistin, että olin lukenut aiemmin samana päivänä heinäkuun 2011 *Ensign*-lehteä. Siinä oli joitakin kohottavia artikkeleita, joiden arvelin saattavan antaa hänelle hieman tukea ja lohtua.

Kokosin rohkeuteni, avasin lehden erään artikkelin kohdalta ja pyysin häntä lukemaan sen. Seurasin häntä tiiviisti ja yllätyin, kun hän luki joka ainoan rivin – todella tarkkaan. Kun hän oli lopettanut, hän luki toisenkin artikkelin.

Ilmeisesti jokin, mitä hän oli lukenut, oli koskettanut hänen sydäntään. Hän

painoi lehden tiukasti rintaansa vasten ja pyyhkäisi sitten kyynelen silmästään.

”Mistä voin saada tällaisen lehden?” hän kysyi minulta. Sanoin hänelle, että hän voisi pitää sen. Sitten hän luki lisää.

Kun saavuimme Juneauhun, hän tarttui käteeni, katsoi minua suoraan silmiin ja sanoi: ”Kiitos.”

Sain tuosta kokemuksesta tärkeän opetuksen. Ympäriämme on muukalaisia, joiden sydän on haavoitettu, jotka tarvitsevat ystävällistä rohkaisun sanaa ja joilla on tarve tietää, mitä me myöhempien aikojen pyhät tiedämme. ■

Sharon Rather, Nevada, Yhdysvallat

Joskus on luovuttava jostakin hyvästä, jotta saisi jotakin parempaa.

VALITSIN paremman OSAN

Matthew D. Flitton

kirkon lehdet

Szegedissä Unkarissa asuva Zoltán Szücs yllätti eräänä päivänä kajakkivalmentajansa kertomalla tälle, ettei hän lähtisi Saksaan kilpailemaan.

”Kilpailu oli samana päivänä kuin kasteeni, joten kieltäydyin lähtemästä”, Zoltán sanoo.

17-vuotias Zoltán oli voittanut monia melontakilpailuja kajakillaan. Melonta on suosittu urheilulaji Unkarissa, ja Zoltán oli hyvä – niin hyvä, että ammattilaiseksi ryhtyminen oli todellinen mahdollisuus. Sen lisäksi että Zoltán päätti jättää väliin tuon yhden kilpailun, hän luopui pian melonnasta kokonaan. Hänellä oli parempaa tekemistä.

Kajakkimelonta oli ollut hyväksi Zoltánille. Niiden vuosien varrella, jolloin hän oli työskennellyt valmentajansa kanssa, hän oli oppinut itsensä, kuuliaisuutta ja ahkeruutta. Hän oli oppinut myös välttämään aineita ja tapoja, jotka vahingoittaisivat hänen suoritustaan. Se ei ollut helppoa elämää vaan yksinäistä, ja ammattilaiseksi ryhtyminen veisi entistä enemmän aikaa. Ammattimelajat harjoittelevat 12 tuntia päivässä, ja heidän on kilpailtava sunnuntaisin.

”Melonta vei suurimman osan ajastani”, Zoltán sanoo. ”Olin fanaattinen.

Sen vuoksi jätin paljon asioita pois elämästäni.”

Siksi Zoltán tuli siihen tulokseen, ettei hän voinut omistautua sekä evankeliumille että kajakkimelonnalle. Vuonna 2004 hän kertoi valmentajalleen, ettei aikonut enää meloa.

Aiemmin samana vuonna lähetysaarnajat olivat alkaneet opettaa Zoltánin äitiä. Zoltán ei osallistunut oppiaihesiin. Hän otti vastahakoisesti vastaan äitinsä kutsun tämän kastetilaisuuteen. Mutta hänen sydämensä liikuttui siitä, mitä hän koki astuessaan kirkkorakennukseen. Zoltán suostui tapaamaan lähetyssaarnajat osittain siksi, että hän kykeni samastumaan heihin.

”Lähetyssaarnajat olivat minusta kiinnostavia, koska he olivat tavallisia ihmisiä mutta he elivät korkeamman mittapuun mukaan”, hän sanoo.

Tuon korkeamman mittapuun ansiosta, jota Zoltán oli jo noudattanut melojana, hän piti ilman muuta evankeliumin opetuksia arvokkaina. Hänet kastettiin kaksi kuukautta myöhemmin.

Alkuun hän ajatteli, että voisi jatkaa melontaurheilua mutta olla kilpailematta sunnuntaisin. Mutta koska hän on sellainen ihminen, joka kerran

sitouduttuaan johonkin toimintaan tai elämäntapaan haluaa tehdä sen hyvin, hän päätti luopua kokonaan melontaurheilusta.

Kasteensa jälkeen hän kokeili kerran melontaa harrastuksena. Kun hän teki niin, hänen valmentajansa pyysi häntä avuksi opettamaan muita ja järjestämään matkoja, koska hän ei suostunut kilpailemaan. Mutta hän ei halunnut sitoutua melontaan – eikä mihinkään muuhunkaan toimintaan – mikä voisi tulla hänen opetuslapsuutensa tielle.

Niinpä Zoltán ripusti melansa nauiaan ja omistautui kirkon palvelukseen tehden samankaltaisen päätöksen kuin presidentti Howard W. Hunter (1907–1995) teki mennessään naimisiin. Presidentti Hunter oli etevä muusikko, joka soitti kymmeniä soitimia. Hän oli soittanut iltaisin eräissä orkesterissa, mutta niiden ihmisten elämäntapa, joiden kanssa hän oli tekemisissä, oli ristiriidassa evankeliumin tasovaatimusten kanssa. Niinpä presidentti Hunter pani soittimensa sivuun ja otti ne esiin vain silloin tällöin perheen laulaessa yhdessä.¹

Zoltán kaipaa melontaa, mutta hän oivalsi, että hänen rakkautensa kajakkimelontaan oli niin voimakasta,

Szegedissä Unkarissa asuva Zoltán Szücs luopui kajakkimelonnasta saadakseen enemmän aikaa evankeliumille.

että se voisi kilpailla hänen rakkautensa kanssa Herraa kohtaan ja olla jopa suurempaa, jos hän pysyisi liian lähellä tuota urheilulajia.

Sama periaate voi soveltua mihin tahansa toimintaan, joka vie meitä pois siitä, keitä Jumala haluaa meidän olevan. Jokaisen meistä voisi olla parempi elää elämäämme ilman tiettyjä asioita – vaikka ne olisivat hyviäkin – kuin vaarantaa iankaikkinen elämämme saadaksemme ne.

”Kirkosta tuli elämäni”, Zoltán sanoo. ”Koska tiesin, ettei kajakkimelonta voisi olla ammattini, jos halusin olla aktiivinen, ja että se olisi vain harrastus, siitä oli helppoa luopua. Sen sijaan halusin tehdä taivaallisesta Isästä keskipisteeni.”

Zoltán alkoi tutkia evankeliumia samalla innolla, jonka hän tuo kaikkien toimintaan. Hän asetti tavoitteen palvelulla lähetystyössä. Hän halusi pysyä omassa maassaan ja opettaa muita.

Hän palveli Unkarissa ja työskentelee nyt lukion englannin kielen opettajana. Hänen tärkeysjärjestyksensä määräytyy edelleen evankeliumin mukaan. ”On asioita, joista meidän on luovuttava, koska niistä tulee esteitä Jumalan tiellä”, hän sanoo. ”On helppoa luopua pahasta heti kun tiedämme, että meidän pitäisi. Emme aina ymmärrä, milloin meidän pitäisi luopua jostakin hyvästä jonkin paremman vuoksi. Ajatteleminen, että koska se ei ole pahaa, voimme pitää siitä kiinni ja silti noudattaa Jumalan suunnitelmaa.” Mutta Zoltán tietää, että meidän täytyy luopua hyvästä, jos se estää meitä noudattamasta Jumalan meitä varten laatimaa suunnitelmaa. ■

VIITE

1. Ks. Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter*, 1994, s. 81.

”Kuinka selitän ystävälleni, miksi siveyden lain rikkominen on huono ajatus?”

Taivaallinen Isä haluaa meidän olevan onnellisia ja kelvollisia Hänen Henkensä kumppanuuteen, joten Hän antaa meille käskyjä auttaakseen meitä pitämään ajatuksemme, sanamme ja tekemme sopivissa rajoissa. Siveyden laki auttaa pitämään lisääntymisen voiman avioliiton rajojen sisäpuolella. Yksi syy, miksi Hän käskee, että lisääntymisen voimaa ilmaistaan vain aviomiehen ja vaimon kesken, on se, että ”lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa”¹.

Voisit antaa *Nuorten voimaksi* -kirjasi ystäväillesi. Siinä esitetään useita syitä, miksi on hyvä noudattaa siveyden lakia: ”Kun olet sukupuolisesti puhdas, valmistaudut tekemään temppelissä pyhiä liittoja ja pitämään ne. Valmistaudut luomaan lujan avioliiton ja saattamaan lapsia maailmaan osaksi iankaikkista ja rakastavaa perhettä. Suojelet itseäsi hengellisiltä ja emotionaalisilta vaurioilta, joita aiheutuu avioliiton ulkopuolisesta sukupuolisesta läheisyydestä. Suojelet itseäsi myös vahingollisilta sairauksilta. Sukupuolisesti puhtaana pysyminen auttaa sinua tuntemaan varmuutta ja olemaan todella onnellinen, ja se edistää kykyäsi tehdä hyviä valintoja nyt ja tulevaisuudessa.”²

Temppeli

Taivaallisella Isällämme on jumalallinen päämäärä meille kaikille, ja tuo päämäärä voi täytyttyä temppelissä. Meidän tulee olla kelvollisia menemään temppeliin, jotta perheemme voidaan sinetöidä yhteen ikuisesti. Me tulemme elämään jälleen taivaallisen Isämme luona, ja mikä tärkeintä, voimme kokea loppumatonta iloa, jota ne, jotka eivät ole kelvollisia, eivät voi kokea.

Alofa M., 18, Samoa

Avioliitto ja perhe

Meitä kannustetaan olemaan sukupuolisesti puhtaita, jotta voimme olla kelvollisia menemään temppeliin ja pitämään pyhät liitot. Jos noudatamme siveyden lakia, voimme rakentaa lujan avioliiton ja perheen tulevaisuudessa. Saatana yrittää aina saattaa meitä kiusaukseen, mutta rukouksen, pyhien kirjoitusten ja hyvien ystävien avulla voimme voittaa sen.

Resty M., 16, Filippiinit

Kielteisiä seurauksia

Siveyden lain rikkomisella on monia kielteisiä seurauksia, mutta kaikista niistä et kuule terveystiedon tunnilla. Siveyden lain rikkominen voi häätää Hengen elämästäsi, loukata läheisiäsi ja saada sinut ajattelemaan itsestäsi pahaa. Ehdotan, että katsot Mormonisanomien videon nimeltä ”Chastity: What Are the Limits?” [Siveys: mitkä ovat ne rajat?] [osoitteessa youth.lds.org englanniksi, espanjaksi ja portugalkiksi].

Matthew T., 17, Utah, Yhdysvallat

Puhtaus ja arvostus

Noudattamalla siveyden lakia me pysymme puhtaina Jumalan silmissä, arvostamme itseämme ja autamme muitakin arvostamaan meitä. Jos noudatamme siveyden lakia, me osoitamme, että olemme Jumalan lapsia ja että me noudatamme korkeita tasovaatimuksia. Meidän ei tarvitse katua. Kun olemme kuuliaisimpia taivaalliselle Isällemme, etenkin tämän lain suhteen, elämämme on onnellisempaa täällä maan päällä ja tulevassa maailmassa.

Alyana G., 19, Filippiinit

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Pyhä lahja

Jos suvunjatkamisen lahjaan suhtauttaisiin kevyesti, tätä kallisarvoista lahjaa Jumalalta kohdeltaisiin kuin mitä tahansa tavanomaista asiaa. Lahjan antaminen ei tunnu yhtä pal-kitsevalta, jos henkilö, jolle sen annoit, ei pidä sitä tärkeänä. Suvunjatkamisen voimaa täytyy aina kohdella pyhänä, sillä me kaikki olemme Jumalan temp-peleitä ja meidän pitäisi pysyä yhtä puhtaina kuin temppeleli.

Jaron Z., 15, Idaho, Yhdysvallat

Henki kanssamme

Kun pysyt puhtaana synnistä, olet hyvin paljon onnellisempi ja sinua siunataan. Ruumiimme on kuin temp-peli, eikä taivaallinen Isä

”asu epäpyhissä temppeleissä” (Alma 7:21). Kun siis pysymme puhtaina synnistä, Henki voi asua meissä.

Maryann P., 14, Arkansas, Yhdysvallat

Avioliiton suojissa

Selittäisin ystävälleni, että siveyden lain rikkomisen on huono ajatus siksi, että suvunjatkamisen voima on tarkoitettu vain laillisesti vihityille avio-
pareille. Kun me rikomme siveyden lain, me menetämme Pyhän Hengen elämästämme.

Augustina A., 15, Ghana

Tärkeitä kysymyksiä

Vastaa ystäväsi kysymykseen esittä-mällä itse joitakin kysymyksiä: ”Mitä jos tuleva puolisesi tarkkailisi sinua nyt?” Kaikki ne siveyden lakia rikko-neet ihmiset, joista olen kuullut, ovat katuneet sitä. ”Mitä jos tuleva lapsesi kysyy, oletko rikkonut siveyden lakia?”

Ystäväsi pitää oppia, kuinka tärkeä siveyden laki on nyt, ennen kuin poika tai tytär esittää tuon kysymyk-sen. Sinun tulee pitää itsesi puhtaana, jotta voit elää onnellista, tervettä elämää vailla pyhän lain rikkomisen tuomaa syyllisyyttä.

Robyn K., 13, Utah, Yhdysvallat

Hyveellisyys ja siveellisyys

Herra iloitsee hyveelli-syydestä ja siveellisyy-destä, ja kaiken tulee tapahtua oikeaan aikaan. Siveyden laki on Herran käsky. Rukous ja Hengen

kumppanuus ovat täydellinen yhdis-telmä, jonka avulla tietää, että siveelli-senä pysyminen on siunaus.

Selene R., 18, Nicaragua

VIITTEET

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
2. *Nuorten voimaksi*, kirjjanen, 2011, s. 35.

SIVEYDEN LAIN RIKKOMINEN AIHEUTTAA VAKAVAA VAHINKOA

”Avioliiton pysyvän liiton puitteissa Herra

sallii miehen ja naisen ilmaista pyhiä [lisääntymisen] voimia niiden kaikessa suloisuudessa ja kauneudessa – niissä rajoissa kuin Hän on asettanut. – –

Herra on – – kieltänyt nuo intiimit suhteet avioliiton pysyvän sitoumuksen ulkopuolella, koska ne tekevät tyhjäksi Hänen aivoituksensa. Pyhän avioliiton suojissa sellaiset suhteet ovat Hänen suunnitelmansa mukaisia. Kun niitä harjoitetaan millä tahansa muulla tavalla, ne ovat Hänen tahtonsa vastaisia. Ne aiheuttavat vakavaa emotionaalista ja hengellistä vahinkoa. Vaikka avioliiton ulkopuolisiin sukupuoli-suhteisiin antau-tuneet eivät tajua, että niin tapahtuu nyt, he tajuvat sen myöhemmin. Sukupuoli-nen siveettömyys on esteenä Pyhän Hengen vaikutukselle.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista, ”Oikeiden valintojen tekeminen”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 38.

UUSI KYSYMYS

”Mitä minun pitäisi tehdä, kun koulussa nousee esiin jokin aihe, kuten abortti, joka on vastoin evan-geliumin opetuksia?”

Lähetä vastauksesi 15. toukokuuta mennessä sähköpos-titse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sähköpostiviestiäsi tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seura-kunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköposti-
viesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Presidentti
Thomas S. Monson

KUINKA PALVELLA PAPPEUDEN TEHTÄVISSÄ

Oletteko koskaan miettineet ihmissielun arvoa? Oletteko koskaan ajatelleet, millaisia **mahdollisuuksia** meissä jokaisessa piilee?

Osallistuin kerran vaarnakonferenssiin, jossa entinen vaarnanjohtajani Paul C. Child otti esiin Opin ja liittojen luvun 18 ja alkoi lukea: ”Muistakaa, että **sielujen arvo** on suuri Jumalan silmissä” (jae 10).

Sitten veli Child kysyi: ”Mikä on ihmissielun arvo?” Hän ei pyytänyt ketään piispaa, vaarnanjohtajaa tai korkean neuvoston jäsentä vastaamaan. Sen sijaan hän valitsi erään vanhinten koorumin johtajan.

Säikähtänyt mies oli vaiti ikuisuudelta tuntuneen ajan ja sanoi sitten: ”Ihmissielun arvo on se, että se **voitulla Jumalan kaltaiseksi.**”

Kaikki läsnäolijat pohdiskelivat tuota vastausta. Vaarnanjohtaja Child jatkoi puhettaan, mutta minä jäin miettimään tuota innoitettua vastausta.

On valtavan suuri tehtävä **tavoittaa, opettaa ja koskettaa** niitä kallisarvoisia sieluja, jotka meidän Isämme on valmistanut kuulemaan sanomansa. Menestys on harvoin yksinkertaista. Yleensä sitä edeltävät **kyyneleet, koettelemukset, luottamus ja todistus.**

Jumalan palvelijat saavat lohtua Mestarin vakuutuksesta: ”Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät” (Matt. 28:20). Tämä mahtava lupaus on teidän tukenanne, te Aaronin pappeuden veljet, joita kutsutaan johtotehtäviin diakonien, opettajien ja pappien koorumeissa. Se rohkaisee teitä, kun valmistaudutte palvelemaan lähetystyössä. Se lohduttaa teitä niinä masennuksen hetkinä, joita kaikille tulee.

”Ja nyt, **älkää väsykö tekemään hyvää**”, sanoo Herra, ”sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja pienestä lähtee se, mikä on suurta.

Katso, Herra vaatii sydäntä ja altista mieltä.” (OL 64:33–34.)

Horjumaton usko, jatkuva luottamus ja palava halu ovat aina olleet ominaisia niille, jotka palvelevat Herraa koko sydämestään.

Jos jotkut veljet kuulijoit-
teni joukossa tuntevat olevansa valmistautumattomia

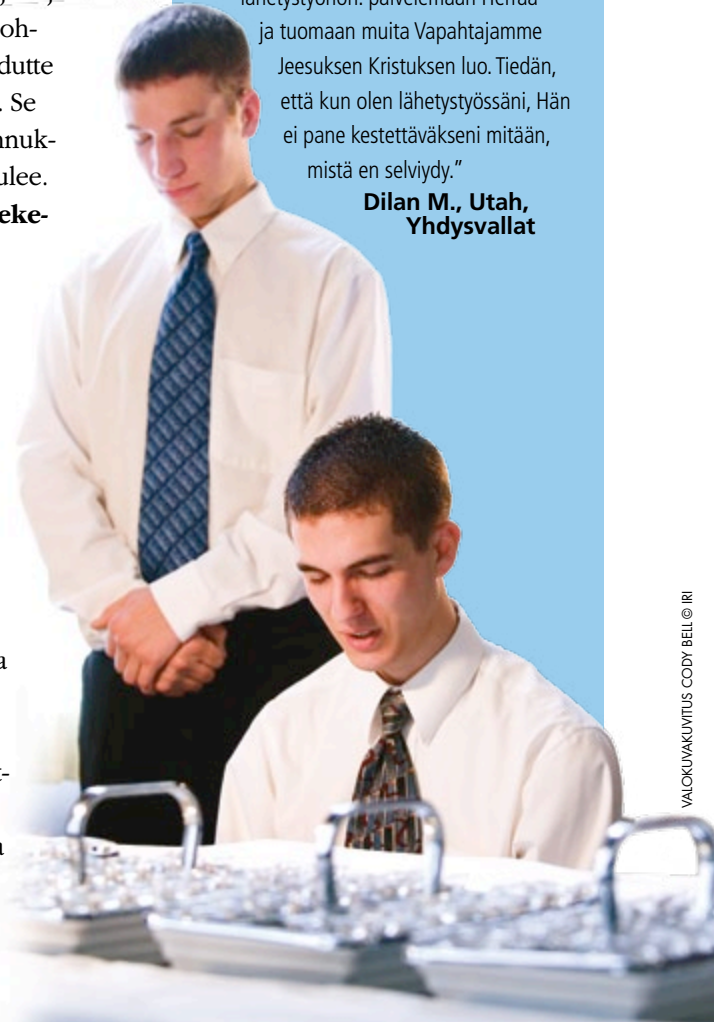
ja kyvyttömiä vastaanottamaan kutsua palveluun, uhrata ja olla siunaukseksi toisten elämässä, niin muistakaa tämä totuus: **”Jonka Jumala kutsuu, sen Hän tekee kykeneväksi.”** ■

Huhtikuun 1987 yleiskonferenssipuheesta.

KUINKA OLETTE SOVELTANEET TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

”Tieto siitä, että Herra on vierelläni, auttaa minua muistamaan, miksi aion lähteä lähetystyöhön: palvelemaan Herraa ja tuomaan muita Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen luo. Tiedän, että kun olen lähetystyössäni, Hän ei pane kestettäväkseni mitään, mistä en selviydy.”

Dilan M., Utah, Yhdysvallat

VALOKUVAKUUTUS CODY BELL © IRI

KYSY HERRALTA NEUVOA

Kun olin 15-vuotias, pidin yhdestä tytöstä luokallani koulussa ja halusin pyytää häntä treffeille. Hän oli viehättävä, mutta mietin, pitäisikö minun pyytää häntä treffeille, ennen kuin täytän 16. Muistin kohdan Alma 37:37, jossa sanotaan: ”Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi, niin hän ohjaa sinua hyväksesi.” Niin minä sitten tein. Rukoilin ja odotin useita päiviä Herran vastausta ennen päätöksen tekemistä.

Yhtenä päivänä kirkossa piispani kutsui minut erääseen huoneeseen ja pyysi minua puhumaan seuraavana sunnuntaina. Arvatkaapa, mikä aihe oli? Älä lähde treffeille ennen kuin olet vähintään 16-vuotias. Tunsin, että se oli Herran minulle antama vastaus ja se oli kielteinen. Kuinka voisin opettaa jotaakin, mitä en itse noudattanut?

Koska olin kysynyt neuvoa Herralta, sain tietää Herran tahdon elämäni varten ja kykenin myös pakenemaan kiusausta. Tiedän, että jos me kysymme neuvoa Herralta, Hän kertoo meille tahtonsa ja meitä siunataan suuresti.

Eduardo Oliveira, Ceará, Brasilia

LEMPIKOHTANI PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

OL 24:8

Tämä pyhiin kirjoitusten kohta tuo minulle hyvän olon, kun minulla on jokin koettelemus, koska siinä sanotaan: ”Minä olen sinun kanssasi aina päiviesi loppuun asti.” Minulle se merkitsee sitä, että jos etsin taivaallista Isää, Hän on aina kanssani elämäni loppuun asti.

Alex Ortiz, Nuevo Casas Grandes, Meksiko

SOVITUKSEN VOIMA

Kun lähetyssaarnaajat opettivat minua, heidän oppiaiheidensa pääaiheet olivat aina Jeesus Kristus ja Hänen sovituksensa. He selittivät, että sovitus on Jeesuksen Kristuksen antama lahja meille jokaiselle. Se on lahja, jota me voimme käyttää jokapäiväisessä elämässämme, kun kohtaamme koettelemuksia tai kun teemme syntiä. Sovituksen voima kohottaa, parantaa ja auttaa meitä palaamaan kaidalle ja kapealle polulle, joka johtaa iankaikkiseen elämään.

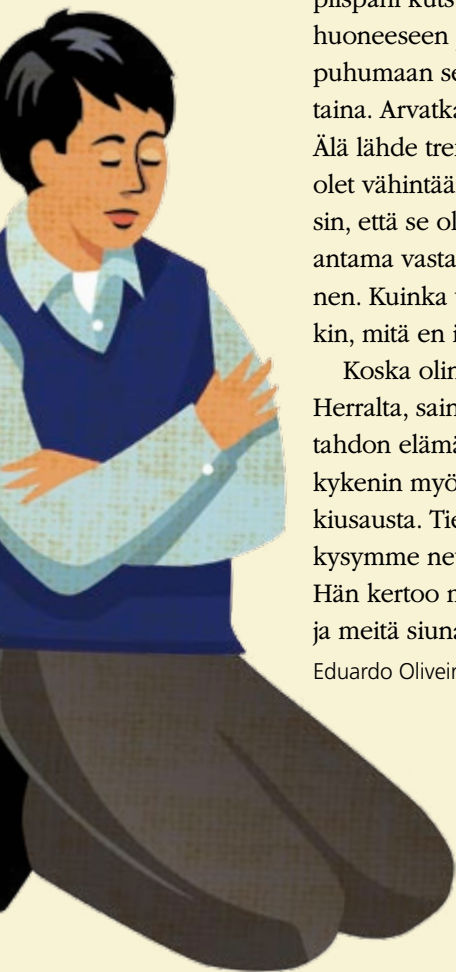

Kun lähetyssaarnaajat kertoivat sen, minulla oli vahva tunne, joka todisti minulle, että se oli totta, ja päätin liittyä kirkkoon.

Myöhemmin päätin palvella lähetystyössä, koska halusin auttaa muita saamaan tietoa tästä suurenmoisesta lahjasta. Opettamalla sovitusta koskevia asioita ja kertomalla niistä olen nähnyt muiden tekevän muutoksen uudelleen elämään. Täydellinen muutos tuli – ei vain siitä, että kuulin sovituksesta – vaan myös sen käyttämisestä omassa elämässäni.

Tiedän, että sovitus on todellinen. Kun me kutsumme sen vaikutuksen elämäämme, olivatpa olosuhteemme millaiset tahansa, kaikesta voidaan huolehtia ja me tulemme tuntemaan iloa.

loriti Taburuea, Kiribati

Pyhä Raamattu

Mormonin kirja

MIKSI ME TARVITSEMME

MORMONIN KIRJAA

Jotkut ihmiset ehkä kysyvät sinulta, miksi me tarvitsemme Mormonin kirjaa, kun meillä on jo Raamattu. Itse asiassa Jeesus Kristus todisti, että niin tapahtuisi (ks. 2. Nefi 29:3). On monia syitä, miksi Mormonin kirja on tärkeä meidän aikanamme (ks. esim. 2. Nefi 29:7–11). Seuraavat ovat vain muutamia syitä, miksi se on elintärkeä.

Toinen todistus Kristuksesta

Pyhät kirjoitukset näyttävät meille mallin useiden todistajien käyttämisestä totuuden vahvistamiseksi Kristuksen kirkossa. Mormonin kirja on Raamatun ohella toinen todistus Kristuksesta. Vanhin Mark E. Petersen (1900–1984) kahdentoista apostolin koorumista sanoi kerran: ”Tärkein syy

KAKSI TODISTUSTA

”Raamattu on yksi todistus Jeesuksesta Kristuksesta, Mormonin kirja on toinen. Miksi tämä toinen todistus on niin ratkaiseva? Seuraavasta esimerkistä voi olla apua: kuinka monta suoraa viivaa voi piirtää paperiarkilla olevan yhden yksittäisen pisteen kautta? Vastaus on: äärettömän määrän. Kuvitelkaa hetkisen, että tuo yksittäinen piste edustaa Raamatun ja että sadat sen kautta piirretyt suorat viivat edustavat Raamatun eri tulkintoja ja että kukin noista tulkinnoista edustaa eri kirkkoa.

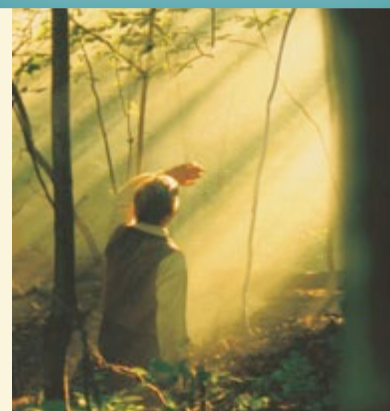
Mitä kuitenkin tapahtuu, jos tuolla paperiarkilla on toinen piste, joka edustaa Mormonin kirjaa? Kuinka monta suoraa viivaa voi piirtää noiden kahden kiintopisteen kautta – Raamatun ja Mormonin kirjan? Vain yhden. Vain yksi tulkinta Kristuksen opeista jää jäljelle näiden kahden todistajan todistettua.

Yhä uudelleen Mormonin kirja toimii vahvistavana, selventävänä, yhdistävänä todistuksena Raamatussa opetetuista opeista.”

Vanhin Tad R. Callister seitsemänkymmenen johtokunnasta, ”Mormonin kirja – kirja Jumalalta”, *Liahona*, marraskuu 2001, s. 75.

OSALLISTU
KESKUSTELUUN

Huhtikuun ajan tutkit pappeus-
koorumiin tai Nuorten Naisten
luokassasi tai pyhäkoululuokassasi (jos
seurakunnassanne on uudet oppiaiheet
omalla kielellänne) luopumusta ja
palautusta. Mormonin kirjan esiintulo oli
tärkeä osa palautusta. Kun olet lukenut
tämän artikkelin, mieti sitä, kuinka
elämäsi on erilaista siksi, että sinulla
on Mormonin kirja. Voit kirjoittaa
päiväkirjaan ajatuksiasi ja harkita niistä
kertomista muille todistamalla kotona,
kirkossa tai sosiaalisessa mediassa.

siihen, että meillä on Mormonin kirja, on se, että jokainen asia on kahden tai kolmen todistajan sanalla vahvistettava. (Ks. 2. Kor. 13:1.) Meillä on Raamattu, ja meillä on myös Mormonin kirja. Ne muodostavat kaksi ääntä – kaksi pyhien kirjoitusten kokoelmaa – kahdelta laajalle hajaantuneelta muinaiselta kansalta, jotka molemmat todistavat Herramme Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta.”¹ Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) on lisännyt: ”Emme saa unohtaa, että Herra itse antoi Mormonin kirjan tärkeimmäksi todistajakseen.”²

Evankeliumin täyteys

Tiedämme, että Raamatusta on ajan kuluessa otettu pois selkeitä ja kallisarvoisia totuuksia (ks. 1. Nefi 13:40). Mormonin kirja selventää Kristuksen oppia ja tuo evankeliumin täyteen jälleen kerran maan päälle (ks. 1. Nefi 13:38–41). Mormonin kirja auttaa meitä esimerkiksi tietämään, että kaste on toimitettava upottamalla (ks. 3. Nefi 11:26) ja että pieniä lapsia ei tarvitse kastaa (ks. Moroni 8:4–26).

Keskeinen palautetulle kirkolle

Joseph Smith todisti, että Mormonin kirja on ”uskontomme lakikivi”³. Koska me tiedämme sen, ei tunnu sattumalta, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko perustettiin 6. huhtikuuta 1830, vain 11 päivää sen jälkeen kun Mormonin

kirja tuli ensimmäisen kerran yleiseen myyntiin 26. maaliskuuta 1830. Kirkkoa ei perustettu ennen kuin sen lakikivenä toimiva pyhä kirja oli sen jäsenten saatavilla.

Siunaus elämässämme

Joseph Smith on opettanut Mormonin kirjasta, että ”ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla”⁴. Sillä on voima muuttaa ihmisten elämää – myös sinun ja niiden, joille annat Mormonin kirjan. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on todistanut: ”Mormonin kirjan vaikutus luonteesemme, voimaamme ja rohkeutemme olla Jumalan todistajina on varma. Tuon kirjan oppi ja uskolliset esimerkit kohottavat, opastavat ja rohkaisevat meitä. – – Mormonin kirjan tutkiminen rukoillen vahvistaa uskoa Isään Jumalaan, Hänen rakkaaseen Poikaansa ja Hänen evankeliumiinsa. Se vahvistaa uskoa Jumalan profeettoihin, muinaisiin ja nykyisiin. – – Se voi lähentää Jumalaan enemmän kuin mikään muu kirja. Se voi muuttaa elämän paremmaksi.”⁵ ■

VIITTEET

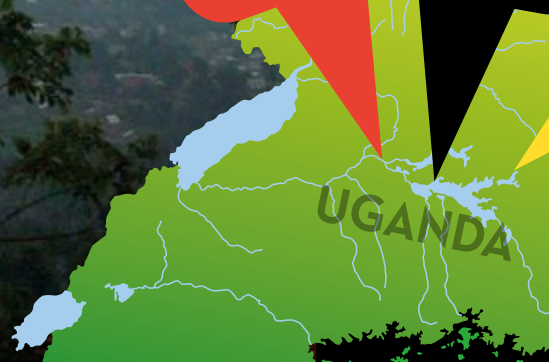
1. ”Ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy”, *Valkeus*, lokakuu 1978, s. 119.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 204.
3. Mormonin kirjan johdanto.
4. Mormonin kirjan johdanto.
5. ”Todistus”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 69–71.

**KASVUA HEDELMÄLLI-
SESSÄ MAAPERÄSSÄ:
USKOLLISIA NUORIA**

Cindy Smith

UGANDASSA

Kun nuoret Ugandassa ottavat vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja elävät sen mukaan, he näkevät uskon ja toivon versovan kaikkialla ympärillään.

Itä-Afrikan sydämessä sijaitsevaa kaunista Ugandan maata on siunattu sokeriruokoa ja banaanipuita kasvavilla kumpuilevilla kukkuloilla – ja nuorilla, jotka ovat valmiita ottamaan vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja elämään sen mukaan.

Ugandan ensimmäinen vaarna perustettiin vuonna 2010. Kirkko kasvaa nopeasti, ja samoin kasvavat monet nuoret miehet ja nuoret naiset jokaisessa seurakunnassa.

Viirin nostamista, esimerkkinä olemista

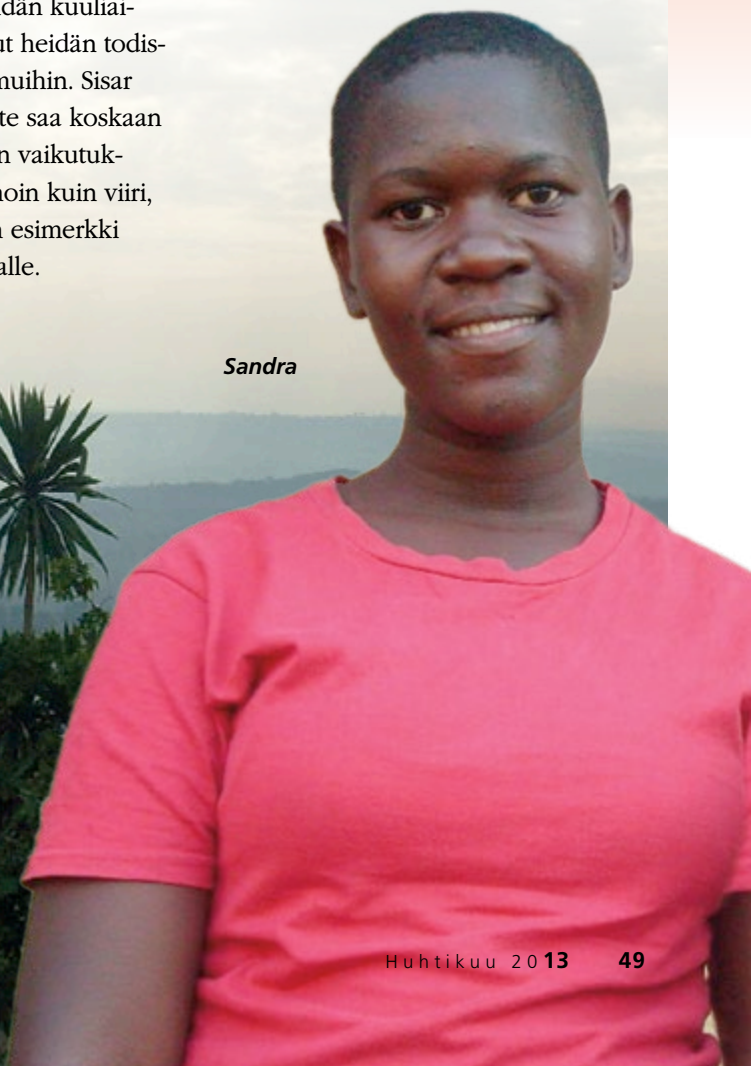
Erään seurakunnan nuoria naisia innoittivat sisar Elaine S. Daltonin, Nuorten Naisten ylijohtajan, opetukset hyveellisyydestä: ”Nyt meidän jokaisen on aika nousta ja nostaa maailmalle viiri, joka kutsuu palaamaan hyveellisyyteen.”¹ Nuoret naiset patikoivat kukkulalle, josta on näköala kaupunkiin, ja nostivat kullankärisiä viirejä, jotka olivat vertauskuva heidän lupauksestaan olla esimerkkinä hyveellisyydestä. Yhdessä he lauloivat laulun ”Laella kukkulan” (MAP-lauluja, 4).

Nämä nuoret naiset ovat kohottaneet henkilökohtaisia vanhurskauden tasovaatimuksiaan. Heidän kuuliaisuutensa on vahvistanut heidän todistustaan ja vaikuttanut muihin. Sisar Dalton on sanonut: ”Ette saa koskaan aliarvioida vanhurskaan vaikutuksen voimaa.”² Ja samoin kuin viiri, näiden nuorten naisten esimerkki hulmuu koko maailmalle.

Kuten monet nuoret naiset Ugandassa, Sandra kävelee melkein kahden kilometrin matkan kirkkoon, auttaa seurakuntakeskuksen siivouksessa perjantaisin ja osallistuu seminaariin lauantaisin. Viikolla hän herää ennen viittä aamulla lukemaan koulukirjoja ja sitten hän kävelee kouluun ja palaa sieltä kuuden jälkeen illalla. Häneltä jäi yksi kouluvuosi väliin taloudellisten vaikeuksien vuoksi, mutta hän kohtaa haasteensa myönteisen asenteen turvin: ”Evankeliumi on todella auttanut minua pysymään lujana ja järkkymättömänä.”

Sandra on ainoa kirkon jäsen perheessään, mutta hänen vanhempansa tukevat hänen palvelemistaan kirkossa,

Sandra

VAIKOIVAT CINDY SMITH

Ylinnä: Nuoret osallistuvat yhdessä vaaran takkavalkeailtaan.

Yllä: Susan (keskellä), pakolainen Ugandassa, löysi rauhaa evankeliumista ja toi sisaruksensa ja muita lapsia kirkkoon.

Keskellä: Tämän seurakunnan nuoret naiset nauttivat Edistymisen-ohjelman suorittamisesta.

Oikealla: Dennis luopui paikasta ammattilaisjalkapalloseurassa saarnataksaan evankeliumia. Hän ja muut nuoret miehet hänen pappien koorumissaan tekivät uhrauksia ja voittivat haasteita palvelukseen lähetystyössä.

kuten auttamalla silloin kun seurakunta siivosi paikallisen orpokodin piha-alueet. Hänen perheensä näkee, kuinka evankeliumi on auttanut häntä olemaan vahva silloinkin kun edessä on ratkaisemattomia ongelmia. Miettiessään tuon voiman lähdeä Sandra sanoo: ”Kun menen kirkkoon, minusta tuntuu kuin pukisin ylleni Jumalan taisteluvälikappaleita” (ks. Ef. 6:11–17).

Vähän uudempi käännynnäinen Susan rakastaa kirkkoa. Hänen perheensä on kotoisin Etelä-Sudanista.

He pakenivat vaikeuksia ja heitä siunattiin niin, että lähetyssaarnaajat tulivat heidän luokseen Ugandassa. Pakolaisena Susan löysi evankeliumista rauhaa ja turvaa. Sunnuntaisin hän tuo kirkkoon yleensä nuoremmat sisaruksensa sekä jopa kymmenen muuta lasta, jotka eivät ole kirkon jäseniä. Erään perheenjäsenen odottamattoman kuoleman johdosta hän palasi Etelä-Sudaniin, jossa hän odottaa, että kirkko aloittaa toimintansa hänen alueellaan. Sekä Susanilla että Sandralla on haasteita, mutta he luottavat Jumalaan ja nauttivat hedelmistä, joita eläminen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan tuo (ks. Alma 32:6–8, 43).

Uhraamista, jotta voi palvella lähetystyössä

Nuoret miehet Ugandassa alkavat pelata jalkapalloa pikkupoikina käyttäen pallona tiukasti yhteen sidottuja oksia. Jo hyvin pienestä pitäen Dennisillä oli lahjoja tähän urheilulajiin, ja hän sai lukiosta stipendin, jotta voi pelata lukion joukkueessa. Kun hän oli suorittanut lukion, eräs

ammattilaisjoukkue tarjoutui maksamaan hänelle palkkaa, asunnon ja ylläpidon. Se oli erään unelman täyttymys, mutta Dennis tiesi, että se todennäköisesti vaikeuttaisi hänen suunnitelmiaan lähteä myöhemmin samana vuonna lähetystyöhön.

Dennisin halu tehdä se, mitä taivaallinen Isä halusi hänen tekevän, oli niin voimakas, ettei hän edes halunnut joutua kiusaukseen jäädä joukkueeseen, kun aika palvella lähetystyössä koittaisi. Monet ihmiset kyseenalaisivat hänen valintansa, mutta hän on varma siitä, että teki oikean päätöksen – sekä itsensä että muiden vuoksi. ”Kaksi pikkuveljeäni ja pikkusisareni oli juuri kastettu”, hän sanoo. ”En koskaan uskonut, että siskoni kuuntelisi evankeliumia. Kun näen Jumalan tekevän ihmeitä perheessäni, saan siitä valoisaa toivoa tulevaisuuteeni.”

Dennisin seurakunnassa nuoret miehet tutkivat joka viikko *Saarnatkaa minun evankeliumiani* -opasta. Heistä on tullut ikään kuin joukkue, joka työskentelee tiiviisti kokoikäisten lähetysaarnaajien kanssa ja tuo ystäviä sunnuntain kokouksiin ja

muihin toimintoihin kuten koripallo- ja jalkapallopeleihin viikolla. Papit ovat kastaneet ystäviä ja muita, joita he ovat olleet opettamassa lähetysaarnaajien kanssa. Usean vuoden aikana tämä nuorten miesten joukkue on vahvistanut koko seurakuntaa, ja neljä heistä, myös Dennis, sai kutsun Nairobin lähetyskentälle Keniaan.

He ovat noudattaneet kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin David A. Bednarin neuvoa tulla lähetysaarnajiksi ”kauan ennen kuin lähetätte lähetystyöpaperinne”³. He tekivät niin työskentelemällä yhdessä koorumina, parempana joukkueena kuin mikään toinen.

Kaikki neljä lähetysaarnajaa voittivat haasteita voidakseen palvella. Wilberforce selittää: ”Olin vähällä menettää toivoni lähetystyöhön lähdöstä [kustannusten vuoksi], mutta sitten luin kohdan Matt. 6:19–20: ’Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. – – Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen.’ Niinpä minä olemalla ahkera ja sitoutunut kykenin saavuttamaan tavoitteeni palvella kokoikäisessä lähetystyössä. Rakastan lähetystyöpalvelua. Mikään ei ole parempaa kuin etsiä ensin taivaan valtakuntaa.”

Toivoa tulevaisuuteen

Nuoret Ugandassa auttavat Jumalan valtakunnan rakentamisessa täällä, ja heillä on suuri tulevaisuuden toivo. Vaikka Itä-Afrikassa ei ole temppeliä, nuoret odottavat innolla aikaa, jolloin he solmivat avioliiton jossakin kaukaisessa temppelissä. Yksi vaaran toiminta keskittyi valmistautumiseen temppeliin menoon, ja sen lopuksi

yksi vaaran johtokunnan jäsenistä lausui todistuksensa: ”Jumala rakastaa teitä. Te olette kirkon tulevaisuus Ugandassa.” Näillä vanhurskailla nuorilla on jo suuri vaikutus.

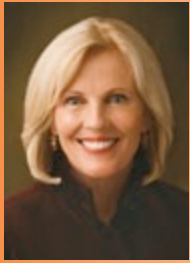
Nuoret miehet ja naiset Ugandassa uhraavat sitä, mikä on maailmasta, saadakseen siunauksia, jotka kestävät ikuisesti. He ovat kylväneet uskon siemenet ja ravitsevat niitä huolella (ks. Alma 32:33–37). Kuin puu täynnä hedelmiä (ks. Alma 32:42) nuoret jakavat evankeliumin iloa tässä hedelmällisessä maassa. ■

Cindy Smith asui Ugandassa, kun hänen aviomiehensä oli siellä työssä, ja nyt he asuvat Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. ”Paluu hyveellisyyteen”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 80.
2. ”Paluu hyveellisyyteen”, s. 80.
3. ”Lähetysaarnajaksi tuleminen”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 45.

Millainen on TOSI YSTÄVÄ?

Elaine S. Dalton

Nuorten Naisten ylijohtaja

Ystävän määritelmä on muuttunut nykyajan tekniikan yhdistämässä maailmassa.

Nykyään saatamme ajatella, että meillä on monia ”ystäviä”. Se on totta: me nautimme kyvystä saada tietoa ja pysyä ajan tasalla siinä, mitä tapahtuu monien tuttaviemme sekä nykyisten ja aiempien ystävien ja jopa sellaisten ihmisten elämässä, joita emme ole tavanneet henkilökohtaisesti mutta joita kutsumme ystäviksemme.

Sosiaalisen median yhteydessä sanaa ”ystävä” käytetään usein kuvaamaan *kontakteja* eikä niinkään *ihmissuhteita*. ”Ystävilleen” voi lähettää

viestin, mutta se ei ole sama asia kuin kahdenkeskinen suhde johonkuhun ihmiseen.

Joskus syvennymme *omistamaan* ystäviä. Ehkäpä meidän pitäisi keskittyä *olemaan* ystävä.

On olemassa monia määritelmiä siitä, mitä merkitsee olla ystävä. En koskaan unohda sitä, kun kuulin vanhin Robert D. Halesin kahdentoista apostolin koorumista puhuvan, mitä merkitsee olla ystävä ja miten voimakas vaikutus ystävillä on elämäämme. Hänen määritelmällään on ollut pysyvä vaikutus elämäni. Hän sanoi:

”Ystävät ovat ihmisiä, joiden avulla on helpompi elää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan.”¹ Tässä mielessä todellisen ystävyuden ydin on etsiä toisen ihmisen parasta hyvää. Se on sitä, että asettaa jonkun toisen ensimmäiseksi. Se on sitä, että on täysin rehellinen, uskollinen ja puhdas jokaisessa teossa. Ehkäpä juuri sana *sitoumus* avaa ystävyuden todellisen merkityksen.

Kun tyttäreni Emi oli 15-vuotias, hän teki päätöksen siitä, millaisia ystäviä hän etsisi. Huomasin yhtenä aamuna, että hänen Mormonin kirjansa oli auki luvun Alma 48 kohdalta. Hän oli merkinnyt jakeet, joissa kuvattiin sotapäällikkö Moronia: ”Moroni oli vahva ja mahtava mies; hän oli mies, jolla oli oivallinen ymmärrys. –

Hän oli mies, joka oli luja Kristuksen uskossa.” (Jakeet 11 ja 13.) Hän oli kirjoittanut marginaaliin: ”Haluan käydä treffeillä ja mennä naimisiin Moronin kaltaisen miehen kanssa.” Kun seurasin Emiä ja sitä, millaisten nuorten miesten kanssa hän oli tekemisissä ja sitten 16 vuotta täytettyään kävi treffeillä, totesin, että hän oli esimerkkinä noista ominaisuuksista itse ja auttoi muita elämään identiteettinsä mukaisesti Jumalan poikina, pappeudenhaltijoina sekä tulevana isinä ja johtajina.

Todelliset ystävät saavat ne, joiden kanssa he ovat tekemisissä, nousemaan hieman korkeammalle, olemaan hieman parempia.² Te voitte auttaa toisianne, etenkin nuoria miehiä valmistautumaan ja palvelemaan kunniaakkaasti lähetystyössä. Te voitte auttaa toisianne pysymään moraalisesti puhtaina. Teidän vanhurskaalla vaikutuksellanne ja ystävyydellänne voi olla iankaikkista vaikutusta paitsi niiden elämään, joiden kanssa olette tekemisissä, myös tuleviin sukupolviin.

Vapahtaja kutsui opetuslapsiaan ystävikseen. Hän sanoi:

”Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.

Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta.

Te olette ystäviäni, kun teette sen minkä käsken teidän tehdä.

En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Minä sanon teitä *ystävikseni*, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut.” (Joh. 15:12–15, kursivointi lisätty.)

Kun elätte Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan ja kerrotte siitä, te vedätte puoleenne ihmisiä, jotka haluavat olla ystäviänne – eivät vain kontakti sosiaalisen median sivustolla vaan sellaisia ystäviä, joista Vapahtaja oli esimerkkinä sanoillaan ja omalla elämällään. Kun pyritte olemaan ystävä muille ja annatte valonne loistaa, vaikutuksenne siunaa niiden monien ihmisten elämää, joiden kanssa olette

tekemisissä. Tiedän, että kun keskitytte olemaan ystävä muille siten kuin profeetat ja pyhien kirjoitusten esimerkit ovat määritelleet, olette onnellisia ja teillä tulee olemaan hyvää aikaansaava vaikutus maailmassa, ja jonakin päivänä saatte sen loistavan lupauksen, joka pyhissä kirjoituksissa on annettu todellisesta ystävydestä: ”Tämä sama yhteisyys, joka vallitsee meidän keskuudessamme täällä, vallitsee meidän keskuudessamme siellä, mutta siihen yhdistyy iankaikkinen kirkkaus” (OL 130:2). ■

VIITTEET

1. ”This Is the Way; and There Is None Other Way”, julkaisussa *Brigham Young University Speeches of the Year, 1981–1982*, 1982, s. 67.
2. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Erinomaisuuteen pyrkiminen”, *Liahona*, syyskuu 1999, s. 8.

KESKEISIÄ AJATUKSIA YSTÄVYYDESTÄ

”Valitse sellaisia ystäviä, joilla on samat arvot kuin sinulla, niin että voitte vahvistaa ja kannustaa toisianne elämään korkeiden tasovaatimusten mukaan.

Jotta sinulla olisi hyviä ystäviä, ole hyvä ystävä. —

Kun pyrit ystäväystävyyteen muiden kanssa, älä tingi tasovaatimuksistasi.”

Nuorten voimaksi, Kirjanen, 2011, s. 16.

KUTSUNI PELASTUKSEEN

Emerson José da Silva

Kun olin nuorukainen, kävin monissa eri kirkoissa ja olin hämmentynyt, koska jokainen niistä opetti tulkitsemaan pyhiä kirjoituksia eri tavalla. Minua vaivasi kunnioituksen puute, jonka huomasin joissakin niistä, joten luovuin yrittämästä löytää kirkkoa, jossa käydä.

Joitakin vuosia myöhemmin ystäväni Cleiton Lima kastettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon. Hän ei maininnut siitä minulle, vaikka olimme hyviä ystäviä, mutta ajan kuluessa aloin nähdä hänessä muutoksia. Sunnuntaiamuisin menin yleensä hänen luokseen, jotta voisimme pelata jalkapalloa, mutta en löytänyt häntä enää kotoa. Näin tapahtui kahtena tai kolmena sunnuntaina peräkkäin. Viimein Cleiton kertoi minulle, ettei hän voinut enää pelata jalkapalloa sunnuntaisin, koska hän kunnioitti Herran päivää.

Sanoin hänelle: ”Se kirkko vie sinulta järjen.”

Silloin Cleiton kutsui minut kanssaan kirkkoon. Esitin hänelle jonkin tekosyyn, koska olin edelleen tyytymättömän uskontoon. Noin kymmenen kuukauden ajan Cleiton toi lähetysaarnajia opettamaan minua, mutta poistuin aina paikalta tai kerroin, että minulla oli liian kiire. Mutta hän ei antanut koskaan periksi.

Eräänä kesäkuun päivänä hän kutsui minut kirkon tanssiaisiin. Kiusoitte-
lin häntä: ”Onko siellä ilmaista ruokaa ja paljon tyttöjä?” Nauraen hän vastasi, että kyllä!

Minun on myönnettävä, että vatsani pääsi voitolle. Menin kirkkoon ja pidin siitä kovasti. Kaikki toivottivat minut tervetulleeksi, söin paljon ja minua alkoi kiinnostaa osallistuminen johonkin kokoukseen. Kun tulin kirkkoon sunnuntaina, tapasin monia ihmisiä ja kuulin heidän todistavan.

En tuntenut Mormonin kirjaa, mutta tunsin

Herran Hengen, kun monet kirkon jäsenet todistivat: ”Minä tiedän, että Mormonin kirja on totta, että tämä on Jeesuksen Kristuksen kirkko ja että Joseph Smith oli Jumalan kutsuma profeetta.” Minusta ei ollut koskaan tuntunut niin hyvältä. En vielääkään halunnut tavata lähetysaarnajia, mutta tuo todistuskokous teki minuun vaikutuksen.

Seuraavalla viikolla Cleiton kutsui minut jälleen kirkkoon. En voinut luvata, koska minulla oli sovittuna muuta. Näin murheen hänen kasvoiltaan, kun kerroin hänelle, etten tien-
nyt, voisinko tulla.

Kun sunnuntaiaamuna heräsin, minulla oli kuitenkin halu mennä kirkkoon. Nousin klo 6.50, mikä oli minulle vaikeaa, laittauduin valmiiksi ja odotin, että Cleiton tulisi. Hän yllättyi nähdessään minut pukeissa ja odottamassa. Sinä sunnuntaina piispa opetti pappeutta koskevia asioita. Tunsin Hengen voimakkaana ja sain tunteen, että minun pitäisi osallistua lähetystyökeskusteluihin. Nuorten Miesten kokouksen loppuun mennessä tiesin, että menisin kasteelle.

Kun kirkonmenot päättyivät, sanoin Cleitonille: ”Minä haluan mennä kasteelle!”

Hän luuli minun laskevan leikkiä. Mutta sitten hän

sanoi: ”Jos soitan lähetysaarnajavanhimmille, suostutko tapaamaan heidät?” Vastasin myöntävästi.

Minua opettivat suurenmoiset lähetysaarnajaveljet. Kun kuulin palautuksen sanoman, sain yhä vahvemman vahvistuksen, että minun pitäisi saada kaste. Mutta halusin tietää itse, onko Mormonin kirja totta. Lähetysaarnajavanhimmat merkitsivät Mormonin kirjaani kohdan Moroni 10:3–5 ja kehottivat minua rukoilemaan ja kysymään Jumalalta, onko se totta.

Seuraavana iltana muistin, etten ollut vielä lukenut Mormonin kirjaa. Kun aloin lukea, tunsin hyvin voimakkaan hengen. Rukoilin, ja ennen kuin olin päässyt loppuun, tiesin, että Mormonin kirja on totta. Olen kiitollinen Jumalalle siitä, että Hän vastasi rukoukseeni. Minut kastettiin heinäkuussa 2006.

Palvelin myöhemmin lähetysaarnajana Cuiabán lähetyskentällä Brasiliassa, ja ystäväni Cleiton palveli Santa Marian lähetyskentällä samassa maassa. Me teimme sitä, mitä Cleiton teki minun hyväkseni: kutsuimme ihmisiä tulemaan Kristuksen luokse ja autoimme heitä ottamaan vastaan palautetun evankeliumin osoittamalla uskoa Jeesukseen Kristukseen, tekemällä parannuksen, menemällä kasteelle ja ottamalla vastaan Pyhän Hengen lahjan. Tämä on todella tie pelastukseen.

Kutsukaamme aina ystäviämme ja sukulaisiamme oppimaan tätä evankeliumia, sillä Vapahtaja kutsui jokaista sanoessaan: ”Tulkaa minun luokseni” (Matt. 11:28). Tiedän, että tämä on Jeesuksen Kristuksen kirkko ja että nyt on aika kutsua jokaista tulemaan Hänen luokseen. ■

KYMMENEN KEINOA TIETÄÄ, OLETKO KOKENUT KÄÄNTYMYKSEN

Tyler Orton

Opin pappeuskokouksessa, että yksi Aaronin pappeuden päämääristä on auttaa meitä ”kääntymään Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin ja elämään sen opetusten mukaisesti”¹. Olin epävarma siitä, mitä kääntymys Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin tarkoittaa. Kysyin vanhemiltani ja vanhemmilta sisaruksiltani, mitä se heidän mielestään tarkoittaa, ja keskustelimme yhdessä siitä, millä kaikilla tavoilla voi nähdä, onko tulossa kääntymyksen.

On varmaan muitakin, mutta me päädyimme seuraaviin kymmeneen keinoon. Koska kääntymys on elinikäinen prosessi, meidän ei tarvitse olla täydellisiä jokaisella näistä alueista nyt, mutta ne voivat auttaa meitä tietämään, olemmeko edistymässä.

1. Kun olet kokenut kääntymyksen, et ainoastaan *tiedä*, mitä sinun tulee tehdä, vaan myös *haluat* tehdä oikeita asioita. Ei riitä, että vain vältät tekemästä väärin, koska pelkää, että jäät kiinni tai saat rangaistuksen. Kun olet todella kääntynyt, haluat todella valita oikein.

2. Toinen merkki kääntymyksestä on, ettei sinulla ole enää halua tehdä väärin. Antinefilehiläiset ovat hieno esimerkki tästä. Kun he kokivat kääntymyksen Kristuksen evankeliumiin, he tekivät ”liiton Jumalan kanssa luvaten palvella häntä ja pitää hänen käskynsä” (Moosia 21:31). Kuten niillä nefiläisillä, joita kuningas Benjamin opetti, heillääkään ei ollut ”enää halua tehdä pahaa” (Moosia 5:2). He todella kokivat kääntymyksen

Kristuksen evankeliumiin, eikä Saatanan kiusauksilla ollut mitään valtaa heihin.

3. Kun olet kokenut kääntymyksen, olet kiinnostuneempi siitä, mitä Jumala ajattelee, kuin mitä muut ajattelevat sinusta. Koulussani Indonesiassa oppilailla on tapana juoda paljon alkoholia. Joskus voi olla houkuttelevaa lähteä juhlimaan, kun kaikki muutkin juhlivat ja kun he pilkkaavat sinua, jos et lähde. Veljeäni kutsuttiin monta kertaa juomaan ja juhlimaan, mutta hän ei koskaan lähtenyt – hän puolusti sitä, mihin hän uskoi. Se oli vaikeaa, ja hän oli monta iltaa yksin kotona.

Kun oppilaat hyvästelivät toisiaan hänen valmistuessaan koulusta, monet kertoivat hänelle, kuinka hämmästyneitä he olivat siitä, että hän kykeni vastustamaan ikätoverien painostusta ja pysymään uskollisena tasovaatimuksilleen. He kertoivat hänelle, kuinka paljon he sen vuoksi kunnioittivat häntä. Hän osoitti kokeensa kääntymyksen vastustamalla ikätoverien painostusta.

4. Kun olet kokenut kääntymyksen, yrität parhaasi mukaan elää aina evankeliumin mukaan – ei vain sunnuntaisin tai silloin kun se on mukavaa vaan aina. Tekosi eivät muutu sen mukaan, kenen kanssa olet

tai kuka saattaisi seurata tekemisiäsi. Kun ikätoverisi kertovat karkean vitsin tai haluavat katsoa moraalittoman elokuvan, et liity joukkoon, vaikka kukaan ei olekaan näkemässä, vaan puolustat sitä, mihin uskot.

5. Kun olet kokenut kääntymyksen, olet ystävällisempi ja myötätuntoisempi, kun olet tekemisissä muiden kanssa. Et tuomitse tai arvostelet tai juorua. Olet tietoisempi toisten tunteista, ja sinulle on luonnollista etsiä tapoja palvella ja auttaa. Jos kävellet koulun käytävällä ja joku pudottaa kirjansa, sinun ei tarvitse edes miettiä, mitä tekisit. Pysähdyt automaattisesti auttamaan.

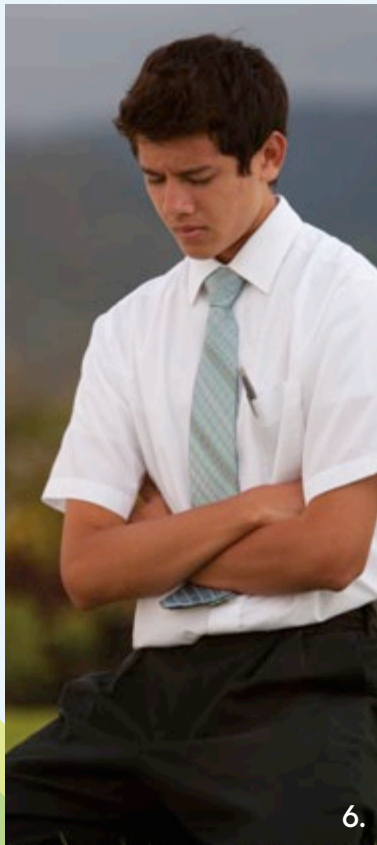
5.

VARMA TIE ONNEEN

”Herra haluaa Hänen kirkkonsa jäsenten olevan täysin kääntyneitä Hänen evankeliumiinsa. Tämä on ainoa varma tapa saada hengellistä turvaa nyt ja onnea ikuisesti.”

Vanhin Donald L. Hallstrom seitsemänkymmenen johtokunnasta, ”Kääntymys Hänen evankeliumiinsa Hänen kirkkonsa avulla”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 15.

6.

2.

Osoittaakseen olevansa uskollisia liitolleen elää evankeliumin mukaan kääntymyksen kokeneet lamanilaiset hautasivat aseensa (ks. Alma 24).

7.

6. Kun olet kokenut kääntymyksen, halusi rukoilla lisääntyä ja tunnet rukoillessasi todella kommunikoi vasi Jumalan kanssa. Järjestät aina aikaa rukoilla, tuntuipa sinusta miltä tahansa tai olipa elämässäsi tapahtumassa mitä tahansa. Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) sanoi meille: ”Jos meillä ei ole halua rukoilla, meidän tulee rukoilla, kunnes meillä on halu rukoilla.”²

7. Kun koet kääntymyksen, odotat sunnuntaita, koska se on sapatti. Sunnuntain tullessa et ajattele: ”Voi ei, tänään en voi hengaila ystävieni kanssa tai mennä elokuviin”, vaan ajattelet: ”Hienoa, tänään voin mennä kirkkoon ja keskittyä hengellisiin

10.

asioihin ja viettää aikaa perheeni kanssa!”

8. Kun olet kokenut kääntymyksen, pidät käskyt etkä etsi tekosyytä, puolustele käytöstäsi tai yritä löytää harmaita alueita. Et yritä kokeilla rajoja vaan pidät käskyt yksinkertaisesti siksi, että tiedät sen olevan parempi tie.

9. Kun olet kokenut kääntymyksen, odotat sitä, että saat maksaa kymmenyksen. Pidät sitä etuoikeutena ja tunnet, ettei kymmenen prosenttia ole paljonkaan, etenkin verrattuna niihin siunauksiin ja tyydytykseen, joita saat. Nämä siunaukset ovat paljon arvokkaampia kuin se raha, jonka maksat.

10. Kun koet kääntymyksen, sinulla on voimakas halu auttaa muita tuntemaan totuus ja onni, jotka olet löytänyt. Hyvä esimerkki pyhistä kirjoituksista on Lehin uni, jossa hänellä oli hyvin voimakas halu saada perheensäkin nauttimaan elämän puun herkullista hedelmää. Kun hän maistoi hedelmää, hänen ensimmäinen ajatuksensa ei ollut ottaa lisää itselleen vaan etsiä perheensä, jotta hekin voisivat nauttia hedelmää ja kokea saman onnen (ks. 1. Nefi 8:12).

Tiivistäen tiedät olevasi kokemassa kääntymyksen, kun alat elää korkeamman lain, Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, mukaan. Elät sekä lain hengen että lain kirjaimen mukaan. Elät evankeliumin mukaan kaikilla elämäsi osa-alueilla. Elät kaikessa evankeliumin mukaan, et siksi, että sinun on pakko, vaan koska haluat. Olet onnellisempi ja mukavampi ihminen, ja haluat tulla sellaiseksi ihmiseksi kuin taivaallinen Isä haluaa sinun olevan. Haluat olla Jeesuksen Kristuksen kaltainen ja noudattaa Hänen esimerkkiään. Kun sinusta tulee tuo henkilö, olet todella kokenut kääntymyksen. ■

Tyler Orton asuu Jaavalla Indonesiassa.

VIITTEET

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 8.1.3.
2. ”Rukoile alati”, *Valkeus*, kesäkuu 1990, s. 4.

KOVA TYÖ KANNATTA

On hämmästyttävää, mitä voi saada aikaan,
kun vain jaksaa jatkaa sinnikkäästi.

(Ks. Nuorten voimaksi, kirjanen, 2011, s. 40–41.)

Mummi Denyn pieni

lähetysaarnaja

Emilia Maria Guimarães Correa

*”Kun ihminen puhuu Pyhän Hengen voimalla, Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin”
(2. Nefi 33:1).*

Vítor asui äitinsä ja siskonsa kanssa mummi Denyn luona. Vítorin mummi sairastui eikä pystynyt nousemaan sängystä moneen viikkoon. Hän oli yksinäinen ollessaan huoneessaan aivan yksin.

Vítor päätti, että hän voisi pitää mummi Denylle seuraa. Joka päivä tultuaan koulusta kotiin hän vei jonkin *Liahonan* mummin huoneeseen ja luki mummile kertomuksia lasten sivuilta.

Kun hän oli lukenut kaikki *Liahonat*, jotka perheellä oli, hän alkoi lukea mummile Mormonin kirjaa ja Raamattua. Mummi Deny ei ollut kirkon jäsen, mutta hänestä oli ihanaa kuunnella, kun Vítor luki hänelle. Hän oppi mielellään evankeliumia.

Mummi esitti monia kysymyksiä. Jos Vítor ei tiennyt vastauksia, hän kysyi Alkeisyhdistyksen opettajaltaan tai etsi vastauksen pyhistä kirjoituksista. Mummi kutsui Vítoria

pieneksi lähetysaarnajakseen.

Mummi Deny kertoi Vítorille, että hän oli oppinut Vítorilta paljon. Mummi lupasi käydä kirkossa Vítorin kanssa sitten kun hän tulisi terveeksi. Se, mitä hän oli oppinut, herätti hänessä halun tulla paremmaksi ja tutkia lisää evankeliumia.

Kun mummi tuli terveeksi, hän piti lupauksensa. Hän lähti kirkkoon Vítorin kanssa saadakseen tietää lisää siitä, mitä Vítor oli hänelle opettanut. Ei kestänyt kauankaan, kun mummi kastettiin ja konfirmoitiin. Vítor oli auttanut häntä saamaan selville, että evankeliumi on totta.

Kun Vítor varttui, hänestä tuli kokoaikainen lähetysaarnaja Bostonin lähetyskentällä Massachusettsin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Ennen lähtöään hän kävi temppeleissä – mummi Denyn kanssa. ■

*Emilia Maria Guimarães Correa asuu Federalin piirissä
Brasiliassa.*

ERITYINEN TODISTAJA

Vanhin M. Russell Ballard

kahdentoista apostolin
koorumista

*Kahdentoista apostolin koorumin
jäsenet ovat Jeesuksen Kristuksen
erityisiä todistajia.*

Miksi kirkolla on niin pitkä nimi?

Jeesus Kristus itse antoi kirkolle
nimen (ks. OL 115:4).

Sanat *Jeesuksen Kristuksen
Kirkko* julistavat, että se on Hänen
kirkkonsa.

Ilmaus *Myöhempien Aikojen*
selittää sen, että se on sama kirkko

kuin se kirkko, jonka Jeesus Kristus
perusti eläessään maan päällä mutta
joka on palautettu näinä myöhem-
pinä aikoina.

Pyhien tarkoittaa, että me seu-
raamme Häntä ja pyrimme teke-
mään Hänen tahtonsa.

Kirkkomme jäseniä on kutsuttu
mormoneiksi, koska me uskomme
Mormonin kirjaan, mutta meidän
tulee käyttää kirkon koko nimeä
aina kun vain mahdollista. ■

*Artikkelista "Nimen tärkeys", Liahona,
marraskuu 2011, s. 79–82.*

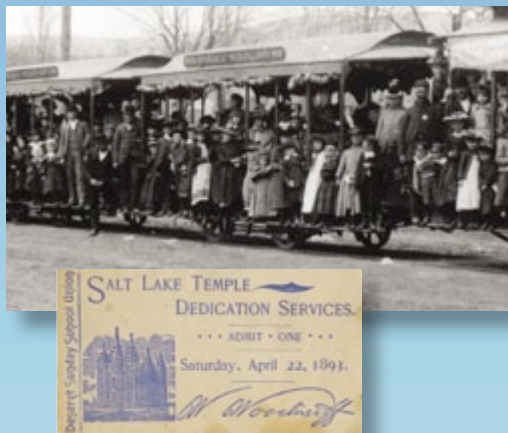
Darcie Jensen

Kun Suolajärven temppeli valmistui vuonna 1893, myöhempien aikojen pyhät riemuitsivat. Temppelin rakentaminen oli kestänyt 40 vuotta. Koska lapset olivat lahjoittaneet rahaa temppelin rakentamiseen, presidentti Wilford Woodruff päätti pitää viisi erityistä vihkimiskokousta, joihin lapset voivat osallistua.

Nykyään temppeleitä on eri puolilla maailmaa, ja lapset ovat yhä mukana juhlimassa temppelien valmistumista. Katso, kuinka lapset ovat osallistuneet juhlimiseen silloin ja nyt. ■

Darcie Jensen asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Suolajärven temppelin vihkimistilaisuuteen tuli yli 12 000 lasta. Nämä lapset Sugar Housen vaarnasta tulivat paikalle junalla.

Tämä lippu oikeutti lapset, jotka olivat alle 16-vuotiaita, osallistumaan Suolajärven temppelin erityisiin vihkimiskokouksiin. Temppelissä oli apostoleita ja ensimmäisen presidenttikunnan jäseniä puhumassa lapsille.

Joskus temppeleitä vihitään uudelleen sen jälkeen kun niissä on tehty remontti. Alkeisyhdistyksen lapset lauloivat ja kantoivat kynttilöitä esityksessä, jolla juhlistettiin Anchorage temppelin uudelleen vihkimistä Alaskassa Yhdysvalloissa.

Joka viikko, kun Gilbertin temppeliä Arizonassa Yhdysvalloissa rakennettiin, Alkeisyhdistyksen lapset Highlandin vaarnassa Gilbertissä asettivat tavoitteen palvella jotakuta seurakunnissaan.

Temppeleitä juhlistamassa!

Kun San Diegon temppeliä Kaliforniassa Yhdysvalloissa rakennettiin, Alkeisyhdistyksen lapset Meksikossa tekivät temppeliin värikkään maton. Johdavat auktoriteetit seisovat matolla vihkimistilaisuuden kulmakiviseremoniassa.

Alkeisyhdistyksen lapset Manitobasta Kanadasta ajoivat kolme tuntia **Reginan temppeliin** Saskatchewaniin Kanadaan koskettamaan sen seiiniä ja tekemään päätöksen mennä jonakin päivänä sisälle temppeliin.

Alkeisyhdistyksen lapset **Kiovan temppelin** avointen ovien tilaisuudessa Ukrainassa tervehtivät vierailijoita laulamalla laulun "Saan käydä temppeliin".

Yli 800 Alkeisyhdistyksen lasta Länsi-Afrikasta lauloi laulun "Oon lapsi Jumalan" kulttuurijuhlissa ennen kuin **Accran temppeli** Ghanassa vihittiin.

Alkeisyhdistyksen lapset lauloivat presidentti **Gordon B. Hinckleylle**, kun hän saapui vihkimään **Aban temppelin** Nigeriassa.

Jokaisessa temppelissä on kulmakivi, josta näkyy, minä vuonna se vihittiin. Vihkimistilaisuudessa johtavat auktoriteetit kiinnittävät kulmakiven paikoilleen muurauslaastilla. **Isaac B., 9**, auttoi laastin laittamisessa **Kansas Cityn temppelin** kulmakiveen Missouriissa Yhdysvalloissa.

Temppeliä koskevia kysymyksiä ja vastauksia

Miksi meillä on tempeleitä?

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon temppeleit ovat pyhiä paikkoja, joissa me opimme iankaikkisia totuuksia ja osallistumme pyhiin toimituksiin.

Millaista temppelin sisällä on?

Temppeli on rauhallinen, kunnioittava ja kaunis paikka. Kaikki temppelin sisällä on puhdasta ja järjestyksessä. Jokainen on pukeutunut valkoisiin ja puhuu hiljaisella äänellä.

Mitä tempeleissä tapahtuu?

Vaimo voidaan sinetöidä aviomieheensä, ja lapset voidaan sinetöidä vanhempiansa. Sinetöimisen ansiosta perheet voivat olla yhdessä iankaikkisesti. Tempeleissä miehet ja naiset

saavat myös hengellisten siunausten lahjan, jota nimitetään endaumentiksi. He voivat myös saada endaumentin ja tulla sinetöidyksi niiden puolesta, jotka ovat kuolleet solmitta temppeliliittoja.

Mitä muuta tempeleissä tapahtuu?

Sinetöimisten ja endaumenttien lisäksi tempeleissä tehdään muitakin toimituksia. Ihmisiä voidaan kastaa ja konfirmoida niiden puolesta, jotka eivät voineet liittyä kirkkoon elossa ollessaan. Kun sinä täytät 12 vuotta ja olet kelvollinen astumaan temppeliin, sinulla voi olla tilaisuus saada kaste ja konfirmointi sellaisten ihmisten puolesta, jotka ovat kuolleet ilman evankeliumia.

Mitä jos perheeni ei ole ollut tempeleissä?

Taivaallinen Isä tuntee sinut ja perheesi ja rakastaa teitä. Hän haluaa, että kaikki saavat temppelitoimitusten siunaukset. Elä kelvollisena menemään temppeliin. Aseta nyt tavoite, että saat jonakin päivänä endaumentin ja solmit temppeliavio-
liiton. Taivaallinen Isä tulee siunaamaan sinua ja perhettäsi. ■

”Nuoret ystäväni, – – pitäkää temppeleitä aina näköpiirissänne. Älkää tehkö mitään, mikä estää teitä astumasta sen ovista ja pääsemästä osallisiksi siellä olevista pyhistä ja iankaikkisista siunauksista.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Pyhä temppeleitä – johtotähti maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 93.

Perheeni mulle rakas on

(Yksinkertaistettu)

Sanat: Ruth Muir Gardner
Sävel: Vanja Y. Watkins

Valoisasti ♩ = 80-96

1. Per - hee - ni mul - le ra - kas on, I - lo suu - rin pääl - lä maan.
2. Huo - lel - la val - mis - tau - tu - en Käy - tän nuo - ruus - vuo - te - ni,

Toi - von, ett ko - ko i - kui - suu - den kans - saan ol - la saan.
Niin et - tä ker - ran temp - pe - lis - sä sol - min liit - to - ni.

Kertosäe

Per - he voi ai - na yh - des - sä ol - la, Niin I - sä päät - ti sen. Mä

tah - don luo - na - ni ain pi - tää per - hee - ni. Sii - hen Her - ra an - toi val - tuu - den, Niin,

Her - ra an - toi val - tuu - den.

Sanat ja sävel © 1980 IRI. Sovitus © 2012 IRI. Kaikki oikeudet pidätetään.
Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

Jeesus Kristus palautti kirkkonsa myöhempinä aikoina

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Kuvittele lähteväsi etsimään aarretta. Mistä etsisit aarretta? Kuinka löytäisit sen? Olisiko se aarrearkussa? Mitä siellä olisi?

Joissakin aarrearkuissa on kauniita koruja ja kallisarvoisia kolikoita. Mutta meillä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenillä on aarre, joka on vieläkin arvokkaampi: Jeesuksen Kristuksen evankeliumi.

Monet ihmiset eivät tiedä tästä aarresteesta, joten yksi velvollisuuksistamme on kertoa siitä niin monelle ihmiselle kuin voimme.

Sen jälkeen kun Jeesus ja Hänen apostolinsa olivat kuolleet, joitakin tärkeitä evankeliumin opetuksia ja toimituksia katosi tai muuttui, kuten

kaste, pappouden valtuus, temppelit, elävät profeetat ja sakramentti.

Kaikki nämä evankeliumin aarteet palautettiin profeetta Joseph Smithin kautta. Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ilmestyivät Joseph Smithille pyhässä lehdossa, kun hän rukoili tietääkseen totuuden.

Myöhemmin Joseph sai kultalevyt ja käänsi ne Mormonin kirjaksi. Mormonin kirja sisältää opetuksia, joita me pidämme aarteina, koska se selittää totuuksia, jotka oli kadotettu. Me saamme monia siunauksia sen johdosta, että meillä on nämä evankeliumin totuudet.

Mitä kallisarvoisia aarteita ne ovatkaan! ■

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA JA LAULU

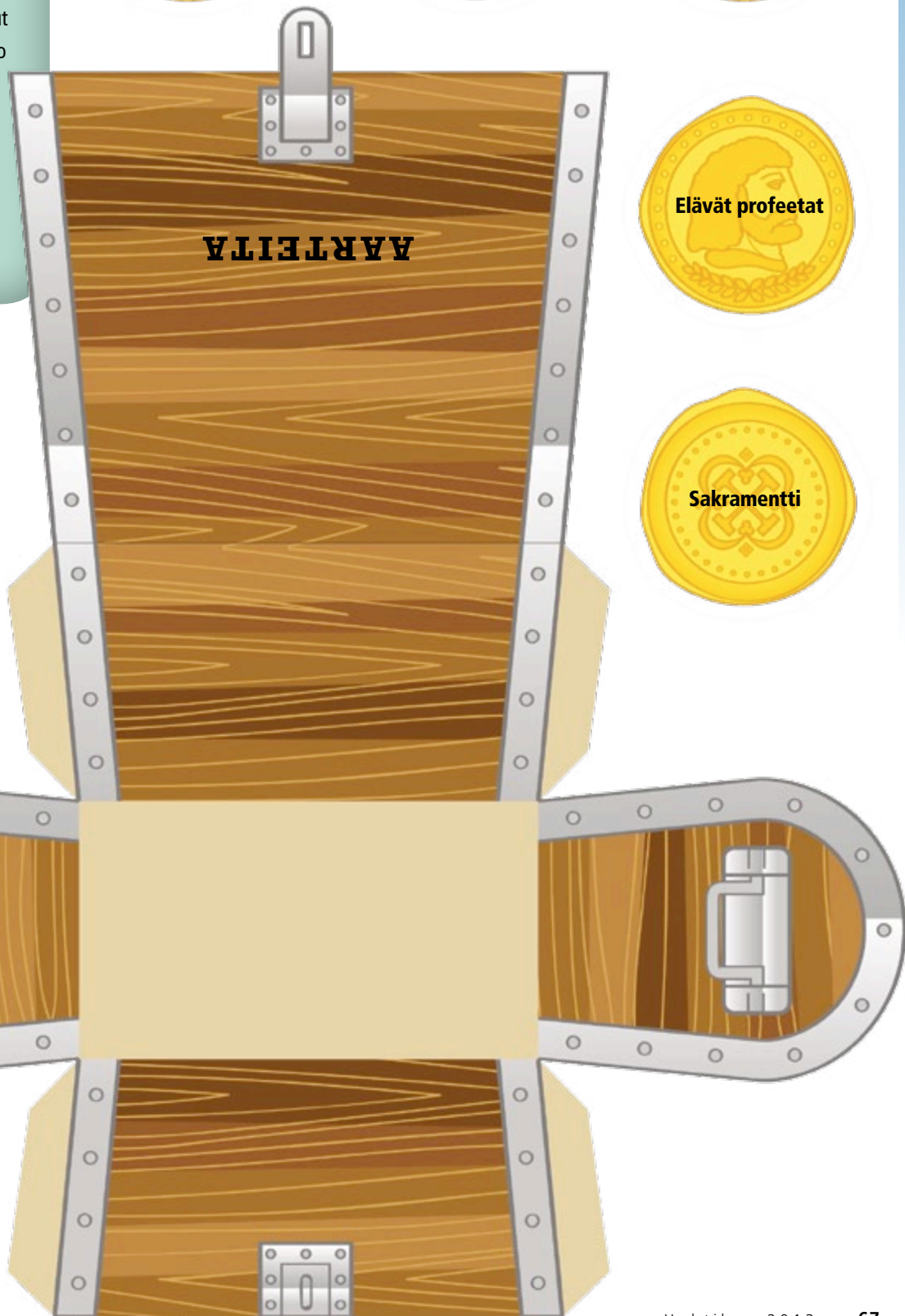
- OL 35:17
- "Pyhä lehto", *Liahona*, huhtikuu 2001, s. Y9 (tai jokin muu laulu evankeliumin palautuksesta)

JUTELLAAN

Kerro, kuinka Jeesuksen Kristuksen evankeliumin aarteet siunaavat perhettä.

KOKOA EVANKELIUMIN AARREARKKU

Leikkaa ja taita tämä aarrearkku sivun alareunassa olevan ohjeen mukaan. Leikkaa irti kolikot, joissa on joitakin aarteita, jotka evankeliumi on antanut sinulle, ja pane ne arkun sisään. Katso usein arkussa olevia aarteita, jotta ne muistuttavat sinua evankeliumin siunauksista.

Missä kirkko perustettiin

Jan Pinborough

kirjon lehdet

*Tule mukaamme tutkimaan
erästä tärkeää paikkaa
kirjon historiassa!*

Jos Maggie ja Lily E. haluavat nähdä, missä kirkko aikoinaan perustettiin, heidän ei tarvitse etsiä kovin kaukaa. Se on aivan sen kirkkorakennuksen vieressä Fayetteissa New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa, jossa he käyvät joka sunnuntai kirkossa!

Kirkkoa ei perustettu missään

kirkkorakennuksessa vaan hirsimökissä. Pöfeetta Joseph Smith oli tullut sinne Whitmerin perheen luo vuonna 1829. Alkuperäistä mökkiä ei enää ole, mutta tämä hirsimökki on samassa paikassa.

Kirkkorakennuksessa, jossa Maggie ja Lily käyvät kirkossa, on vierailukeskus. Siellä on näyttelyjä Whitmerien kodista ja niistä erityisistä asioista, joita siellä tapahtui. ■

1. Joseph Smith sai täällä päätökseen Mormonin kirjan kääntämisen.

2. Mökin ulkopuolella, aika lähellä, kolme miestä näki enkeli Moronin ja kultalevyt. Heitä nimittää kolmeksi silminnäköiseksi, koska he näkivät levyt omin silmin. Voit lukea heidän todistuksensa Mormonin kirjan etusivuilta.

KASTE SILLOIN JA NYT

Maggie, 11, ja Lily, 9, kastettiin kastealtaassa, joka on lähellä paikkaa, jossa ensimmäiset kirkon jäsenet kastettiin.

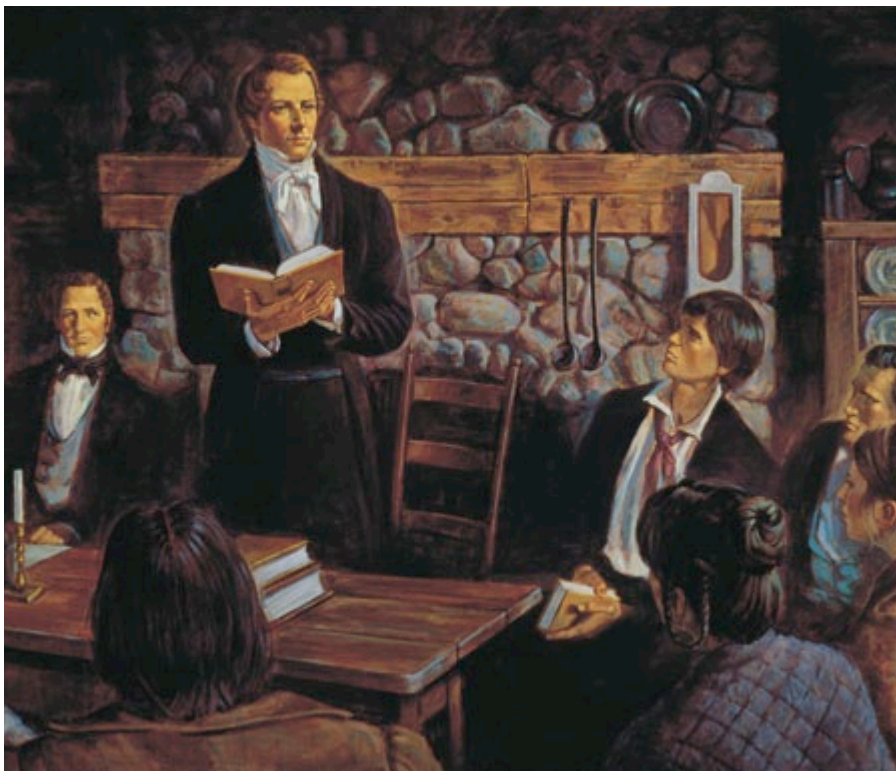
Molemmat työtöt olivat hyvin innoissaan kasteelle menosta. Kun oli Lilyn vuoro saada kaste, hänellä oli puhuttelu piispansa kanssa. ”Piispa kysyi minulta, onko minulla todistus profeetasta ja maksanko kymmenykseni”, Lily sanoo.

Kummallakin tytöllä on hyviä muistoja kastepäivästään. ”Kun nousin ylös vedestä, minulla oli tunne, että voisin tehdä mitä tahansa”, Maggie sanoo.

Kumpikin tyttö sai päiväkirjan, jotta he voisivat tallentaa noiden erityisten päivien herättämiä ajatuksiaan.

4. Heti kokouksen jälkeen mökin ulkopuolella kastettiin Joseph Smithin vanhemmat ja useita muita ihmisiä.

3. Huhtikuun 6. päivänä 1830 erityiseen kokoukseen tuli noin 60 ihmistä. Joseph Smith perusti virallisesti kirkon, ja sakramentti siunattiin ja jaettiin. Se oli ensimmäinen sakramenttikokous!

Max ja Mia pelastavat päivän

Chris Deaver, Texas, Yhdysvallat

Max valmistautui leikkimään supersankaria. Hän puki ylleen punaisen t-paitansa. Hän kiinnitti hartioilleen supersankariviittansa. Sitten hän meni pikkusiskonsa huoneeseen.

”Tule, Mia”, Max sanoi. ”Lähdetään pelastamaan päivä!”

Max ja Mia menivät olohuoneeseen. He näkivät korin, joka oli täynnä vaatteita.

”Autatteko minua?” äiti kysyi.

”Joo”, Max sanoi.
”Sitten me voidaan lähteä pelastamaan päivä.”

Max ja Mia auttoivat äitiä laskostamaan vaatteet ja panemaan ne kaappiin.

Sitten Max näki lattialla roskia. ”Poimitaan kaikki roskat”, Max sanoi. ”Sitten voidaan lähteä pelastamaan päivä.”

Max ja Mia juoksivat ympäri taloa. He veivät pois kaikki roskat, jotka löysivät.

He näkivät äidin lakaisevan keittiön lattiaa. ”Me voidaan auttaa”, Max sanoi.

Mia piteli rikkalapiota, kun Max lakaisi lattiaa.

”Nyt lähdetään pelastamaan päivä”, Max sanoi.

Äiti katseli siistiä taloa. Sitten hän halasi Maxia ja Miaa. ”Minun mielestäni te pelastitte jo!” ■

JEEBUS KÄVELEE VETTÄ PITKIN

”Kun he näkivät hänen kävelevän järven aalloilla, he säikähtivät ja huusivat pelosta, sillä he luulivat näkevänsä aaveen.

Mutta samassa Jeesus jo puhui heille: ’Pysykää rauhallisina, minä tässä olen. Älkää pelätkö.’” (Matt. 14:26–27.)

KIRKON UUTISIA

Osoitteessa news.lds.org on englannin kielellä lisää kirkon uutisia ja tietoa tapahtumista.

Maailmanlaajuinen johtajien koulutus – uusi lähestymistapa

Vanhin L. Tom Perry, vanhin Donald L. Hallstrom ja piispa Dean M. Davies johtavat paneelikeskustelua pappeuden avainten käyttämisen tärkeydestä.

Tulevina kuukausina kirkon jäsenet kaikkialla maailmassa osallistuvat maailmanlaajuiseen johtajien koulutukseen uudella innoittavalla tavalla.

Aiemmista koulutuskokouksista poiketen tämän vuoden maailmanlaajuista johtajien koulutusta ei lähetetä yksittäisenä tapahtumana seurakuntien ja vaarnojen johtohenkilöille. Sen sijaan se on jaettu – DVD:llä ja sivustolla LDS.org – yhdeksään lyhyeen osioon, jotka kuluvana vuonna ja myöhemminkin edistävät keskustelua kaikkien johtohenkilöiden, jäsenten ja perheiden keskuudessa.

Koulutus keskittyy aiheeseen ”Perheen ja kirkon vahvistaminen pappeuden avulla”. Koulutuksessa muutamat ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenistä sekä muista johtavista auktoriteeteista ja ylimmistä virkailijoista antavat innoitettuja ohjeita seuraavista aiheista:

- kuinka perheet voivat saada voimaa ja rauhaa pappeuden voiman avulla
- kuinka jokaista perhettä voidaan auttaa kokemaan pappeuden siunauksia
- kuinka ne, joilla on pappeuden avaimet, vahvistavat koteja ja perheitä
- kuinka ihmisiä palvellaan Kristuksen kaltaisilla tavoilla
- kuinka lapsia kasvatetaan valossa ja totuudessa.

Kaikki kirkon yksiköt saavat kopion DVD:stä, ja seurakunta- ja vaarnaneuvostoja pyydetään katsomaan se läpi kokonaan. Heidän tulisi sen jälkeen neuvotella keskenään, kuinka he voivat auttaa seurakunnan ja vaarnan jäseniä hyötymään annetusta ohjauksesta.

Jäsenet voivat katsoa yksittäisiä DVD:n osioita kokouksissa ja luokissa ja keskustella niistä. Sivustolla wwlt.lds.org perheet ja yksilöt voivat katsoa osioita lisämateriaaleineen tehostaakseen tutkimistaan.

Jokaisessa tilanteessa koulutuksen voimallisin osa tapahtuu sen jälkeen, kun osio on katsottu ja keskustelu alkaa. Kun johtohenkilöt, jäsenet ja perheet pohtivat, kertovat ajatuksiaan ja todistavat siitä, mitä he ovat kuulleet ja tunteneet, Pyhä Henki innoittaa heitä ja opettaa heitä soveltamaan annettuja ohjeita omiin olosuhteisiinsa. Näiden kokemusten kautta tämä maailmanlaajuinen johtajien koulutus auttaa vahvistamaan perheitä ja kirkkoa kaikkialla maailmassa. ■

***This Is the Place* -perinnepuistossa Mary Fielding Smithin kodin luona vanhin M. Russell Ballard, Linda K. Burton, vanhin Ronald A. Rasband, Elaine S. Dalton, Rosemary M. Wixom ja piispa Gary E. Stevenson keskustelevat siitä, mitä siunauksia tulee siitä, kun pappeus on joka kodissa.**

KUINKA VASTAAMME KUTSUUN LISÄTÄ LÄHETYSSAARNAAJIEN MÄÄRÄÄ –

Kasvatamme lähetystyöhenkeä kotona ja kirkossa

Heather Whittle Wrigley

Kirkon uutisia ja tapahtumia

Piispa Victor Nogales Parque Chacabucon seurakunnasta Congreson vaarnassa Buenos Airesissa Argentiinassa istuu ilmoitustaulun edessä. Sitä peittävät kuvat hänen seurakuntansa 37 nuoresta miehestä ja naisesta. Kun joku heistä lähtee lähetystyöhön, hän laittaa kuvan viereen lapun.

”Minun nuoreni innostuvat kovasti, kun he tulevat toimistooni ja näkevät nuo kuvat ja laput”, hän sanoi. ”Se kannustaa heitä valmistautumaan omaan lähetystyöhönsä.”

Tämä seurakunta Buenos Airesissa on esimerkillisen lähetystyöhenkinen. Vuoden 2012 alkupuoliskon aikana 19 nuorta – 14 heistä käännyttäisiä – lähti kotoaan palvellakseen kokoaikaisessa lähetystyössä kahdeksassa maassa. Yli 80 prosenttia kelvollisista nuorista on sitoutunut palvelemaan lähetystyössä.

Viime vuosina kirkon johtajat ovat pyytäneet useasti, että useammat nuoret palvelisivat lähetystyössä.

Huhtikuun 2005 yleiskonferenssissa, pian sen jälkeen kun kirkko oli julkaissut kirjan *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista neuvoi perheitä ja johtohenkilöitä kasvattamaan lähetystyöhenkeä ja valmistamaan useampia nuoria miehiä ja nuoria naisia palvelemaan kunnia-kaasti auttamalla heitä ymmärtämään,

keitä he ovat, ja opettamalla heille oppia (ks. ”Vielä yksi”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 71).

Presidentti Thomas S. Monsonin lokakuun 2012 yleiskonferenssissa esittämä ilmoitus lähetystyöhenkeiden ikärajan alentamisesta oli jälleen uusi muistutus siitä, että Herra kiirehtii työtään.

Nykyään monet perheet ja kirkon johtohenkilöt suhtautuvat vakavasti näihin sanomiin ja luovat alueillaan lähetystyöpalvelun runsaita perinteitä.

Kuinka nuoria autetaan ymmärtämään, keitä he ovat

Vastatessaan kysymykseen ”Kuinka olet kyennyt valmistamaan niin monia nuoristanne olemaan halukkaita palvelemaan?” piispa Nogales sanoi: ”Kun minut kutsuttiin piispaksi, ensimmäinen huolenaiheeni olivat seurakuntani nuoret, ja tein selväksi seurakunnan muille johtohenkilöille, että meidän täytyy olla osa nuorten elämää.”

Esimerkiksi kaikilla Chacabucon lähetystyöhenkeillä on ollut tehtävä seurakunnassa ennen kuin he ovat lähteneet lähetystyöhön. Usein uusia käännyttäisiä ja vähemmän aktiivisia jäseniä on pyydetty palvelemaan opettajina, mikä on auttanut heitä valmistautumaan opettamaan evankeliumia.

Piispa Nogales on myös järjestänyt niin, että nuoret voivat valmistautua lähetystyöhön hengellisesti

työskentelemällä paikallisten koko-aikaisten lähetystyöhenkeiden kanssa.

Kun kirkon paikalliset johtohenkilöt ja jäsenet ovat sitoutuneet tukemaan seurakunnan nuoria, heitä on palkittu sillä, että he ovat nähneet lähetystyöhengen kasvavan valtavasti.

Lähetystyöhenkinen perhe

Garth ja Eloise Andrus Draperista Utahista Yhdysvalloista tietävät, mitä lähetystyöhenkinen perhe tarkoittaa. Heidän lastenlapsistaan 17 poikaa on palvellut lähetystyössä, ja he itse ovat palvelleet lähetystyössä kuusi kertaa.

Lähetystyöpalvelun hengen kasvattaminen perheessä on jotakin, mikä alkaa lasten ollessa pieniä, veli Andrus sanoi.

Sisar Andrus on samaa mieltä. ”Lähetystyössä palvelemista ei saa pitää asiana, josta ei puhuta, vaikka sen odotetaan tapahtuvan. Lapsille ja lastenlapsille pitää puhua ikään kuin olisi kysymys vain siitä, *milloin* he lähtevät lähetystyöhön, eikä siitä, *lähtevätkö* he lähetystyöhön”, hän sanoi.

On myös tärkeää opettaa nuorille, keitä he ovat, näyttämällä esimerkiksi lähetystyöpalvelusta. Veli ja sisar Andrus ottivat ensimmäisen kutsunsa vastaan vuonna 1980 samaan aikaan kun heidän nuorin poikansa oli lähdössä lähetystyöhön.

He lähettivät erälle lapsenlapselleen lahjan auttaakseen häntä

Piispa Victor Nogales seisoo ilmoitustaulun ääressä, jossa näkyvät kaikki hänen seurakuntansa nuoret, myös ne, jotka ovat parhaillaan lähetystyössä.

valmistautumaan lähetystyöhön. Lahjan saatuaan poika kirjoitti heille. ”Hän kiitti meitä [lahjasta], mutta sanoi, että vielä tärkeämpää oli kiittää meidän näyttämästämme esimerkistä”, sisar Andrus sanoi.

Opin opettaminen

”Nuorillamme on oikeus odottaa, että heidän vanhempansa ja kirkon johtajansa ja opettajansa pitävät huolen siitä, että he tuntevat ja ymmärtävät Jeesuksen Kristuksen evankeliumin”, vanhin Ballard sanoi. ”Pyhä Henki vahvistaa totuuden heidän sydämessään ja sytyttää Kristuksen valon heidän sielussaan. Ja silloin teillä on vielä yksi täysin valmis lähetysaarnaja.” (”Vielä yksi,” s. 71.)

Noin 9 600 kilometrin päässä Buenos Airesista Horseshoe Bendin

seurakunnassa maaseudulla lähellä Boisea Idahossa Yhdysvalloissa on myös nähty merkittävää kasvua lähetystyöpalvelussa, kun perheet ja johtohenkilöt ovat lisänneet pyrkimyksiään opettaa evankeliumia nuorilleen.

Pienestä 75 jäsenen seurakunnasta lähetystyössä on palvelemaan yhdeksän nuorta.

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista on korostanut palvelemisen syitä ja hyötyjä. ”Kaikki lähetysaarnajat – palvelevat pelkästään parantaakseen muiden ihmisten elämää”, hän sanoi. Päätös palvella lähetystyössä muo-
vaa lähetysaarnajan, hänen aviopuolisonsa ja heidän jälkeläistensä hengellistä kohtaloa sukupolvien ajan. Halu palvella on luonnollinen seuraus henkilön kääntymyksestä,

kelvollisuudesta ja valmistautumisesta.” (”Kysykää lähetysaarnajilta! He voivat auttaa teitä!”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 18.)

Martin Walker, Emmettin vaarnan johtaja Idahosta, on samaa mieltä. ”Lähetystyössä palveleminen ohjaa nuoren ihmisen kulkusuuntaan, joka vaikuttaa sukupolvien päähän”, hän sanoi. ”Vaarnana teemme kaiken voitavamme valmistaksemme nuoria lähetystyöpalveluun.”

Tähän valmistamiseen kuuluu, että nuorille opetetaan oppia. Horseshoe Bendin seurakunnan nuorilla on mahdollisuus viikoittain osallistua lähetystyöhön valmistavaan luokkaan, jota opettaa entinen lähetysjohtaja. Tuo koulutus on lisänä lähetysaarnajakoulutukselle, jota annetaan vaarnan kuukausittaisessa nuorten lähetysaarnajien valmistautumiskoukussa ja vaarnan vuosittaisella Aaronin pappeuden leirillä.

LaRene Adam – yksi veli ja sisar Andrusin kuudesta lapsesta – palveli aviomiehensä Jimin kanssa Kööpenhaminan lähetyskentällä Tanskassa vuosina 2007–2009. Hän todisti, kuinka tärkeää on opettaa lapsille evankeliumia kotona.

”Yksi tärkeimmistä asioista, mitä voi tehdä auttaakseen lapsiaan saamaan todistuksen lähetystyöstä, on pitää perheilloja ja tutkia pyhiä kirjoituksia perheen kesken”, hän sanoi. ”Jos annatte heille tuon vahvan perustan evankeliumin tutkimisesta ja evankeliumin tiedosta, he ovat hyvin paljon paremmin valmistautuneita ja tietävät hyvin paljon enemmän evankeliumista.” ■

Nuoret kirkon palvelulähetysaarnajat saavat iloa palvelemisesta

Carolyn Carter

Kirkon uutisia ja tapahtumia

Vanhin Ernesto Sarabia käytti mustaa lähetysaarnajan nimikylttiä joka päivä lähetystyönsä aikana. Mutta hänen lähetystyötehtävänsä oli erilainen kuin monien muiden – vanhin Sarabia palveli kirkon nuorena palvelulähetysaarnajana Meksikossa Hermosillon lähetystoimistossa.

”Ymmärrämme, että joidenkuiden nuorten miestemme ja nuorten nais-temme ei ehkä ole viisasta kohdata kokoaikaisen lähetystyön rasituksia ja

haasteita”, vanhin

M. Russell Ballard

kahdenoista

apostolin

koorumista

on sanonut.

Mutta se ei

hänen sanojensa

mukaan tarkoita,

etteivät he voisi

saada lähetystyö-

palvelun siunauksia.

(”Vielä yksi”,

Liahona, touko-

kuu 2005, s. 71.)

Vanhin

Russell M.

Nelson kahden-

toista apostolin

koorumista on sanonut: ”Lähetystyö on vapaaehtoista palvelutyötä Jumalalle ja ihmiskunnalle” (”Kysykää lähetysaarnajilta! He voivat auttaa teitä!”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 18), ja on monia tapoja palvella tällä tavoin.

Niille, jotka on kunniallisesti vapautettu kokoaikaisesta käännytyslähetytyöstä tai joiden on palattava kotiin aiemmin, kirkon nuorten palvelulähetysaarnajien ohjelma voi tarjota merkityksellisiä lähetystyökokemuksia.

Mitä palvelemaan lähteveltä vaaditaan

Kirkon nuorten palvelulähetysaarnajien tulee olla fyysisesti, henkisesti, hengellisesti ja emotionaalisesti kykeneviä suorittamaan ne tehtävät, jotka liittyvät siihen kutsuun, johon heidät on huolella katsottu sopiviksi.

Kirkon nuorten palvelulähetysaarnajien palveluaika kestää 1½–2 vuotta, ja se voi vaihdella parista päivästä viikossa kokoaikaiseen työskentelyyn. Palvelumahdollisuuksia on sekä yhteiskunnassa että kotoa käsin. Kirkon nuorten palvelulähetysaarnajien mahdollisiin tehtäviin kuuluu mm. sukututkimustyötä, tietotekniikkaa, lähetystoimiston apulaisena toimimista ja piispan varastohuoneissa työskentelyä.

Perheen ja pappesusjohtajien tuki

Vanhemmat, pappesusjohtajat ja kirkon jäsenet voivat auttaa tulevia

kirkon nuoria palvelulähetysaarnajia palvelemaan lähetystyössä.

Sisar Eliza Joy Youngin perhe on ollut vahvana tukena hänelle kyyditen häntä Sydneyssä Australiassa sijaitsevan kirkon toimistorakennuksen ja kodin välillä.

Vanhin Michael Hillam, joka työskentelee Hongkongin jakelukeskuksessa, sanoi: ”Aamuseminaarinopettajani ja Nuorten Miesten johtajani auttoivat minua valmistautumaan.”

Uhraus tuo siunauksia

Sisar Young uhrasi osa-aikaisen työpaikkansa vapaapäivät palvellakseen kirkon palvelulähetystyössä. Hän sanoi: ”Tunnen olevani lähempänä taivaallista Isääni, kun tiedän auttavani Häntä.”

Hengellisten siunausten lisäksi kirkon palvelulähetystyössä palveleminen antaa nuorille lähetysaarnajille arvokkaita sosiaalisia ja ammatillisia tilaisuuksia. ”Lähetystyöni on osoittanut minulle, että kykenen tekemään työtä avoimilla markkinoilla”, sisar Young sanoi. (Hän oli aiemmin työskennellyt ainoastaan suojatyöpaikoissa.)

Vaikka kaikki palveluhaluiset nuoret aikuiset eivät ehkä voikaan palvella, jokaiselle kelvolliselle nuorelle aikuiselle pyritään kaikin voimin löytämään palvelupaikka. Nuoret miehet ja naiset, jotka haluaisivat palvella tällä tavoin, voivat puhua piispalleen tai seurakuntansa johtajalle, joka voi löytää heille sopivia palvelumahdollisuuksia.

Lisätietoa englanniksi on saatavana sivustolla news.lds.org kohdassa ”young church-service missionaries”. ■

Nuorten Naisten ja Apuyhdistyksen ylimpiä johtajia kiertomatalla Aasian vyöhykkeellä

Brenda Frandsen, Aasian vyöhykkeen media-asiantuntija

David O. Heapsin, Paul Stevensin ja Linda Rae Pond Smithin avustuksella

Marraskuussa 2012 Mary N. Cook, ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa, ja Linda S. Reeves, toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, ohjasivat ja innoittivat yhdeksän päivän ajan nuoria ja vanhempia sisaria eri puolilla Aasian vyöhykettä.

Matka tapahtui samaan aikaan kuin annettiin ilmoitus uudistetusta nuorten opetusohjelmasta *Tule ja seuraa minua*, jota Nuoret Miehet ja Nuoret Naiset sekä nuorten pyhäkoululuokat käyttävät tammikuusta 2013 alkaen. Uusi oppiaineisto on suunniteltu niin, että se auttaa opettajia opettamaan paremmin Vapahtajan tavoin ja vahvistamaan suhdettaan luokan jäseniin.

Sisar Cookin ja sisar Reevesin vierailtua Aasian vyöhykkeellä monet aasialaiset nuoret ja heidän vanhempansa katsovat olevansa nyt paremmin motivoituneita

Taiwanissa

Mary N. Cook ja Linda S.

Reeves tapasivat vyöhykevaltuutettuja sekä taiwanilaisia pappesusjohdajia ja jäseniä.

puhdistamaan elämänsä ja keskittämään sen entistä tarkemmin evankeliumiin voidakseen olla esimerkkinä omalla asuinpaikkakunnallaan.

Hongkongissa sisar Reeves lupasi nuorille: ”Jos pysytte elämässänne puhtaina, voitte seistä luottavaisina kenen tahansa edessä!”

Kokouksen jälkeen 12-vuotias Tang Kak Kei sanoi hänen sanojensa innoittamana: ”Tiedän, että minun täytyy lukea Mormonin kirjaa joka päivä. *Nuorten voimaksi* -kirjanen on opettanut minua tekemään parannusta ja elämään vanhurskaasti, jotta Kristuksen valo ja todellinen onni voivat heijastua minusta.”

Intiassa sisar Cook tapasi jäseniä Chennain piirissä sijaitsevassa uudessa seurakuntakeskuksessa sekä uudessa Hyderabadin vaarnassa ja neuvoi nuoria aikuisia valmistautumaan tulevaisuuteen. Hän kehotti: ”Hankkikaa koulutusta taidoissa, jotka auttavat teitä rakentamaan valtakuntaa. Keskittykää perheeseenne ja siihen, mitä voitte tehdä siunataksenne perheenne jäseniä, sekä omaan hengelliseen valmiuteenne, jotta olette kelvollisia saamaan Hengen innoitusta. Niin tulette tietämään, minne teidän tulee mennä ja mitä teidän tulee tehdä.”

Indonesiassa sisar Reeves osallistui uuden Surakartan vaarnan ensimmäiseen vaarnakonferenssiin. ”Me tunsimme heidän nöyrän ja rakastavan henkensä. Kuinka uskollisia jäseniä he ovatkaan!” hän sanoi.

Sisar Reeves vieraili sen jälkeen Malesiassa, jossa hän keskusteli Apuyhdistyksen sisarista koostuvan ryhmän kanssa kaikkein kiireellisimmistä asioista, joita Apuyhdistyksellä on järjestönä Malesiassa, ja siitä, kuinka kirkko voi tarjota ohjausta ja innoitusta.

Taiwanissa sisar Reeves kommentoi paikallisten jäsenten voimaa ja sitoutumista. ”Olemme erittäin iloisia saadessamme tietää heidän uskollisesta elämästään ja säännöllisestä temppelessä käymisestä. – – Jäsenet ovat rakastavana esimerkkinä ystävilleen ja naapureilleen”, hän sanoi. ■

VALOKUVA YANG CHIEH-WEN

Nuoret eri puolilla maailmaa näyttävät, kuinka he seisovat pyhissä paikoissa.

Nuorten valokuvia tarvitaan

Tämänvuotinen toimintailtojen johtoihe on: ”Seisokaa siis pyhissä paikoissa, älkääkä horjuko” (OL 87:8). Nuoret miehet ja nuoret naiset, *Liahona* tarvitsee kuvia teistä seisomassa pyhissä paikoissa. Valokuvissa voitte olla viettämässä aikaa perheenne kanssa, palvelemassa, tekemässä lähetystyötä, luomassa taideteosta, tutkimassa evankeliumia, tutustumassa luontoon ja niin edelleen! Tässä on ohjeet kuvasi lähettämistä varten:

- Pyydä jotakuta ottamaan kuva sinusta seisomassa pyhässä paikassa.
- Lähetä korkearesoluutioinen valokuva sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.
- Laita mukaan viesti siitä, miksi se on sinulle pyhä paikka.
- Sisällytä sähköpostiviestiisi koko nimesi, syntymäaikasi, seurakunta ja vaarna (tai piiri) sekä vanhempiesi sähköpostiosoite.

Eri puolilta maailmaa olevien nuorten valokuvia esitellään lehden tulevassa numerossa.

Apostoli vieraili Marokossa

Perustettuaan kirkon 3 000. vaaran Sierra Leonessa Länsi-Afrikassa joulukuussa 2012 vanhin Jeffrey R. Holland kahden toista apostolin koorumista kävi erityisellä

vierailulla kirkon pikkuruisessa ja syrjäisessä seurakunnassa Rabatissa Marokossa.

Erityisessä sunnuntai-illan hartaustilaisuudessa vanhin Holland kertoi rakkaudesta, jota kirkon johtajat tuntevat jokaista kirkon jäsentä kohtaan kaikkialla maailmassa riippumatta siitä, kuinka vähän jäseniä on tai kuinka kaukana nämä asuvat.

”Teitä ei ole unohdettu, ja te olette osa ihmeellistä työtä, sillä Herra tuntee Israelin kokoamisen ja kiihetti sitä tällä suurenmoisella viimeisellä taloudenhoitokaudella”, hän sanoi.

Tegucigalpan temppeli vihittiin Hondurasissa

Kulttuurijuhlan ja kolme viikkoa kestneiden avoimien ovien päivien jälkeen Tegucigalpan temppeli Hondurasissa vihittiin sunnuntaina 17. maaliskuuta 2013 kolmessa kokouksessa, jotka lähetettiin kaikkiin kirkon yksiköihin Hondurasissa ja Nicaraguassa.

Hondurasilaiset jäsenet, jotka ovat perinteisesti matkustaneet useita tunteja temppeliin Guatemalan pääkaupunkiin Guatemalaan, riemuitsivat nähdessään maan ensimmäisen temppelin vihkimisen. Ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti temppeleistä ensimmäisen kerran 9. kesäkuuta 2006 päivätyssä kirjeessä, ja maa murrettiin temppeleitontilla 12. syyskuuta 2009.

Presidentti Monson vieraili Saksassa

Vuoden 2012 lopulla presidentti Thomas S. Monson matkusti Saksaan, jossa hän tapasi kirkon jäseniä Hampurissa, Berliinissä, Münchenissä ja Frankfurtissa ja kehotti heitä seuraamaan Jeesusta Kristusta.

”Hän opetti anteeksiantoa antamalla anteeksi”, presidentti Monson sanoi jäsenille Frankfurtissa. ”Hän opetti laupeutta olemalla itse laupias. Hän opetti omistautumista antamalla itsestään.”

Pyhä Henki opettaa minua

Siitä asti, kun perheeni liittyi kirkoon, olen nähnyt voiman, joka tulee *Liahonan* lukemisesta. Näiden syvällisten sanojen ansiosta sain innoituksen palvella lähetystyössä. Lehdessä käsitellään monia aiheita, mutta minulle tärkeintä on se, mitä Pyhä Henki opettaa minulle aina kun luen lehteä. Meistä tulee tosiaankin vapaita – jopa ”vihollisalueella” (ks. Boyd K. Packer, ”Kuinka selviytyä hengissä vihollisalueella”, *Liahona*, lokakuu 2012, s. 34) – kun me tutkimme, luemme ja sovellamme opetettuja periaatteita elämäämme. Vapahtaja elää, pappeus on maan päällä ja Jumala on taivaissa.

Newton T. Senyange, Uganda

Oikaisuja

Lokakuun 2012 *Liahonassa* artikkelin ”Ensimmäinen vaarna perustettu Intiaan” kuvien yhteydessä (s. 76–77) nimettiin väärä valokuvaaja. Valokuvat oli ottanut sisar Gladys Wigg. Pahoittelemme virhettä.

Joulukuun 2012 *Liahonassa* olevassa artikkelissa ”Pyhiä muutoksia” (s. 24–27) kerrottiin Vigilin perheestä. Perhe kastettiin heinäkuussa 2010 eikä kesäkuussa 2011. Ja Andrea Vigil syntyi heinäkuussa eikä elokuussa vuonna 2012.

Julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow* sivulla 2 oleva kuva on nimetty virheellisesti. Kuvassa on presidentti Snow’n poika Oliver Goddard Snow. Lisäksi sivulla 29 olevassa kuvatekstissä nimet Brigham Young nuorempi ja Francis M. Lyman ovat vaihtaneet paikkaa.

JUO LÄHTEESTÄ

Aaron L. West

toimittaja, kirkon julkaisupalvelut

Kun puhumme temppelien kauneudesta, mainitsemme yleensä tornit, ikkunat ja seinämaalaukset. Puhumme kunnioittavasti kastealtaista, endaumenttihuoneista, sinetöimishuoneista ja selestisistä huoneista.

Mutta kun profeetta vihkii temppelin Herralle, hän vihkii koko rakennuksen, ei vain kauniita osia, jotka jokainen panee merkille. Missourissa olevan Kansas Cityn temppelin vihkimisrukouksessa presidentti Thomas S. Monson sanoi: ”Me vihimme maan, jolla tämä temppeli kohoaa. Me vihimme jokaisen osan tästä kauniista rakennuksesta näkymättömissä olevista perustuksista Moronin majesteettiseen hahmoon, joka kruunaa sen korkeimman kohdan.”¹ Kun presidentti Joseph Fielding Smith lausui Ogdenin temppelin vihkimisrukouksen Utahissa, hän vihki ”perustukset, seinät, lattiat, katot, tornin ja kaikki rakennuksen osat”, ja hän rukoili varjelusta ”kaikille mekaanisille osille, valaistusjohdoille ja laitteille, ilmastointijärjestelmälle ja hisseille ja kaikelle, mitä tähän rakennukseen kuuluu”².

Olen kiitollinen siitä, että Herra innoittaa profeettojaan vihkimään jokaisen temppelin jokaisen osan. Vaikka oven saranalla tai

Jeesus Kristus on elävän veden lähde.

valaisimella on selkeästi vähäisempi tarkoitus kuin alttarilla sinetöimishuoneessa, sellaiset vähäisemmät osat vaikuttavat temppelin tärkeimpään, korottavaan tarkoitukseen.

Yksi näistä vähäisemmistä osista on auttanut minua saamaan pysyvän opetuksen. Olin eräänä päivänä Suolajärven temppelissä ja valmistauduin lähtemään pukuhuoneesta osallistuttuani erääseen toimitukseen kuolleiden puolesta. Kun huomasin juoma-altaan, tajusin olevani janoinen, joten kumarruin ottamaan kulauksen. Mieleeni tuli viesti:

Sinä juot tätä vettä temppelissä, mutta juotko todella sitä elävää vettä, jota täällä on tarjolla?

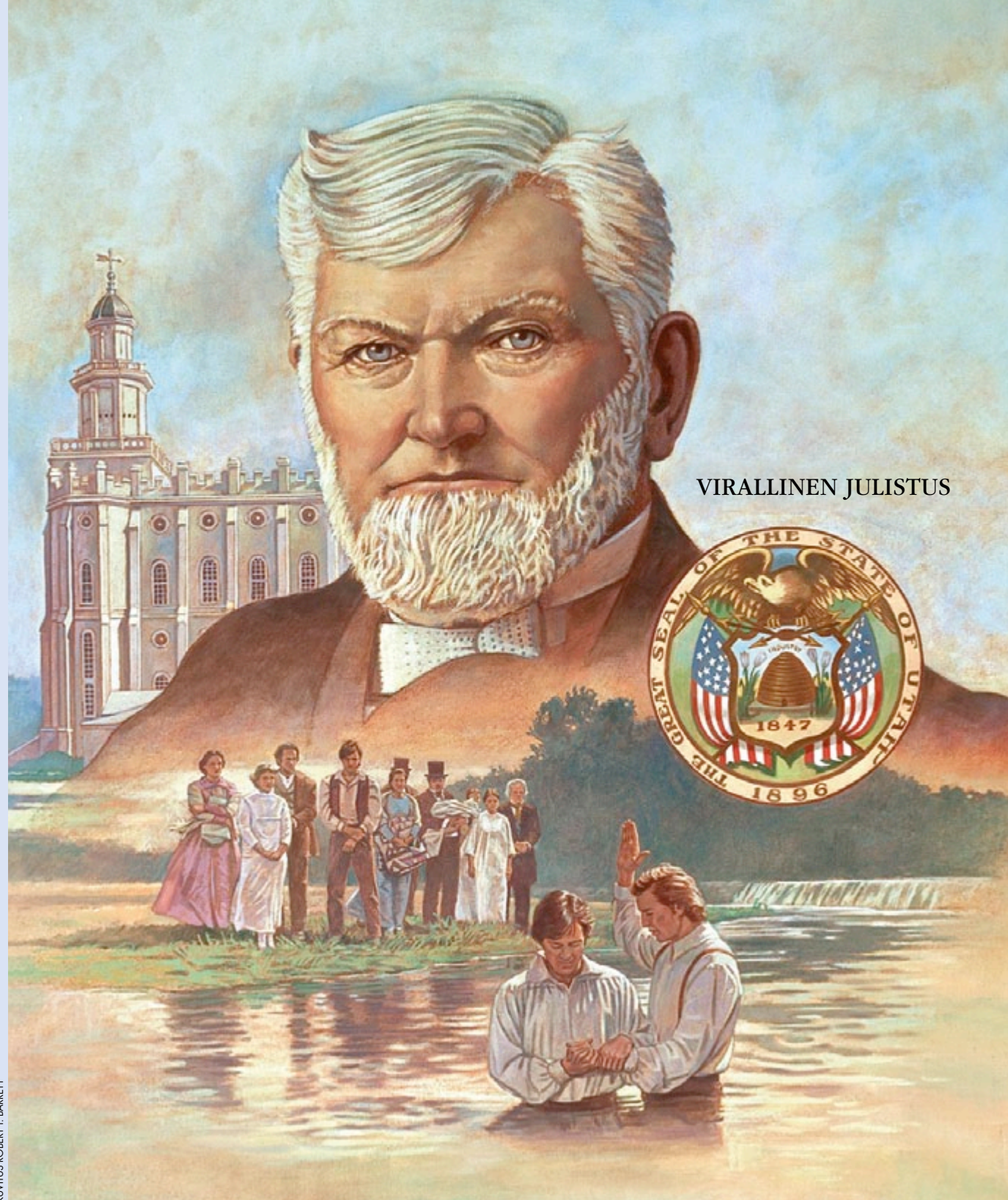
Se ei ollut ankara tuomio – vain lempeä nuhde ja sieluun tunkeutuva kysymys.

Vastaukseni tuohon kysymykseen oli kielteinen. En juonut täysin siemauksin temppelin elävää vettä. Minun oli myönnettävä, että ajatukseni olivat harhailleet vielä muutamia minuutteja aiemmin, kun olin ottanut vastaan toimituksia kuolleiden puolesta. Vaikka olin tehnyt hyvän työn ihmisten hyväksi, jotka tarvitsivat apuani, en ollut sallinut itselleni kaiken sen avun vastaanottamista, jota tarvitsin.

Nyt joka kerta kun menen temppeliin, etsin juoma-altaan ja pysähdyn juomaan. Kysyn itseltäni, kuinka runsain mitoin juon elävän veden lähteestä. Vastaukseni: en vieläkään riittävästi. Mutta janoni kasvaa. ■

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, artikkelissa ”Kansas City Missouri Temple: ‘Beacon of Divine Light’ – an Offering of Hands and Hearts”, *Church News*, 12. toukokuuta 2012, ldschurchnews.com.
2. ”Ogden Temple Dedicatory Prayer”, *Ensign*, maaliskuu 1972, s. 12.

VIRALLINEN JULISTUS

KUVITUS ROBERT T. BARRETT

WILFORD WOODRUFF

Wilford Woodruff palveli lähetystyössä Isossa-Britanniassa 1840-luvulla. Hänen palvelemisensa ansiosta **kastettiin** yli tuhat ihmistä. Wilford Woodruff palveli myöhemmin **St. Georgen temppelin** johtajana Utahissa. Kun hän oli kirkon presidentti, hän ajoi tarmokkaasti **Utahia** osavaltioksi. Hän sai myös ilmoituksen ja antoi **Virallisen julistuksen 1**, jossa pyhiä käskettiin lopettamaan moniavioisuuden harjoittaminen.

Näyttelijät esittävät kohtauksia *Jeesuksen Kristuksen elämästä verkossa olevissa videoissa, jotka ovat osoitteessa biblevideos.lds.org. Artikkelissa sivulla 26 on useita näkymiä Vapahtajan elämän viimeiseltä viikolta. Artikkelissa ”Jeesuksen Kristuksen tehtävä ja palvelutyö” (s. 18) vanhin Russell M. Nelson opettaa Vapahtajan palvelutyöstä viisi sellaista piirrettä, jotka voimme omaksua omaan elämäämme.*

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

FINNISH